

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Catalunya Cristiana

"L'Església és ensems
—com ensenya Sant Tomàs
—una democràcia, una oli-
garquia i una monarquia.
Les maregasses per les
que ha passat li han vingut
sempre quan, en el seu si,
hi ha hagut forces que
han volgut estirar-la cap a
un d'aquests tres règims
amb detriment dels al-
tres."

Maurice Druon

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VII N.º 320

Setmana del 10 al 16 de novembre del 1985

50 Ptes.

Tenia 108 anys i era lleidatà

Morí el pare Josep Terés, el sacerdot més ancià del món

SANTA CRUZ.— A Santa Cruz, Estats Units, ha mort als 108 anys d'edat el religiós lleidatà pare Josep Terés, considerat el sacerdot més ancià del món.

El pare Terés, que pertanyia a la congregació dels Fills de la Sagrada Família, fundada pel català Josep Manyanet i Vives, nasqué el 17 de juliol del 1877 a Bellvis. Als 15 anys entrà a la congregació; als 27 fou ordenat sacerdot a Barcelona. Treballà en els col·legis de Blanes, Sant Julià de Vilatorrada, Molins de Rei i Sant Andreu de Palomar, en els quals va conèixer el pare Manyanet.

L'any 1926 fou enviat als Estats Units, a les missions de Santa Cruz, Colorado y Califòrnia, on ha treballat fins a la seva mort. Per la seva extraordinària longevitat i per les seves qualitats, especialment per la seva bondat, el pare Terés va rebre felicitacions dels presidents Carter i Reagan. En complir els 108 anys, el president Pujol va escriure-li una carta en català, en la qual deia: "Com a president de Catalunya em plau tra-

metre-li la meua més cordial felicitació pel seu 108 aniversari, un més d'aquesta llarga vida dedicada a servir Déu i els homes.

El camí que ens senyalà el vostre fundador, el beat Josep Manyanet, ha estat guia per a tots i vostè ha demostrat ser un exemple de fidelitat i perseverança, dues virtuts cada vegada més indispensables si volem construir un món millor".

S'entrevistarà, el febrer, amb el primat anglicà

JOAN PAU II DÓNA UNA NOVA EMBRANZIDA A L'ECUMENISME

Joan Pau II continua en la via de l'ecumenisme. El proper mes de febrer, el Sant Pare s'entrevistarà, a l'Índia, amb el primat de l'Església anglicana, doctor Robert Runcie.

La data prevista per aquesta trobada és el dia 9, i se celebrarà a Bombay, aprofitant que el doctor Runcie iniciarà una visita oficial a aquell país i Joan Pau II el seu viatge apostòlic. Fonts oficials de l'Església anglicana han comentat que s'ha fet un petit ajustament de dates per fer possible aquest tercer encontre entre ambdós jerarques. Com es recordarà, les dues anteriors trobades van tenir lloc a Àfrica i Canterbury.

El viatge de Joan Pau II a l'Índia ja ha desvetllat polèmica. Un grup d'hindús radicals ha demanat al govern que anul·li la invitació oficial perquè la consideren com una ofensa a la societat hindú.

Sumari

Solsona: dies
d'espiritualitat profunda
al Miracle.
11

1.500 joves i adults
s'aplegaran a Barcelona
en la trobada europea.
22

Monsenyor Camprodon:
"La societat i l'Església
han d'ajudar els qui no
volen casar-se a
la lleugera".
13

La Biblioteca de
Catalunya, dipòsit de
la nostra cultura.

CENTRALS

Afinant

Tradició i vida

La tradició —mot i concepte— han tingut mala premsa aquests darrers anys entre nosaltres. Mal senyal. Potser no s'ha fet l'esforç pedagògic suficient per ajudar els cristians d'avui a distingir entre les tradicions —i encara més llur caricatura les rutines— i la Tradició. Aquesta és un element essencial del fet cristià. Sense ella no existiria l'Església com un cos vivent i la fe no fora gaire cosa més que conjunt de coneixements humans o d'opinions.

Les primeres generacions cristianes potser parlaven poc de la Tradició, però hi vivien submergits, en vivien. Llegien l'Escriptura —tota—

pels seus ulls. Per ells, la Tradició no era pas quelcom del passat sinó ben present. Era llur riquesa, que ells feien fructificar i la transmetien fidelment i espontània a les successives llegendes cristianes.

I és que el fet cristià no és el fruit d'unes idees, ni tant sols en primer lloc d'unes veritats, sinó d'una vida. Iniciada per la vida humana del Verb que dona —transmet per Tradició— la vida de Déu a tot aquell que se li adhereix. És d'aquesta Tradició de Vida que viu l'Església.

JOAN E. JARQUE I JUTGLAR

GRAN SORTEIG DE CATALUNYA CRISTIANA

En el sorteig efectuat el dia 4 de novembre, davant de notari de l'Illustre Col·legi de Notaris de Catalunya i Balears, han resultat premiats els números,

57.630
79.346
75.122

als quals els ha correspost un FORD-FIESTA a cada un, i els números,

42.947
71.395
48.389
59.784
26.221

premiats, cada un, amb un ciclomotor DERBI.

Enhorabona als guanyadors!

Li proposem el pla de jubilació que mai no farà que es senti així.

El Pla de Jubilació Extraordinària de Caixa de Barcelona.

Un pla absolutament flexible, que vostè pot modificar com li plagui:

Augmentar, disminuir o interrompre, cobrant els interessos al dia i sense penalitzacions.

Amb aquest pla obtindrà a més una desgravació del 17% anual. La màxima autoritzada.

Si quan sigui gran vol viure de renda, vingui a

veure'ns o truqui'ns. Estudiarem un pla que s'ajusti exactament a les seves necessitats.

DE 8h. A 21h., DE DILLUNS A DIVENDRES

(93) 209 75 22

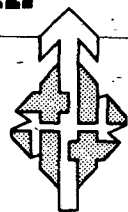

Per a quan sigui gran.

**PLA DE JUBILACIÓ
EXTRAORDINÀRIA**

de

CAIXA DE BARCELONA

Editorial

Atur i planificació de futur

El Centre "Cristianisme i Justícia" és un organisme de reflexió cristiana, format per un equip de teòlegs, sociòlegs, economistes, filòsofs, historiadors, etc., preocupats per la pràctica a favor de la justícia, tant en l'àmbit local com internacional. Funciona en dos sectors: reflexió interna i difusió de cursos, taules rodones, publicacions i conferències. Entre altres publicacions del Centre, cal destacar, "Quaderns Cristianisme i Justícia".

L'últim quadern està dedicat al tema de l'atur, treball i planificació de futur. És un esforç prou reeixit per oferir una llum nova, unes pistes, inèdites encara, per superar un dels fets més dramàtics del nostre temps: milions d'homes i dones, sobretot joves, es troben en l'atur i obligats a refugiar-se en una "marginació sense retorn".

En l'esmentat quadern es donen unes conclusions que certament no són definitives però que constitueixen una invitació a prosseguir el debat i dur a la pràctica accions concretes i eficaces contra l'atur. Ultra de presentar les conseqüències i perspectives de la crisi que provoca la manca de treball, es donen unes possibles alternatives i pistes d'acció.

Voldríem només ressaltar les que afecten a la consciència col·lectiva o, dit d'una altra manera, a l'ètica social. Cal, per exemple, una atenció a curt termini dels casos d'extrema penúria, sobretot entre les zones més depressives com són alguns cinturons industrials de Catalunya. Són urgents programes que atenguin a les desviacions socials, fam física, afeccions psíquiques, marginació cultural. En aquest sentit cal donar suport als programes contra l'atur que proposen organismes com és ara "Acció Solidària contra l'Atur" i "Caritas". Dels dos organismes se n'ha fet ressò repetidament "Catalunya Cristiana". La seva acció no és sols un ajut econòmic immediat, sinó també un treball de denúncia i sensibilització davant un problema tan greu, i l'ajut que presten al foment de cooperatives.

En el quadern que comentem s'esmenta un punt titulat, "Utopia". La utopia no vol dir pas impossible de realitzar; és un estímul per lluitar per allò que avui no és, però demà pot ser.

Finalment els autors dels "Quaderns Cristianisme i Justícia" indiquen en el quadern monogràfic que el projecte ètico-social cal integrar-lo en el projecte polític i econòmic. Tot el que es diu és una mostra indicativa de com podria ser una política d'ocupació atrevida i realista al mateix temps. Tècnicament és possible, i políticament també. Només cal recordar una de les frases repetides de monsenyor Helder Câmara en el seu pas entre nosaltres: "Amb el 40% del que les dues potències mundials esmercen en armament atòmic, seria suficient per exterminar i acabar amb la fam de tot el món".

L'Església espanyola avalua positivament el Concili Vaticà II i la seva aplicació al nostre país al llarg d'aquests vint anys, segons que ha manifestat el bisbe secretari general de la Conferència Episcopal Espanyola, monsenyor Fernando Sebastián, en una

conferència de premsa convocada després del recent Simposi de Bisbes Europeus, celebrat a Roma. Monsenyor Sebastián no creu, per altra banda, que el proper Sínodo extraordinari de bisbes pugui suposar un fre al Concili.

No s'ha de tenir por al Sínodo

ELOY GARCÍA DÍAZ

El qüestionari enviat pel secretariat del Sínodo a la Conferència Episcopal Espanyola fou distribuït a tots els bisbes, a les facultats eclesiàstiques, a institucions com la CONFER masculina i femenina i Opus Dei, etc. Amb les respostes rebudes s'elabora un informe de 80 folis, reduït posteriorment a 26, que s'ha tramès a Roma.

L'informe és "matèria reservada" i serà presentat a la propera assemblea plenària de l'Episcopat, que "podrà manifestar l'actitud dels bisbes espanyols davant del Sínodo".

Tanmateix, monsenyor Fernando Sebastián accedí a sintetitzar el contingut de la memòria, sens dubte per dissipar els temors i fins i tot les sospites que han pres cos a propòsit d'una suposada "reacció". "Tots els bisbes i institucions consultades —digué— manifesten un judici positiu no solament del Concili, sinó sobre el que ha estat l'esforç renovador per a l'Església espanyola en tots els seus sectors."

Bisbes i institucions eclesials esperen que el Sínodo no sigui una rèplica al Concili, sinó un relleu de l'esperit Conciliar conscients que encara hi ha aspectes sense explorar. "En relació amb el postconcili —afegí—, la impressió és majoritàriament favorable, malgrat que ha estat condicionat per una sèrie de circumstàncies històriques i socials, cosa que ha fet que qüestions que en altres

països han estat marginals, aquí han tingut gran relleu, com és el cas de la llibertat religiosa."

L'Església espanyola avui està "en condicions d'assumir el Concili amb major serenitat i equilibri, i això pot desembocar en una època veritablement fecunda". Aquesta impressió —va dir també el secretari general de la Conferència Episcopal— és compartida per la resta dels Episcopats europeus, segons s'ha pogut veure en el recent Simposi. "No s'ha de tenir por al Sínodo. Em pregunto d'on ha sortit aquesta idea que suposarà un fre al Concili. Pensar que el Sínodo pot plantar-li cara al Concili no té base, i fins i tot és teològicament absurd."

Com a prova que no existeix cap intenció oculta de liquidar el Concili, cità alguns símptomes com els nomenaments papals per a les ponències i presidència del Sínodo i fins i tot la última pregunta del qüestionari enviat a tots els bisbes del món: "Què pensa que s'ha de fer per continuar avançant en la línia del Concili?"

Monsenyor Fernando Sebastián remarcà que les paraules del cardenal Ratzinger en el llibre "Informe sobre la fe" no s'han interpretat correctament: "Es cert —va dir— que només fa un diagnòstic de tot allò que és negatiu i això pot crear una idea equivocada sobre el que ha estat el postconcili, però també és veritat que encerta en els errors que denuncia. Ell, per al-

tra banda, no parla en cap moment de fer marxa enrera".

Donà compte també el secretari general de la Conferència Episcopal de la presència dels bisbes espanyols en el recent Simposi de Bisbes Europeus. En la primera part de la reunió no hi hagué cap aportació específica hispana, ja que els nostres representants —Díaz Merchán, Delicado Baeza, Yanes, Rouco, Torrella, Roca i Sebastián— varen haver de dispersar-se en els diferents grups de treball per àrees lingüístiques, ja que l'idioma espanyol fins ara no figura entre els idiomes oficials del Consell de Conferències Episcopals Europees. Posteriorment se celebraren dues reunions del grup ibèric —espanyols i portuguesos, que formulà diferents proposicions encaminades a aprofundir en l'estudi del Concili, tenint en compte els canvis culturals que s'han experimentat a Europa els darrers vint anys, a donar suport a l'eclesialitat, la col·legialitat, la comunicació amb les Esglésies del Tercer Món, etc.

Per intensificar l'acció evangelitzadora de l'Església a Europa, el grup ibèric ha proposat, entre altres mesures, que es preparin quadres d'evangelitzadors, privilegiar la família com a destinària de l'evangelització, transformar les estructures de les nostres Esglésies perquè siguin instruments d'irradiació missionera, assumir un compromís efectiu amb els nous pobres que segreuen les societats occidentals i abordar les tensions Est-Oest i Nord-Sud.

**Catalunya
Cristiana**

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Suggeriment

Estimats dirigents de "CATALUNYA CRISTIANA": Crec que seria molt útil, profitós i fins i tot necessari, que dediquéssin un apartat o espai en el seu estimat setmanari, per a fer-hi una sessió setmanal de catequesi.

A la formació permanent, que tot cristià-catòlic, ha d'aspirar, no li aniria gens malament que de gota a gota, se li anés recordant el que tal volta va aprendre de petit i ara se li ha oblidat.

Per exemple es podria anar comentant o detallant el Parenostre, l'Ave-Maria, els Manaments, Sagraments, Vida de la Gràcia, Benaurances, Obres de Misericòrdia, darreries de l'home, (Per què no?), etc. Així des de casa i en petites dosis, anar aprofundint en les grans veritats i Història de la Salvació, per després obrar amb conseqüència.

M.^a DEL CARME MASSANA
I MOLA

¿LODE o tensió?

Molt se n'ha parlat i encara queda molta tinta en els bolígrafs per gastar paraules, fulls, folis, llibres... sobre la LODE.

El meu primer desacord sense ser simplista, és el següent: Donat que no som àngels (esperit) correrà sang, encara que sigui incruenta; és

a dir, moltes persones sofriran cansament, maldecaps, nervis, etc. ¿Per què ho dic? Una idea, un pressentiment, pessimisme, —NO—, res de tot això; parlo amb propietat, tinc un assaig; durant dos anys, en el meu col·legi-privat de Barcelona, amb 650 alumnes, hem intentat posar en pràctica el funcionament del Consell de Centre segons l'esperit de la LODE.

Normalment s'apunten alguns alumnes, pares i algun professor idealista, vull dir i dic, que els joves alumnes representats escollits gairebé a dit, acostuma a ser o molt educat, o un descarat; els pares es presenten amb ganes de donar una pallissa al titular i si poden els la donen; el professor idealista, intenta donar un cop de timó, com a gran solució, pel canvi, per la llei, per la democràcia...

Amb la LODE i amb els consells de centre, és possible que donin treball als aturats: advocats, gestors, policia, secretaris, casa de mobles, refrescos, tabac, etc.

El que dubto i amb fonament, és si a les escoles, els professionals es dedicaran a la pedagogia o a la política; si els pares d'alumnes, intentaran educar els seus fills o la seva gestió serà administrativa; si els alumnes entendran que es troben en una casa de formació o en un "parlament".

Crec que amb un Parlament en cada autonomia és més que suficient per controlar l'ensenyança i la seva administració. Actualment, te-

nim un senyors. Inspectors molt dinàmics que visiten els col·legis diverses vegades cada curs escolar, controlant les memòries de cada centre; és a dir, l'Administració sap molt bé, com funcionen els col·legis, per alguna cosa són perits i tots molt entesos. Es constaten totes les estadístiques i tenim, millor dit, les inspeccions tenen la IBM i els aparells anomenats ordinadors.

Crec que la LODE arriba tard.

MANUEL ALCOLEA MARÍN

A tu que sofreixes

Avui estàs molt trist i et sents sol, tot i que hi ha gent a prop teu, però el teu pensament és lluny d'ells, el dolor t'aclapara i tens moltes ganes de plorar, de fugir, ni tu mateix saps de què, les idees s'amunteguen, i et preguntes el per què, perquè m'ha passat a mi, jo que si no fos per això ara estaria content, seria tan feliç!, però no, la dissort m'ha caigut al cim, i estic enfonsat.

Amic, creu-me, aixeca els ulls al cel, mira enlaire, camina endavant, i... obre el teu cor; hi ha Algú que sempre està a punt per escoltar-te, per parlar-te, per acompanyar-te... I és més, t'estima tant que desitja fer-ho. Obre-li el cor, no estàs sol, Ell sofreix amb tu.

Quan li hagis obert el teu cor, quan deixis que Ell t'acompanyi, potser tot seguirà com abans, potser

continuaràs sofrint; però hauràs trobat un Amic, el millor i més gran Amic, que t'estima, i la joia de sentir-te estimat i d'estimar-lo serà molt gran i tindràs pau, i encara que ploris el teu cor estarà content.

I tot fent camí veuràs que el dolor mai no és etern, que tot passa, i coneixeràs dies millors, i un dia el teu cor esclatarà de joia, i seràs molt feliç. T'ho desitja de tot cor.

NÚRIA

Patrona d'Aragó... perfecte!

Una prova del fet que sovint el nom acaba fent la cosa és el que ha succeït amb la Mare de Déu del Pilar: com que la Pilarica ha estat escollida com a patrona de la hispanitat, els aragonesos han acabat creient que es deuen a una mena de superpoble anomenat Espanya, i han oblidat que Aragó, com Catalunya, el País Valencià i les Balears, no va poder participar en l'aventura americana. I a força de sentir dir que la Pilarica era la patrona de tots, els aragonesos han anat agafant consciència que ells se senten més espanyols que ningú.

Amb Covadonga ha passat una cosa semblant. Fins ara tots els textos, totes les escoles, tot el context, ha anat repetint que Covadonga era "la cuna de la Reconquesta". I, és clar, els asturians i tots els hispànics en general, han crescut amb la idea d'una única Reconquesta. Ningú no els ha explicat mai amb profunditat, amb ganes de fer comprendre les coses, que les Espanyes han tingut dos vectors de conquesta (no de reconquesta) i que un dels dos era impulsat des del centre d'Europa. Però no, els ditirambes a una única reconquesta han acabat per fer infiltrar la idea d'una única Espanya.

Perí que fa al "Santiago y cierra España", no és arriscat de suposar que ha afectat la consciència dels gal·lecs, entre d'altres, a l'hora d'una adhesió potser confusa, però adhesió al cap i a la fi, a una confusa Espanya.

Però tornem al Pilar: cenyir-se a una realitat verificable és infinitament més asserenador, més vital, que desenfocarse'n. La "Virgen del Pilar", patrona dels aragonesos, és infinitament superior, no li calen altres títols, que surten de mare, per ostentar la seva grandesa. No hi ha res de més gran que una identitat segura de si mateixa i no suspecta de cap imposició. Aragó no té cap ne-

cessitat de res més que ésser Aragó per ésser gran.

Jo només faria als aragonesos una pregunta: què pensarien si, a més de la Mare de Déu del Pilar, un bon dia els diguessin que per sobre del Pilar tenen la Mare de Déu de Montserrat?

La realitat de les Espanyes és massa diversa com per permetre lideratges globalitzadors. Qualsevol intent de transformar aquesta diversitat en unitat per mitjà de recursos d'aquest tipus pot donar resultats perillosos, de distorsió de la realitat.

JOSEP ESPAR i TICO

Els temples oberts o tancats?

L'estiu passat, un grup, anarem a visitar alguns poblets de Catalunya i cada u tenia una forma pròpia de viure: restarem embadalits de les cases que conserven una forma peculiar de senzillesa.

Malgrat això quedàrem també decebuts en comprovar que gairebé totes les esglésies eren tancades. Parlàrem amb una dona d'un d'aquells poblets, dient-li que ens agradaria visitar l'església per pregar-hi uns moments i tornar després a reprendre el camí de retorn. Ella ens digué: "Ara no és com abans; avui no s'obren les esglésies; només el diumenge i prou; el capellà no viu aquí; ara no es pot resar; abans això no passava".

Tenia la raó la dona. Tant que ens preocupa el futur de la fe, però què fem per conservar-la? L'edifici de l'església era un lloc de recerca conjunta d'un trobament amb Crist i els germans. Perquè tenim tants temples tancats? Caldria que encara que no visqui el capellà en el poble, estiguessin les esglésies obertes algunes hores del dia a les persones que vulguin pregar i agermanar-se en oració.

NÚRIA VALLS

N. de la R.: Creiem que si hi ha un grup de responsables que vulguin pregar a una hora determinada del dia; el capellà no tindrà cap inconvenient que el temple estigui obert. El que no es pot fer, malauradament, és deixar les esglésies obertes sense cap vigilància. Val més que estiguin tancades que no profanades.

AJUDA'NS A
SALVAR UNA VIDA!

- TELÈFONS DE LA VIDA:
204 71 11 i 247 31 20
- Centres d'acollida de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

PRO-VIDA

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE
A LA VIDA HUMANA

Bonaplata, 42, 1.º T. 204 71 11
08034-BARCELONA

COL-LABORI PERSONALMENT
O FENT-SE SOCI

TELÈFONS DE LA VIDA A:

BARCELONA: Bonaplata, 42, 1er. - Tel. 204 71 11
BILBAO: Diputaion, 8, 4.º, 13 - Tel. 415 55 19
CÁCERES: Apartat 159 - Tel. 22 68 65
CADIS: Apartat 534 - Tel. 27 96 58
MADRID: Fuencarral, 41, 1.º - Tel. 231 93 15
MÁLAGA: Duquesa de Parcent, 3, 7.º - Tel. 22 13 61
PALMA DE M.: Pza. Sta. Eulalia, 7, 2.º, 3.º - Tel. 21 53 53

PAMPLONA: Apartat 349 - Tel. 26 16 18
OVIEDO: Pérez de Ayala, 3, 1.º - Tel. 25 91 31
SANTANDER: Burgos, 11, 2.º, 2.º - Tel. 37 64 05
SEVILLA: Asunción, 44, 2.º - Tel. 27 07 80
VALÈNCIA: Marqués de Zenete, 20, 14.º - Tel. 325 72 36
VALLADOLID: San Luis, 8, 3.º izq. - Tel. 29 94 71
VITÒRIA: Fundadora Siervas, 9, 1.º - Tel. 25 86 94

AVÍS

Preguem els nostres lectors prenguin nota que el
número de telèfon
215 37 50

fou donat de baixa a la Companyia Telefònica, i per tant
no correspon al nostre setmanari.

EVITEU DE SER ENGANYATS!

Estem assabentats que persones desaprensives, a Barcelona i províncies, es dediquen a anar per cases particulars, Centres hospitalaris i Institucions públiques, demanant per el Cottolengo del Pare Alegre, a Barcelona.

Aquesta Institució mai no se'n serveix de peticions per el seu manteniment, vivint solament d'almoines voluntàries i espontànies, sense admetre res que sigui fruit de petició, per fidelitat a l'esperit de l'Obra, abandonada plenament a la Divina Providència.

Lamentem que persones amb aquest procedir vagin creant aquesta confusió sobre l'esperit del Cottolengo.

Volem posar en coneixement de les persones de bona voluntat, que és un engany, perquè no va destinat al Cottolengo, ni el Cottolengo ho admet.

COTTOLENGO DEL P. ALEGRE

Catalunya

Els funcionaris municipals de Catalunya tindran la sanitat via Generalitat

El Ministeri de Treball i Seguretat Social ha transferit a la Generalitat el MUNPAL (Sistema sanitari dels funcionaris municipals) de tots els Ajuntaments catalans, excepte el de Barcelona, segons informà el conseller de Sanitat i Seguretat Social, Josep Laporte.

L'Institut Català de la Salut (ICS) protegirà a partir d'ara aquests funcionaris i, com a contraprestació, percebrà setanta mil pessetes anuals per funcionari municipal.

El nostre clima està condicionat pels Alps

Segons un programa d'investigació meteorològica, moltes de les pluges torrencials, inundacions i ventades que es pateixen a les costes mediterrànies del nostre país tenen el seu origen en fenòmens atmosfèrics provo-

cats pels Alps. L'estudi ALPEX, realitzat per l'Organització Meteorològica Mundial (OMM), evidencia que una serralada com els Alps pot modificar la circulació atmosfèrica.

Treballadors en atur es tanquen a les oficines del INEM

Més de set-centes cinquanta persones es van tancar a les diferents oficines de l'Institut Nacional d'Ocupació (INEM) del Vallès Occidental, sobretot a Sabadell. La convocatòria per a tancar-se, la va fer Comissions Obres i estava adreçada als joves i als treballadors de l'ocupació comunitària. Els treballadors tancats demanen el carnet d'atur indefinit o un lloc de treball i contractes d'una durada no inferior als sis mesos en tots els plans d'ocupació de l'any 1985.

Espanya

Els objectors de consciència no obeeixen la seva llei

Al voltant de 2.500 espanyols, entre un col·lectiu de

7.000 que entre 1977 i finals de l'any passat es declararen objectors de consciència al servei militar, han iniciat una campanya de desobediència civil a la llei que regula la seva situació. A Barcelona, el Moviment d'Objectors de Consciència ha reunit fins ara 300 opositors a la normativa legal.

500 intel·lectuals demanen el Tercer canal a Valencia

Més de cinc-centes persones, predominantment del camp de les lletres, l'art i la cultura, entre les quals hi ha Joan Fuster, Juan Gil Albert i Luis García Berlanga, han signat un manifest en pro del tercer canal (autonòmic del País Valencià) de televisió. Fa temps que la Generalitat valenciana té sobre la taula el projecte. Darrelament es digué que el seu desenvolupament pot ser postposat a causa de la minva pressupostària del pròxim exercici. Els signants, però, recorden al govern valencià el "compromís institucional de crear una televisió valenciana de titularitat pública.

Món

Xina rehabilita 16.000 intel·lectuals

Prop de 16.000 intel·lectuals

que desenvoluparen diverses tasques en l'administració de la ciutat de Pequín han estat rehabilitats i eximits de les acusacions que se'ls feren durant la Revolució Cultural (1967-76) o en campanyes polítiques anteriors, ara desacreditades, segons informava fa poc el periòdic "Xina Daily".

L'esmentat rotatiu, que produeix unes declaracions de Hua Shufang, directora del departament d'organització de l'Ajuntament de Pequín, indicava que s'han realitzat notables esforços per millorar la posició material i moral dels intel·lectuals integrats en els seus serveis.

Hua ha precisat que 15.800 intel·lectuals que treballaven en els serveis d'administració de l'Ajuntament de Pequín han estat rehabilitats. Entre els quals,

2.700 els salaris dels quals havien estat reduïts durant l'esmentat període, han estat actualment compensats, mentre que quatre mil més, als quals se'ls havien confiscat els béns, han rebut les corresponents indemnitzacions.

Conflicte armat entre els kurds i l'exèrcit turc

Nou militars turcs resultaren morts en un atac dels independentistes kurds contra una instal·lació de l'exèrcit a la frontera de Turquia amb l'Iraq. Els kurds van atacar Andic, a prop de Cukurca (província de Hakkari) amb armes automàtiques i llança-granades.

Ara mateix

La revifalla de la pena de mort, al Senat espanyol

J. CARRERA PLANAS

Una rèplica, esgrimida sovint pels partidaris de l'avortament, contra els defensors dels encaranonascuts és aquesta: us esgargamelleu clamant a favor del qui ha de néixer i, després, l'abandoneu en la seva dissort... I una altra: parlem de supressió de la vida d'un indefens, però aboneu bé prou la pena de mort... Val a dir que, en qualsevol hipòtesi, desacreditar l'adversari no equival mai a demostrar la raó pròpia. I pel que fa a la valoració d'aquest intent de desacreditar els contraris a l'avortament, hi hauria molt a dir: no és fàcil de demostrar que la majoria d'avortistes tinguin una consciència social més fina que la majoria de no avortistes... i, si la rèplica és adreçada específicament als cristians, tampoc no és gens fàcil d'ignorar una llarga tradició d'obres d'assistència fraterna, malgrat totes les ambigüitats i deficiències que calguin admetre.

Es tracta, tanmateix, d'una rèplica útil, sana: ens fa adonar que seria incoherent limitar la nostra defensa de la vida al moment del néixer. El compromís a favor de la vida obliga a treballar per unes condicions més humanes per a tothom i a defensar-la, també, contra la pena de mort.

Ara bé, acaba de produir-se un esdeveniment curiós, a més de lamentable: el Senat espanyol ha aprovat l'establiment de la pena de mort per a militars, en temps de guerra. Dic curiós perquè si, d'una banda, els senadors pertanyents a Coalició Popular, adversaris a l'avortament, han fet bona aquella rèplica votant a favor de la pena de mort, els senadors del PSOE l'han feta encara més grossa: ahir, l'avortament; avui, reblant el clau, la pena capital! Cal esperar que, les senyories implicades, si més no, s'abstindran en endavant de fer ús de la tan repetida rèplica...

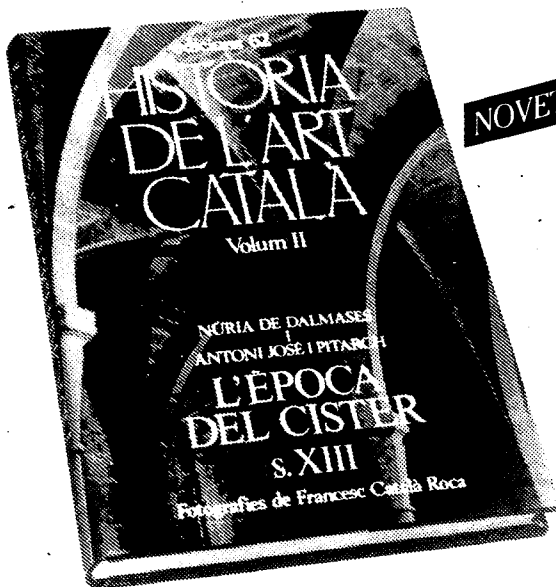
Diran que es tracta d'una pena de mort limitada només a uns casos determinats, i en temps de guerra solament —per cert, el més proclivi a l'apassionament i la pèrdua d'escrúpols morals— però no és aquesta la qüestió, com no ho era tampoc la llista de supòsits que fan legal l'avortament.

La qüestió és aquesta: pot un home decidir si un altre home ha de viure o no? Es tracta —com ens comentava José Mª González Ruiz, fa pocs dies, en una trobada de vells amics— d'una decisió de caràcter absolut, que un creient només pot admetre que la prengui Déu.

És per això que ens alarma l'acord d'establiment de la pena de mort adoptat pel Senat espanyol, per més restringit que sigui el seu àmbit d'aplicació. Tot allò que signifiqui posar a mans del poder —fins i tot quan ha estat aconseguit democràticament— els valors suprems de la persona, és un perill que fa revenir a la nostra imaginació imatges espantoses de la història que qui sap si podrien tornar —Déu-nos-en-guard— maquillades de modernitat.

HISTÒRIA DE L'ART CATALÀ

F. Miralles, F. Fontbona, J. R. Triadó, J. Garriga, N. de Dalmases, A. José i Pitarch
Fotografies de F. Català-Roca

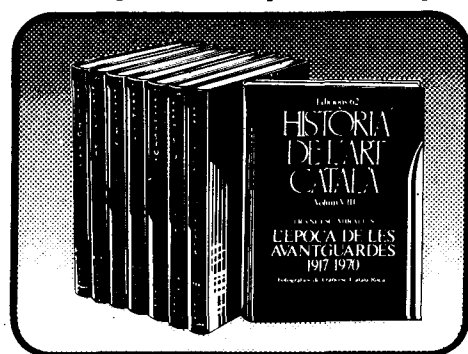

**Volum II
L'ÈPOCA DEL CISTER
S. XIII**

Núria de Dalmases
i Antoni José i Pitarch

Un període poc valorat per la historiografia en el qual coexisteixen la tradició romànica, les realitzacions del Cister i les innovacions gòtiques portades pels mendicants.

8 volums a tot color 2.300 pàgines
2.000 fotografies Enquadernats en pell

Volums publicats

- III. L'ART GÒTIC S. XIV-XV
Núria de Dalmases
i Antoni José i Pitarch
- V. L'ÈPOCA DEL BARROC
S. XVII-XVIII
Joan Ramon Triadó
- VI. DEL NEOCLASSICISME
A LA RESTAURACIÓ
1808-1888
Francesc Fontbona
- VII. DEL MODERNISME
AL NOU CENTISME
1888-1917
Francesc Fontbona
i Francesc Miralles
- VIII. L'ÈPOCA DE LES
AVANTGUARDES
1917-1970
Francesc Miralles

edicions 62

De venda
a totes les llibreries

INFORMACIÓ a la vostra llibreria o
a Edicions 62 Provença 278, 08008 Barcelona

Joan Pau II, als metges

“L'eutanàsia és un crim i en cap cas no s'hi ha de cooperar”

Científics i metges són cridats a posar la seva capacitat i energia al servei de la vida. No poden mai, per cap raó i en cap cas, suprimir-la. Per a tots aquells

que tenen un sentit agut del valor suprem de la persona humana, creients i no creients, l'eutanàsia és un crim al qual en cap cas no s'hi ha de cooperar ni tan

sols donar el propi consens”. Joan Pau II reafirmà amb aquestes paraules, l'enèrgica condemna de l'Església sobre l'eutanàsia. Rubricà aquest criteri afirmant que els metges i els científics no han de considerar-se “amos de la vida”, sinó els seus més hàbils i generosos servidors”.

El Papa parlà d'aquest tema als participants en els dos grups de treball de la Pontificia Acadèmia de les Ciències, a la qual pertanyen molts dels més prestigiosos metges, científics i investigadors d'arreu del món, que estudien aquests dies a Roma els temes de la “perllongació artificial de la vida i la determinació del moment exacte de la mort”, per una banda; i per l'altra, “la interacció entre malalties parasitàries i malnutrició”.

Joan Pau II els va dir que “només Déu, que ha creat la persona humana amb una ànima immortal i ha salvat el cos humà amb el do de la resurrecció final, és el Senyor de la vida”. Va parlar de les atencions que els sanitaris han de tenir als malalts per ajudar-los a suportar els seus sofriments amb dignitat. El Papa va defensar la doctrina continguda en la declaració de la Congregació per a la Doctrina de la Fe sobre l'eutanàsia, del 5 de juny del 1980, exhortant a respectar-la.

El Papa va precisar que ha d'usar-se amb cautela tot allò que produeixi en els malalts la “pèrdua de la consciència” i va ressaltar com a cosa important

La Santa Seu manté relacions diplomàtiques amb cent onze països

L'arquebisbe Silvestrini, Secretari del Consell per als Afers Públics de l'Església, va donar a conèixer en conferència de Premsa l'estructura i funcionament del Consell. Passaren per la sala de Premsa de la Santa Seu els responsables dels dicasteris per explicar el funcionament dels organismes de la cúria romana.

Silvestrini, després d'unes referències històriques sobre el Consell, organisme cridat abans de la reforma de Pau VI l'any 1966. Congregació d'Afers Exteriors Extraordinaris, instituïda per Pius VII l'any 1814, assenyalà les competències del Consell, que s'ocupa dels tractats amb els governs, de les qüestions que el Pontífex li proposa, de preparar les relacions diplomàtiques amb les nacions d'acord amb la Secretaria d'Estat i dels representants pontificis.

El treball del Consell s'ha accentuat amb el Papa actual, pels tres viatges freqüents. La Santa Seu ha estipulat concords o un altre tipus d'acord amb nombrosos països; manté relacions diplomàtiques actualment amb 111 països i missions especials en un nombre no precisat de països, entre els quals Polònia i Hongria. Auspicia més estretes relacions amb d'altres països, per exemple Israel, país amb el qual establirà relacions diplomàtiques —digué—, quan Orient Mitjà “sigui una àrea de pau”. Joan Pau II va rebre una delegació del comitè mixt cristià-hebreu, que encoratja prosseguir en l'aprofundiment teològic mutu, però no es va referir per res a una obertura de relacions diplomàtiques amb Israel, la qual cosa “va desil·lusionar” alguns rabins assistents a l'audiència. El Vaticà manté una delegació a Jerusalem per a tota la zona, inclosa Jordània.

Silvestrini al·ludí al procediment en els nomenaments dels bisbes quan es demana l'opinió del país interessat i subratllà les indispensables funcions de la diplomàcia. La vaticana, afirmà, no és rica en homes ni en mitjans. Els diplomàtics vaticans procedeixen dels diversos països. Es demana a les conferències episcopals joves, sacerdots amb l'adequat bagatge cultural, però sobretot espiritual.

Ser diplomàtic de la Santa Seu és un servei que requereix més abnegació del que hom pensa i, alguns diplomàtics deixen l'activitat després d'alguns anys per dedicar-se més directament a l'apostolat. Moltes vegades en una Nunciatura treballen el nunci i un altre sacerdot adjunt, sense cap més personal auxiliar i en condicions algunes vegades d'aïllament. Silvestrini, finalment, explicà la composició del Consell per als Afers Públics de l'Església, subratllant particularment que més enllà del treball quotidià, realitzat per unes trenta persones, es té present la disponibilitat total d'aquestes persones al servei de l'Església i del Papa.

—ho diu l'esmentada Declaració— que els homes no solament puguin satisfer els seus deures morals i les seves obligacions familiars, sinó que sobretot puguin preparar-se amb plena conscièn-

cia, per la trobada amb Crist. El Papa ve a dir també que el malalt incurable ha de ser sotmès a medicació que li ajudi a suportar amb dignitat el seu propi sofriment.

Joan Pau II amb els participants del Simposium de bisbes europeus

El matí del divendres 11 d'octubre, el Sant Pare va rebre en audiència els participants en el IV Simposium del Consell de les Conferències Episcopals d'Europa. En la fotografia, el grup de bisbes que participaren en aquesta trobada europea, juntament a Joan Pau II.

Vaticà dia a dia

**Deu mil missals en
llengua txeca per a
Txecoslovàquia**

Un vagó amb deu mil Missals en llengua txeca, sortí fa pocs dies de l'estació ferroviària de la Ciutat del Vaticà. Es tracta d'una tramesa al cardenal Frantisek Tomasek, arquebisbe de Praga i president de la comissió de Litúrgia de la Conferència Episcopal Txecoslovaca. És un regal de Joan Pau II a les parròquies, temples i capelles de Bohèmia i Moràvia. La tramesa ha estat possible gràcies a un acord establert fa poc entre una Delegació de la Santa Seu i una altra del Govern de Txecoslovàquia.

**Joan Pau II inaugura
l'any acadèmic a Roma**

Amb una missa solemne a la basílica de Sant Pere, Joan Pau II ha inaugurat el nou any acadèmic en els ateneus pontificis de Roma. El Papa digué que les universitats eclesiàstiques són molt importants "des del punt de vista de la responsabilitat per la veritat ensenyada", però també "des del punt de vista de la cultura humana, perquè les universitats foren sempre i encara són, en un cert sentit, el primer lloc de la inculturació.

**Roma: II Congrés
Mundial de Pastoral
d'Emigrants**

Les dificultats dels emigrants i refugiats, la responsabilitat de l'Església en aquest àmbit, la integració dels emigrants i les conseqüències humanes i religioses de la confrontació cultural nascuda de l'èxode —voluntari o forçós— de famílies senceres, són els temes del II Congrés mundial de Pastoral de l'Emigració que se celebra al Vaticà.

A aquest Congrés, promogut per la Pontifícia Comissió per a

les Migracions i el Turisme, hi assisteixen 200 delegats d'arreu del món. El cardenal Gantin, prefecte de la Congregació per als Bisbes, afirmà en l'obertura que "l'emigrant té dret a integrar-se a la societat a la qual es transfereix, a establir-s'hi amb els mateixos deures i drets d'aquells que habiten en la societat que l'acull". La Comissió de Migració prepara un catàleg de documents de l'Església des del 1883 que analitzen l'acollida de la comunitat cristiana als emigrants, formidable desafiament a la creativitat pastoral de l'Església.

**Fra Juníper Serra en
un documental de la
televisió "NBC"**

Fra Juníper Serra, franciscà espanyol que evangelitzà els indis de l'Oest d'Estats Units, protagonitza un document de la televisió "NBC". Se'l qualifica com "un dels pares fundadors menys coneguts d'Estats Units", i "pioner" de l'evangelització de Califòrnia. Se'l recorda sobretot per l'obra a favor dels indis, demanant que rebessin millor tracte dels governs locals. Fra Juníper va néixer a Petra, illa de Mallorca, l'any 1713 i va morir a Monterrey (Califòrnia) l'any 1784. El procés de la seva beatificació i canonització ja està molt avançat.

**El Papa refusa una
petició del president
Fernando Marcos**

Joan Pau II refusà una petició de la dona del president Fernando Marcos, per a un nomenament fora de Manila, del cardenal Jaime Sin, arquebisbe d'aquesta ciutat, segons manifestà fa uns dies el portaveu del prelat. Un periodista del setmanari catòlic *Veritas* declarà a AFP que la petició havia estat feta quan es va crear cardenal monsenyor Ricardo Vidal, arquebisbe de Cebu, al centre de Filipines. El car-

denal Sin no ha cessat de criticar el govern des de la proclamació de la llei marcial.

**Es necessari reflexionar
sobre l'holocaust jueu**

Joan Pau II afirmà davant els membres del Comitè Església-Catòlica-Jueus, reunit a Roma amb ocasió del vintè aniversari de la declaració "Nostra aetate" del Concili sobre les relacions de l'Església de Roma amb els no creients i els jueus, que una "reflexió teològica dels catòlics és necessària, perquè compreguin la profunda ferida que l'holocaust de milions de jueus va suposar per la consciència del poble jueu".

**El Papa viatjarà de nou
a França el setembre
del 1986**

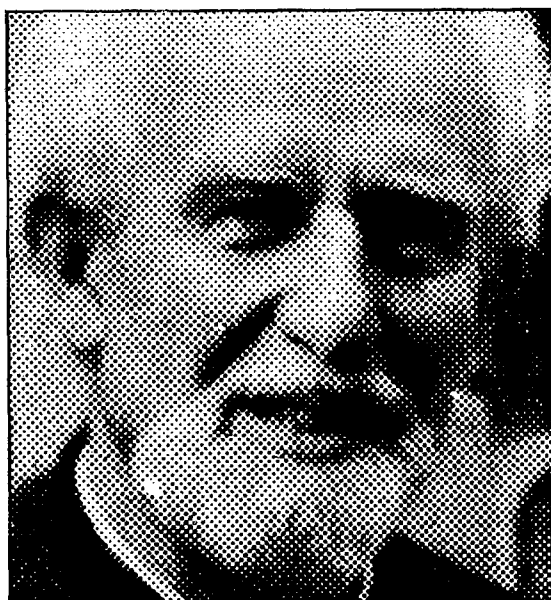
El papa Joan Pau II visitarà França el pròxim mes de setembre del 1986. L'anunci fou fet en concloure els treballs de l'assemblea plenària de l'episcopat francès a Lourdes. Aquest serà el tercer viatge papal a França i visitarà Ars, Lió i Annecy. El motiu fonamental d'aquest nou pelegrinatge apostòlic per terres franceses es retre homenatge a sant Joan Maria Vianney, el cèlebre sacerdot d'Ars, patró universal del clergat catòlic i pel qual Joan Pau II ha sentit sempre una especial admiració.

El cardenal-arquebisbe de Lió ha precisat que encara no són conegudes les dates exactes del viatge, però que es desenvoluparà durant tres dies. El primer dels quals tindrà com a marc Ars, on el Papa presidirà una jornada de recés per a tots els seminaristes, bisbes i sacerdots de França. També visitaria la casa natal del sacerdot d'Ars a Dardilly. La gran concentració popular tindrà lloc a Lió, segona ciutat de França, i el Papa anirà també a la

localitat d'Annecy per complir una promesa feta quan era arquebisbe de Cracòvia d'honorar sant Francesc de Sales, originari d'aquesta ciutat. La seva

elecció li va impedir complir la seva paraula, però va dir: "El que no vaig poder fer com a arquebisbe, espero poder realitzar-lo un dia com a Papa".

**Es probable una visita
del Papa a Rússia**

Monsenyor
Andreu
Zapelak

"Es un dels viatges més complicats de Joan Pau II i les dificultats són enormes, però segons la meua opinió és molt probable que l'any 1988 el Papa visiti Rússia", ha declarat a "La Vanguardia" el bisbe ucraïnès Andreu Zapelak, en la seva recent estada a Barcelona.

Actualment, monsenyor Andreu Zapelak dirigeix una diòcesi de 200.000 ucraïnesos a Argentina, país al qual considera com la seva segona pàtria. Monsenyor Zapelak afirma que es viu un gran moment per al cristianisme en els pobles eslaus, gràcies a la particular comprensió que té d'aquest món el papa Wojtyla, el primer papa eslav de la història de l'Església i, la inquietud religiosa de la joventut eslava, tant a Rússia com a la diàspora d'Occident.

L'any 1988 es compleix el mil·lenari del baptisme de sant Vladimir el Gran, príncep de Kiev. A través de Kiev (Ucraïna) el cristianisme entrà a l'antiga Rússia i s'estengué des de Moscou cap a l'Orient.

El Papa sembla que posarà una condició per acceptar la invitació oficial del patriarcat moscovita: que el rebí alguna jerarquia catòlica ucraïnesa i que aquesta Església tingui reconeixement jurídic a la Unió Soviètica.

**Jerzy Popieluszko sempre vivent
en el cor del poble**

Un any després de l'assassinat de Jerzy Popieluszko, consiliari de Solidarnosc, es manté viu en el seu record. La seva sepultura, a Sant Estanislau de Varsòvia, és un lloc de pelegrinatge. Una senzilla làpida de marbre negre en forma de creu col·locada damunt de l'herba, amb la inscripció "Pare Jerzy Popieluszko, màrtir per la fe i per la pàtria, el 19 d'octubre del 1984", atrau multituds de polonesos.

A les 10.000 esglésies de Polònia figura l'efígie de Jerzy Popieluszko. Una creu de fusta fou col·locada al lloc on fou segrestat, en el camí que va de Bydgoszcz a Torun. La irradiació del sacerdot assassinat és més fort que totes les mesures d'intimidació.

**El nou Cap d'Estat italià,
Francesco Cossiga, visita el Vaticà**

Joan Pau II i el Cap d'Estat italià Francesco Cossiga mentre el Papa llegeix el discurs durant la visita oficial al Vaticà el 4 d'octubre. Ja el dia del jurament del nou President, aquest havia tingut una trobada privada amb el Pontífex després d'assistir a la Missa papal a la capella de l'apartament pontifici. Després de la firma dels Pactes de Laterà, el rei Víctor Manuel III i la reina Elena visitaren Pius XI el 5 de desembre del 1929 i, a Pius XII el 21 de desembre del 1939. La partit del 1948, després de la proclamació de la República, tots els Presidents italians feren visita oficial al Vaticà: a Pius XII, Enrico De Nicola el 31 de juliol del 1948, Luigi Einaudi el 15 de desembre del 1948 i Giovanni Gronchi el 6 de desembre del 1955; a Joan XXIII, Giovanni Gronchi el 6 de maig del 1958; a Antonio Segni el 3 de juliol del 1962; a Pau VI, Antonio Segni el 24 de juny del 1963, Giuseppe Saragat el 12 de juny del 1965 i Giovanni Leone el 22 de setembre del 1972; i a Joan Pau II Sandro Pertini el 21 de maig del 1984. Pius XII fou en visita oficial al Quirinal el 28 de desembre del 1939; Joan XXIII fou al Quirinal per rebre el Premi Balzan per la Pau l'11 de maig del 1963; Pau VI fou al Quirinal l'11 de gener del 1964 i el 21 de març del 1966; i Joan Pau II el 2 de juny del 1984.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padrí o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

RODRIGUEZ DE VERZ AMPARO
MISSION CATHOLIQUE
SAFANE
HAUTE VOLTA
AFRIQUE OCCIDENTALE 8.500 Ptas.

CALVO ARIÑO M. JESUS
MISSAO DE LUNGA
LUMBO
MOZAMBIQUE 8.500 Ptas.

MASDEU M. DOLORS
B.P. 99
KRIBI
CAMERUN 8.500 Ptas.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa

Sucursal n.º

N.º compte corrent

Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Equips de la Mare de Déu. Sector I. - "VOLEM CREIXER? COMUNIQUEM-NOS!" (barreres, problemes i solucions a la comunicació humana), per EDUARD CRIADO, Director dels Cursos Dale Carnegie d'Espanya. Divendres, dia 22 de novembre, a les 22 h., al Fòrum Vergés, c./ Rosselló, 223. (Parking - Barona, c./ Rosselló, 214 (Balmes-Rambla de Catalunya).

XIV Reunió Anual dels Grups d'Oració i d'Amistat, de Barcelona. - Dia 24 de novembre. Lloc: Col·legi La Salle Bonanova, c./ Passeig de la Bonanova, 6. Barcelona. "L'ORACIÓ EVANGELITZA I FA EVANGELITZADORS". De les 10 del matí a les 5'45 de la tarda. Mons. Josep M. Cases donarà els Punts de Reflexió i presidirà la Concelebració de l'Eucaristia. Autobús, 14, 22, 58, 64. Hi haurà Guarderia infantil. Informació general i adquisició de tiquets pel dinar: c./ Gran de Gràcia, 230 (botiga), tel.: 218 82 44, i c./ Gran de Gràcia, 237, 1er 1^a, tel.: 217 94 46.

Trobades per a noies a partir dels 18 anys. Monestir de Sant Benet de Montserrat. - Cap de setmana 16 - 17 de novembre. De les 5 de la tarda del dissabte fins a les 6 de la tarda del diumenge. A l'hostatgeria del Monestir de Sant Benet. Tema: "Jesús i els miracles. Fe i dubte". Cal portar la Bíblia o el Nou Testament. Els dies de TROBADES el preu de la pensió és voluntari. Per inscriure's: truqueu de 4 a 6 al tel.: 835 00 78.

Unió Espiritual de Mares. - Reunió mensual de novembre. Dimecres, dia 20. Tema: "La Redempció i diàleg o lluitar?". A càrrec de Josep Alanyà. Lloc: c./ Rosselló, 223. Horari: 2/4 de 5, celebració de l'Eucaristia. 2/4 de 6, Conferència.

V Trobada Diocesana d'Agents Animadors de la Pastoral de la Salut. - L'organitza la Delegació de Pastoral de la Salut, de Barcelona. Tindrà lloc el dia 30, al Col·legi dels PP. Jesuïtes, de Sarrià, de les 9'30 del matí a les 7 de la tarda. Tema: "JOVE: CONEIXES EL MÓN DE LA SALUT?". Les ponències seran a càrrec del P. Josep Llunell, que ens parlarà sobre "Creients i Sofrents". El P. Marià Galve, psicòleg, que ens parlarà sobre: "Assumir el sofriment per poder-lo compartir". El Sr. Ramon Tous, metge, ens parlarà sobre: "Testimoni d'un professional cristià treballant en el món del malalt". També hi haurà una Taula Rodona, coordinada per un membre de l'Hospitalitat de Lourdes i diferents membres que col·laboren amb la Delegació. Per informació i inscripcions: Fins el dia 27 de novembre, a la Delegació de Pastoral de la Salut, c./ Bisbe Irurita, 5, tel.: 317 15 97, de 11 a 1 del matí.

Dia dels Homes de la mar. - "STE-

LLA MARIS" de la Delegació Diocesana de l'Apostolat del Mar, organitza pel dia 10 de novembre, els següents actes: A les 13 h., celebració de l'Eucaristia a l'Estació Marítima de Menorca, presidida pel Vicari General de l'Arquebisbat Rvd. Dr. Lluís Martínez Sistach. A les 14'30, Dinar de Germanor, per als mariners, familiars i amics, a l'Estació Marítima de Menorca (primer pis). A les 15'30 h., Lliurament de Premis als guanyadors del Concurs de Fotografia, i a continuació Festa, amb les següents actuacions: Tuna de la Facultat de Medicina de Barcelona, Grups "WAY-RA MASHICUNAC" (música tradicional de l'Altiplà Andí), Grups "DAGOMBA". Tot això ambientat amb un bon "Cremat". Per informació: Stella Maris, c./ Vadrado, 8, tel.: 319 23 89.

Institut de Teologia i Humanisme. - "Les classes d'aquest mes de novembre començaran el dia 26, a les 19'30 h. Les dictarà el professor P. Fabián Puerto, o.p. sobre el tema: "El profeta Amós, una crida a la justícia". Informació i inscripció: "Sala Penyafor", c./ Bailèn, 10. Tel.: 246 33 00. Barcelona 08010.

Encontre de Pregària per a Religioses. Preparació per a l'Advent. - Dissabte, dia 23 de novembre, al Monestir de Sta. Isabel (monges clarisses), c./ Rocaberti, 12. Dirigirà Mn. Eugeni Portusach. Horari: de 5 a 6'30. És obert a totes les religioses que vulguin participar-hi.

Exercicis per a religioses. - Del 26 al 31 de desembre. Dirigirà el P. Alcuí Serras, monjo. Lloc: Casa d'Espiritualitat "El Miracle". Informació i inscripcions: Tel.: (93) 811 00 45.

Recés per a religioses. - Casa d'Espiritualitat "Maria Antònia París", c./ Major de Sarrià, 169. Tel.: 203 72 12. Diumenge, dia 1 de desembre, com a preparació a l'Advent. Dirigirà Mn. Josep A. Arenas. Comença a les 10'30. Es prega avisar amb anticipació.

Recés per a Religioses. - Casa d'Espiritualitat "Maria Reparadora", c./ Emancipació, 33. Tel.: 212 69 00. Diumenge, dia 17 de novembre. Dirigeix el P. Ramon Melé, sch. p. Començarà a les 10'30 del matí. Les que desitgen quedar-se a dinar han d'avisar amb anticipació.

Associació Coordinadora per l'ancianitat. - Aquesta associació organitza per a la Setmana Internacional de la Velleja, els actes següents: Diumenge 10 de novembre: A les 12 del migdia, Festa dels VIII Jocs Florals de la Tercera Edat que se celebren cada any al Saló de cent de la Casa de la Ciutat de Barcelona. VIII Exposició d'obres d'art i VIII Mostra d'artesanía de la 3.ª edat, tindran lloc conjuntament al Claustre d'Honor del Seminari Conciliar (c./ Diputació, 231). Inauguració el divendres 15 de novembre a les 12

del matí. Podran visitar-se fins el 23 a les 12 que se celebrarà la cloenda. Hores de visita: Tots els dies d'11 a 1 del matí i de 17 a 20 de la tarda. La tarda del dissabte i el diumenge romandrà tancat. - Conferències: Com havíem fet altres anys s'organitzaran dues conferències, la primera el dia 18 a càrrec del Sr. Joan Viñas i Bona, de l'Àmbit M.ª Corral, qui parlarà dels "Mitjans de comunicació i la seva influència social", i la 2.ª el dimecres dia 20, per Mn. Josep M.ª Ballarín, capellà de Santa Maria de Queralt que parlarà dels VELLIS. Ambdues tindran lloc a l'auditori del mateix claustre a les 7'15 de la tarda.

GIRONA

CONVIVÈNCIES. - El dissabte, dia 16 i el diumenge 17 de novembre, tindran lloc a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles, unes CONVIVÈNCIES per a joves de 17 a 21 anys. El tema a tractar serà: "La fe en Jesucrist és viu a l'Església", dirigit per Mn. Josep Gispert.

CENTRE D'ESTUDIS DIOCESÀ. Curs 1985-1986. - Seccions del CED: ESCOLA DE TEOLOGIA, vol oferir un aprofundiment seriós i actual en camps concrets de la investigació teològica. Ofereix: Curs Base de Teologia, reflexió sobre els temes centrals de la fe (5 sessions); Jesús de Natzaret, introducció a la Cristologia (30 hores); L'home lliure en la societat d'avui; temes de moral, (diner, sexe, les ideologies, la política, etc.); Curs monogràfic: L'esperança cristiana (5 sessions); El sentiment religiós i la fe cristiana (paper de les religions en el món secular, sectes, etc.). Espiritualitat cristiana. Escola de Pregària.

ESCOLA PER A LA FORMACIÓ DE PROFESSORS DE RELIGIÓ. Ajudar a tenir una visió força completa del que ha de ser la Religió a l'escola i la manera d'ensenyar-la. Curs intensiu de l'1 a l'11 de juliol del 86 (llevat del 5), de 10 a 1 (matí) i de 4 a 7 de la tarda. Estudi aprofundit d'un nivell; Curs monogràfic sobre metodologia.

HOME I MÓN. Ofereix elements que ajudin a un discerniment personal i col·lectiu. Les arrels de Catalunya; Dret català familiar; ciència i ideologia; Fe i ciència.

SERVEIS PASTORALS. Ajudar els Grups, Comunitats i Parròquies a reflexionar i viure més plenament la vida d'Església. Jornada de Curs; Consells Pastors de Parròquies (3 sessions); Formació de Catequistes; Caritas; Escola de Formació de Voluntaris.

Per informació: CENTRE D'ESTUDIS DIOCESÀ - Apartat 117 - Tels.: 20 50 91 i 59 41 17 - 17080 GIRONA.

Mare de Déu de la Mercè
protegiu els nostres Grups.

XIV Reunió Anual dels Grups d'Oració i d'Amistat de Barcelona

Dia: 24 de novembre de 1985

Lloc: COL·LEGI LA SALLE BONANOVA
Passeig de la Bonanova, 6
BARCELONA

"L'oració evangelitza i fa evangelitzadors"

Programa

- 10 Arribada.
- 10'30 Laudes. Punts de Reflexió per Mons. Josep M. Cases. Pregària en silenci.
- 12'30 Assemblea.
- 2 Dinar.
- 3'30 Reunió de Sacerdots.
- 4 Ballets Catalans, per l'Esbart de l'Orfeó Gracienc.
- 5'45 Vespres. - Eucaristia. Concelebració presidida per Mons. Josep M. Cases.

NOTES:

Confessions: ● Després dels punts de meditació.
● A partir de les 5 de la tarda.

Autobús 14, 22, 58, 64.
Hi haurà Guarderia Infantil.
Venda de llibres i Records.

Informació:

Gran de Gràcia, 230, botiga.
Telf. 218 82 44 i
Gran de Gràcia, 237, 1er, 1.^a
Telf. 217 94 46.

Adquisició de tiquets pel dinar, a partir del 14 d'octubre, solament a les adreces anteriors (places pel dinar limitades).

INVITEU a persones a qui pugui interessar la Trobada.

Urgell

S'editarà una revista on es reculliran les activitats

1.745 joves han passat aquest estiu per Colònies

ANTONI MIRABET

LA SEU D'URGELL. — Mil set-cents quaranta-cinc joves de les comarques del bisbat d'Urgell han participat durant l'estiu en els diferents torns de colònies i campaments organitzats pel Servei de Colònies de Vacances. S'han organitzat 20 torns de colònies en els quals han participat 1.399 joves, 235 monitors, 17 directors i 38 persones més en diferents serveis. Quaranta-dos joves més han assistit, amb 14 monitors, a les dues rutes programades. Aquests són els resultats dels quals informà la Comissió Permanent del S.C.V. en la reunió celebrada a Balaguer recentment.

En la mateixa reunió la direcció del S.C.V. donà a conèixer el projecte d'editar una publicació periòdica que sigui com una memòria de les diferents activitats de cada centre del S.C.V. i reculli també alguns articles sobre temes d'esplai i excursionisme.

Enguany també s'organitzarà el curs de monitors, que es desenvoluparà amb l'ajuda de l'Escola d'Esplai de Lleida i les sessions seran intensives durant les festes de Nadal i Pasqua. Tots els monitors que assisteixen als diferents torns de colònies i campaments han de disposar de la corresponent credencial que els acredita amb capacitat per a exercir aquest servei.

El Consiliari diocesà del S.C.V., mossèn Ramon Balagué, informà que durant l'any 1985 a la Casa de Colònies de Bastanist, a la Cerdanya, s'hi han realitzat obres de millora i adaptació amb un cost d'1.700.000.— ptes. i els comptes d'aquesta casa presenten un dèficit de 500.000.— ptes.

El S.C.V. al Bisbat d'Urgell té actualment 13 centres federats i a principis del 1986 s'adheriran dos centres més, el d'Agramunt i un altre de la Seu d'Urgell. Per a dur a terme les diferents activitats educatives disposa de sis cases situades a les comarques del Pallars, la Cerdanya, la Noguera i Andorra, i amb una capacitat total per a 545 persones. Dues d'aquestes cases són administrades directament pel S.C.V. i les altres quatre pertanyen als centres de Salgar, Balaguer i Canillo. No cal dir que la geografia pirinenca del Bisbat d'Urgell és el millor marc per a les activitats educatives en plena naturalesa.

Pot tancar-se un col·legi religiós a Ollana

L'únic centre educatiu religiós que resta a la vida d'Ollana, després de tancar les portes el

col·legi dels Germans de la Salle, pot veure's obligat a fer el mateix. La causa no és altra que la baixa matrícula del centre com a conseqüència de l'obertura d'un parvulari en l'escola pública. El col·legi religiós és dirigit per les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell i la seva matrícula no arriba actualment als 20 infants.

Davant aquests fets Mh. Bonifaci Fortuny, rector de la parròquia, a través del Full Parroquial s'ha adreçat als seus feligresos amb aquestes significatives paraules: "Em doldria veure tancada una altra comunitat religiosa en la nostra vila... També crec que no és massa clar l'interès per conservar-la. Moltes vegades la història dels pobles s'escriu a base de descuits o interessos de persones".

La M. Maria Neus Gener, Superiora del col·legi d'Ollana, ha informat que el dia 31 d'agost, amb gran sorpresa i de forma inesperada, va sentir una crida en la qual l'Ajuntament comunicava al poble que els nens nascuts el 1981 podien matricular-se a l'escola pública. Aquest fet i també el descens de la natalitat han ocasionat que enguany la matrícula del parvulari de la Sagrada Família sigui solament de 18 infants. "El futur del col·legi, diu la M. Neus" depèn dels pares. Sempre dol tancar una casa després de tants anys, però nosaltres sempre trobarem treball i casa".

Cal recordar que les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell són a Ollana des de l'any 1864, una presència, doncs, de 121 anys.

Els arxiprestats reduïts definitivament a 11

El Sr. Bisbe, d'acord amb el plantejament presentat pel Consell del Presbiteri, ha determinat que siguin 11 els arxiprestos de la diòcesi en lloc dels 15 que hi havia fins ara. El canvi afecta els arxiprestats Major (la Seu d'Urgell) i Ollana-Organyà que tindran un sol arxiprest, i Ribera del Segre (Artesa de Segre), Sió (Agramunt), Segarra (Guissona) i Urgell Mitjà (Ponts) dependran també d'un mateix arxiprest.

El Sr. Bisbe abans de nomenar els 11 arxiprestos ha fet una consulta a tots els preveres per tal que li suggereixin els noms dels qui més bé poden exercir l'esmentat servei pastoral.

A propòsit d'aquesta reestructuració algú ha observat massa minuciosament que de fet no s'han suprimit arxiprestats sinó que arxiprestos. Són elucubracions teòriques sense cap fonament, perquè hom creu molt

El SCV al Bisbat d'Urgell té actualment 13 centres federats i a principis del 1986 s'hi adheriran dos centres més, el d'Agramunt i un altre de la Seu d'Urgell.

justificadament que no pot pas subsistir la figura de l'arxiprestat sense el seu cap, l'arxiprest, única raó de ser de la seva existència.

Pensant ho bé

Per Xesc Soliu

La barretina

Què voleu fer-hi? Avui m'ha passat per la barretina, parlar de la barretina. No he trobat constància que la barretina sigui la muller del barret. Ni tampoc no sé exactament, com de l'ou i la gallina, si primer fou el barret i després la barretina. Què hi farem! El pinyó fa pensar en la pinya, i la pinya en el pi, les coses vénen, i a mi m'han vingut així.

No sé si és exagerat dir que si féssim un sondeig entre adolescents i joves d'avui en dia, em penso que ben pocs sabrien allò que és la barretina. Als nostres avantpassats no els cabria a la barretina, aquesta ignorància supina, de no saber avui en dia, allò que és la barretina. (El mussol està enquistat, i tot que hi ha llum de dia, obre els ulls i fixa en mi. No sap pas a què treu cap, tant parlar de barretina. I té tota la raó, això sembla una cançó).

Doncs bé, deixem-nos de canterelles i anem al gra. La barretina era, i en alguns llocs i per a algunes persones, sobretot en indrets de muntanya, encara és, una peça típica de la indumentària tradicional catalana dels pastors, pescadors, pagesos, etc. La barretina és una espècie de lligadura de seda, d'estam, de llana, en forma de bosa cap per avall i calada fins a les orelles.

Jo no sé si és un encert portar el cap al descobert. Però d'antuvi sembla lògic que, si l'home es protegeix els peus amb els quals camina, protegeixi també el cap on el cervell hi té vida, (fascinant ordinador amb què pensa i planifica), amb barret o barretina. M'agradaria saber, si no és preguntar massa, per quina dèria o mania, van deixar ja, fa uns quants anys, els països catalans de portar la barretina.

Dic això, perquè els barretinaires, si no s'han espavilat a treure's de la barretina algun altre ofici o benefici, s'ho deuen passar molt malament. I, vet aquí que, hi hagué una època en la qual la barretina conegué un gran esplendor. La barretina més usual i corrent era la vermella. Si anava folrada amb roba d'un altre color, rebia el nom de barretina de dos cairells o de dos intents. Hi havia una barretina, generalment de seda negra, dita de capellà, que lluien persones de professions liberals. En cas de dol, la barretina era de

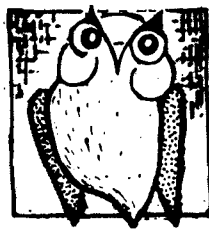
color negre, i blanca la que hom duia per anar a dormir. (Un cromó de la infantesa que mai no he pogut oblidar del tot, era el d'un vell escardec lenc saltant del llit abillat amb una llarga i blanca camisa de dormir, cofat amb barretina blanca i portant a la mà una palmatòria de llum indecisa).

La barretina rebia també diferents noms segons la forma que se li donava: plegada al davant, barretina plana; de gairell, barretina de garbí; deixada anar enrere, barretina llarga; aixafada de la punta, barretina de niu. Avantatges en relació al barret? Una aixafada del barret era sempre de conseqüències imprevistes; una aixafada de barretina (amb la condició de no tenir-hi el cap a dins) era del tot innòcua. Una volejada de barret, era sempre còmica; la barretina era incommovible, ni el vent més bufarut, la treia del seu lloc. El barret sovint anava del cap a la mà, i d'una mà a l'altra, no sabies on deixar-lo; la barretina, d'una grapada anava a parar a l'infern del jec o a la butxaca de les calces de vellut.

Allò que no es pot dir de la barretina, és que hagi passat sense pena ni glòria. Des de mitjan segle passat esdevingué símbol de catalanitat. ¿Que no us heu fixat mai en el goig que fa el nostre timbaler del Bruc cofat amb barretina? ¿Que no sabeu que els voluntaris (?) catalans que participaren a la guerra d'Àfrica a les ordres d'en Prim anaven cofois i cofats amb barretina? ¿Que no sabeu que fins i tot, mossèn Jacint Verdaguer, l'any 1865, es presentà cofat amb barretina a recollir el premi dels Jocs Florals?

Així passa la glòria del món". Ara, solament en la Diada, alguns ciutadans nostàlgics de les coses nostrades la llueixen com a signe d'identitat nacional. I també a "can Barça", algun "boixo noi", aneu a saber el per què, va cofat amb barretina.

L'important és que més enllà dels signes, romanguí ferm l'esperit, oi?

Barcelona

Plenament fidels al país i a la seva llengua

L'Escola del P. Manyanet a Molins de Rei: bona pedagogia cristiana al Baix Llobregat

Pere Oriols i Arañuren.

MOLINS DE REI.— Entre les grans obres que el beat Josep Manyanet i Vives va deixar a la Comunitat dels Fills de la Sagrada Família, tenim a Molins de Rei el col·legi Sant Miquel Arcàngel, considerat avui com un dels centres escolars més importants d'ensenyança cristiana del Baix Llobregat.

La seva fundació, portada a terme pel pare Manyanet, fou sol·licitada per una comissió de molinencs que van anar a trobar-lo —juny de 1894— a Sant Andreu de Palomar, Barcelona, acompanyats de l'econom de la parròquia mossèn Manuel Vall.

Acceptats el camp d'apostolat i les condicions que va oferir-li la comunitat, amb l'aprovació del Bisbe, el pare Manyanet es va presentar a Molins de Rei amb els primers religiosos, que es van fer càrrec del col·legi Sant Miquel el dia 1 d'octubre de 1894.

Una publicació de l'època, "Revista Popular", divulgà la notícia de l'obertura del curs 1894-95 del nou centre d'ensenyament primari, elemental i superior, i escrivia: "S'està construint en la població un edifici exprés. Mentrestant els religiosos s'han instal·lat en una casa-torre cedida generosament. El col·legi, a més d'externs, tindrà pensionistes, mig pensionistes i assistits. Si més endavant es presenten alumnes, es donaran també els primers cursos de 2.ª ensenyança i d'humanitats agregats al seminari diocesà."

Així, transcorreguts noranta-un anys, ens trobem que el col·legi dirigit actualment pel pare Josep Roca i Mas, ha obert el curs 1985-86 amb 740 alumnes matriculats, majoritàriament són nens de Molins de Rei i dels pobles de la rodalia, cobrint el

nivell preescolar 113 infants, i d'Ensenyança General Bàsica (16 unitats) 627 alumnes.

El claustre, comptant el director, està format per cinc membres religiosos de l'esmentada Comunitat i vint professors laics que junt amb l'Associació de Pares d'Alumnes presidida per en Pere Garcia i Padilla, formen un bloc compacte d'organització que treballa en múltiples activitats conjuntes com la celebració de festes en el col·legi, la Setmana Esportiva i la Setmana de la Família, que tenen renom comarcal.

L'esperit de Natzaret en el col·legi

Les visites del pare Manyanet a Molins de Rei, des de la fundació del col·legi Sant Miquel Arcàngel, van ser constants. La llavor i cultiu del Sagrat Esperit de la Família de Natzaret creixia en l'escola i en la població, i el pare Manyanet, durant els desplaçaments que feia als col·legis de Reus i Vilafranca del Penedès, acostumava a fer estada a Molins de Rei. Les cartes del director del Centre escolar i d'altres referències històriques ens parlen d'aquella dedicació.

També en alguns documents ja publicats, que es troben en l'arxiu del Col·legi, se'ns diu que el terreny on es construï el nou edifici havia estat comprat feia poc per mossèn Manuel Vall, i que el primer director fou el pare Joaquim Badia, el qual rebia les orientacions personalment del pare Manyanet, ja que el col·legi Sant Miquel depenia del col·legi Jesús, Maria i Josep, de Sant Andreu de Palomar i també de l'esmentat sacerdot propietari.

En una acta de l'Ajuntament —25-11-1984— l'alcaldeessa Antònia Castellana i Aregall, del Partit Socialista

Quant a la LODE, en el Col·legi s'espera que el Govern de Madrid jugui net en favor d'una societat pluralista que desitja també una pluralitat d'escoles, no posant noses a les escoles que funcionen prou bé.

Unificat de Catalunya, en informar a la Comissió Municipal Permanent de la beatificació del Pare Manyanet —25-11-1984— donà compte d'un escrit sobre la vinculació històrica d'en Manyanet a la vila de Molins de Rei.

Un dels paràgrafs, descriu que el mes de novembre de l'any 1894, el pare Manyanet i Vives es traslladà novament a la població amb motiu de la visita pastoral del bisbe Jaume Català, el qual era gran amic seu.

Referent a la construcció de l'escola, cita un paràgraf en què es diu que es desconeixia l'emplaçament provisional del Col·legi i el temps que durà aquella interinitat, però el desembre de 1896 se sol·licita erigir la capella per tal que els alumnes poguessin fer amb recolliment i devoció els actes religiosos i altres exercicis de pietat que es prescriuen en els reglaments interns del Col·legi per a major glòria de Déu i profit dels mateixos alumnes...

Dedicació d'un carrer a Manyanet

Durant els primers anys de vida de l'escola manyanetiana a Molins

de Rei, sembla que la qüestió de la propietat del col·legi i del solar adjacent ocasionà alguns problemes, però l'any 1902 quan el pare Manyanet ja havia mort (morí a l'edat de 68 anys a Sant Andreu el dia 17 de desembre de 1901) el sacerdot ecònom Manuel Vall fou traslladat de Molins de Rei a la parròquia de Sant Josep de Gràcia, i la Congregació dels Fills de la Sagrada Família comprà el col·legi i hi inicià algunes millores.

Des d'aleshores, el col·legi Sant Miquel es va anar fent més gran i va bastir una tradició escolar influent en l'ensenyança, on la pràctica de l'esport manté una activitat important gestionada per l'Associació de Pares d'Alumnes amb un religiós coordinador general. D'aquesta manera, a més de l'educació física escolar i la natació en col·laboració amb el Club Natació Molins de Rei, es practiquen en el col·legi cinc esports federats en el Consell de l'Esport Escolar, que són: bàsquet, handbol, hoquei sobre rodes, patinatge artístic i gimnàstica rítmica.

El col·legi Sant Miquel, com totes les escoles de l'Estat espanyol, va ésser obligat per la dictadura de Fran-

co a donar les classes en llengua castellana, però el 10 de juny de 1982, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya va autoritzar a fer l'ensenyança en català els primers nivells i progressivament als altres. Així, a partir d'aquí, el col·legi està fent un ver treball de catalanització a tots els nivells a fi de ser fidels al País i a la seva llengua.

Respecte a la LODE, que tanta polseguera ha aixecat en el món polític i en les escoles, en el col·legi Sant Miquel s'espera que no suposi cap trauma per al normal desenvolupament del Centre Escolar; esperen que les "innovacions" proposades no ofeguin la vida que de fet ja té l'Escola, i desitgen que el Govern jugui net en favor d'una societat pluralista que desitja també una pluralitat d'Escoles; amb una paraula, que no posi noses a les rodes de les escoles que funcionen força bé.

Això, no és simplement una lloança fluïda de la meua ploma, el prestigi de l'escola manyanetiana a Molins de Rei el va sembrar el fundador del col·legi Sant Miquel Arcàngel, pare Manyanet, i els abnegats religiosos Fills de la Sagrada Família, han augmentat aquell tresor de fe cristiana instruint els infants, amb goig, aprovació i estima dels seus familiars.

Prova del reconeixement del poble de Molins de Rei al zel del pare Manyanet i dels seus religiosos la tenim l'any 1954, quan era batlle en Miquel Vilagut i Orpí, època en què la població molinenca, lluny de pensar que el pare Manyanet podia ser declarat beat pel papa Joan Pau II, li dedicà un carrer que va des del carrer Alfons II d'Aragó a la plaça dels Caiguts, i té per laterals, entre d'altres edificis, l'església parròquia de Sant Miquel Arcàngel i les instal·lacions esportives del col·legi Sant Miquel.

Tortosa

Avancen els treballs del Sínode Diocesà de Tortosa

TORTOSA.— Els dies 6, 12 i 13 d'octubre s'han celebrat trobades de moderadors i secretaris dels grups sinodals a les tres zones de la diòcesi. Els llocs d'aquestes trobades han estat el Seminari diocesà de Tortosa, l'eremitori de la Misericòrdia de Vinars i el Col·legi de les Carmelites Tereses de Móra d'Ebre.

Prèviament, tots els moderadors i secretaris reberen una comunicació personal del Sr. Bisbe, Dr. Ricard M. Carles i Gordó, en la qual agràia la col·laboració i invitava a participar en les trobades amb el fi d'orientar el treball i dur a terme l'etapa segona, que ara ha començat.

Les trobades han estat dirigides per mossèn Francesc Ciurana, secretari general del Sínode i mossèn Josep M.ª Tomàs Prats, delegat diocesà d'ensenyament i catequesi i de la comissió executiva del Sínode. Els objectius són revisar la funció dels moderadors i secretaris, arbitrar camins i mitjans per una captació més nombrosa de gent per al treball sinodal i presentar la tasca a realitzar en els grups de l'etapa segona del Sínode.

L'assistència ha estat molt nombrosa i il·lusionada, i constitueix un pròleg molt important per iniciar el treball sinodal a tota la diòcesi de Tortosa.

Aprèneu doncs les meves paraules i en treueu profit. (Del llibre de la saviesa.)

No podria passar sense exterioritzar la plenitud d'aquells dies d'espiritualitat profunda, sincera i compartida. Un parèntesi en la nostra vida quotidiana i de mera rutina.

Mentre es ponía el sol...
Tots els exercitants anavem arribant, ja quelcom tonificats per l'airet suau i saturat dels pins petits i flairosos de l'entorn del Santuari.

Totes les cares expressaven una joia íntima, esperant escoltar la paraula bíblica, els salms, ¡la paraula de Déu!

Em semblaven amics que no havia vist mai i que ja els coneixia però, a través del temps, de l'espai i de les muntanyes. Ningú no m'era foraster. Àdhuc el Senyor Bisbe, tan cordial per a tots.

Després de sopar el primer col·loqui. El nostre il·lustre conferenciant ens va dir: heu creuat dificultats, pobles i carreteres pel nostre trobament. Això ja és un miracle!

Jo pensava en la deu on neixen els rius: l'Ebre, el Segre... i confluint després arriben units a la desembocadura d'una gran mar. En el nostre cas en la immensa mar de la nostra fe.

Després les presentacions:
Jo, sóc... Jo, em dic... A voltes resulta difícil, molt difícil, dir qui ets. No saps ben bé com fer-ho. Però ho van fer bé. Va ser bonic. Ens havíem reunit les nostres quatre províncies i les illes.

Els tres dies següents:
Des de les vuit del matí que començava el toc de música per assistir al cant i a la reflexió dels salms a la capella, totes les hores ben ocupades.

Solsona

Un record d'una tanda d'exercicis bíblics

Dies d'espiritualitat profunda al Miracle

Després del desdèjuni, dues conferències.

L'hora que durava cada una, es feia curta. Sentia a poc. Vull dir, que sentia a molt. Jo hauria volgut parar les busques del rellotge de pare i estirar la pèndola, però continuava les oscil·lacions, tic tac, adossat a la paret de la sala. Bebiem les paraules, embadalits.

A la una, missa concelebrada que es convertia en Eucaristia la paraula de Déu i que combregàvem junt després amb la comunió de les dues espècies. Moment culminant de la jornada.

Al menjador ens unia la cordialitat, la simpatia i les atencions unit amb excel·lent menjar. La benedicció de taula i l'acció de gràcies sempre la feien diferents persones devotament i molt amena.

Particularment i cadascun, cada dia, una visita a la Verge Nena, "que

va trobar el petit Jaumet als prats de la Bassadòria en anar a aplegar una ovella que s'havia esgarriat. Es va trobar a la presència d'una nena de cabells rossos i llargs abillada amb una manteta vermella; estava agenollada vora un ginebró i duia una bonica creu a l'espatlla semblant a una que hi havia a l'altar de Sant Sebastià de Riner" Any de 1458. (Pare C. Baraut en el seu llibre "Santa Maria del Miracle").

Senties amb tota profunditat la presència de la Verge en aquell temple, i més a l'hora de les Vespres que cantaven els monjos, enmig de soledat i silenci, sense melodies d'orgue, que pujaven altir amunt com un clamor.

L'últim matí del diumenge, fou quelcom nostàlgic, pensant en la propera separació.

Recordàrem aquelles hores que s'escorrien, tan bellament viscudes i aprofitades. La mà del temps les estrenyia sense poder-les detenir.

Darrer dinar.
El menjador estava completament, pulcrament, a punt. Les taules col·locades diferents: en disposició de banquet, formaven mig giravolt.

El Senyor Bisbe va presidir l'àpat.

Pels finestrals entreoberts entrava una claror alegre que junt amb el bon dinar animava a tothom.

Enmig de dolls d'hilaritat es perdien les veus. El Senyor Bisbe en veure que gairebé no el sentien va dir somrient i festiu: sords! Gairebé ja era a l'hora final.

Mentre el sol es ponía...
Tornàvem a marxar. Molts adéus.

Jo, hauria volgut agenollar-me a terra, besar-la i plorar una mica abans de dar l'últim adéu a la Verge, al Senyor Bisbe, als companys... que s'anaven acomodant als seus cotxes.

Una formosíssima posta em dictava la més sentida pregària.

I quan vaig arribar a la meua llar, i el dia ja s'acabava, encara ressonaven en les meves oïdes les paraules darreres que retenia i em meravellaven de l'última conferència:

"Nosaltres entre fallida i fallida, anem a la victòria final".

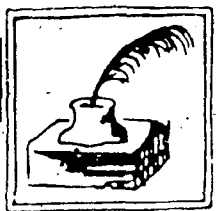
Senzilles paraules de comiat inol·ludables de la nostra trobada i totes plenes d'esperança.

Moltes gràcies monsenyor Miquel Moncadas, gràcies a les religioses i als bondadosos companys, pels dies d'espiritualitat cristiana, mútua i compartida.

¡¡GRÀCIES!!

Un exercitant

Impromptu

Un nou patró dels periodistes?

ORIOL CAMPS

És molt important el fet que una nova professió entri al Paradís a so de tabals i platerets. Perquè allí hi eren gairebé totes les professions des del fuster més eficient al més humil dels porters de convent, que feia de porter perquè, aparentment, no servia per a res més, passant per metges i advocats.

Però, concretament, no hi havia cap periodista professional reconegut, i els periodistes havien d'accontentar-se amb un patró ocasional, sant Francesc de Sales, que segurament cedirà el seu patronatge a Titus Brandsma, que diumenge passat, dia 3 de novembre, va ser solemnement proclamat beat a Sant Pere de Roma.

El mateix dia d'aquesta beatificació, vaig tenir l'agradable sorpresa que la televisió espanyola, des del seu primer canal i en el curs del primer telediari fes una acurada i respectuosa menció del fet, amb detalls de la vida i mort del nou beat.

Tant de bo que l'amor i el servei a la veritat proclamats pel beat Titus Brandsma incideixi en l'ànim de tants periodistes, inclosos els de TV i ràdio que són els més "llegits", perquè no siguin tan amics de la manipulació de notícies el resultat de la qual és la desinformació i desorientació dels lectors.

Vic

Vida cristiana al bisbat de Vic

VIC.— Setembre, 12, 13. Dos dies de trobada el Consell de Presbiteri al Santuari de Morigony. Hi assisteix el bisbe que hi presideix la concelebració de l'Eucaristia els dos dies, amb tots els sacerdots.

—Octubre 3— Comencen les trobades dels capellans pel recés mensual i per estudiar aquest any la Lumen Gentium, als vint anys de l'acabament del Concili Vaticà II. Per facilitar-ne l'assistència cada mes tenen lloc quatre trobades: La Gleva, Vic, Manresa i Igualada. El ponent d'aquest mes és Mn. Pere Tena.

—Octubre 3— A Sant Joan de les Abadesses s'han reunit amb el bisbe tots els sacerdots de l'Arxiprestat del Ripollès per fer revisió de la passada visita pastoral i marcar algunes pautes d'acció conjunta (vegi's crònica).

—Octubre 4— El Vicari General de la Diòcesi, Mn. Fèlix Guàrdia, presideix l'obertura de curs de l'Escola de Teologia de Manresa. La lliçó inaugural fou a càrrec de Mn. Rovira Belloso, de la

Facultat de Teologia de Barcelona.

—Octubre 5— Al Palau episcopal té lloc la constitució del Tribunal que ha d'entendre en el procés de beatificació de la Mare Caterina Coromina fundadora de la Congregació de les R.R. Josefines de la Caritat. La Santa Seu ha donat el vist i plau per la gestió. Presidí el Bisbe Guix, hi assistí el bisbe emèrit Dr. Masnou, la Mare general de les religioses Josefines i les assistents, el Vicari episcopal per a la vida religiosa i tots els membres que constitueixen el tribunal.

—Octubre 5— A Moia tingué lloc l'Assemblea del MIJAC de Catalunya i Balears. Foren més d'un centenar d'assistents que estudiaren les diverses ponències durant dos dies. Els acompanyà el bisbe de la diòcesi, que els celebrà l'Eucaristia i els va dirigir la paraula.

—Octubre 12— A la Casa del P. Claret de Vic es reuniren els simpatitzants i amics dels exercicis espirituals en la VI Trobada interdiocesana d'exercitants de

Solsona-Vic. Fou presidida per Sr. bisbe de Vic, Dr. Josep M.ª Guix, qui celebrà la Missa pels assistents.

Enguany es començarà al bisbat de Vic, a càrrec de la Delegació Diocesana de Pastoral Juvenil, un "Cicle d'iniciació de consiliaris i animadors de la fe per a grups de joves". El centre serà als Escolapis de Moia, els divendres i dissabtes de la segona setmana de cada mes, de novembre a maig.

—Des del 3 de novembre fins al 3 de desembre, el bisbe de la diòcesi visitarà els missioners del nostre bisbat, sacerdots, religiosos i laics que treballen a la República Dominicana, Guatemala, Venèçuela, Perú i Argentina.

El Butlletí Oficial del Bisbat últim publica alguns nomenaments diocesans. El Capítol Cathedral ha vist augmentat el nombre dels seus membres amb la designació episcopal de quatre nous canonges: Mn. Josep Esteve Cubí, Mn. Miquel Gros Pujol, Mn. Josep Jutglà Caralt i Mn. Àngel Miralda Torrentó.

Barcelona

Presidència de l'acte inaugural del "Curs d'Estudis Franciscans" a la seu de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Hi assistí una seixantena d'alumnes

Curs d'Estudis Franciscans a la Facultat de Teologia de Catalunya

Francesc Gamissans

BARCELONA.— Després d'haver-ne fet profitosament dos anys seguits l'esperència, les Províncies de framenors i la Facultat de Teologia de Catalunya ofereixen de nou el "Curs d'Estudis Franciscans".

La inauguració del curs d'enguany tingué lloc el 19 d'octubre a la seu de la mateixa Facultat, presidint el Dr. Josep Perarnau, professor d'Història eclesiàstica, el pare Basili de Rubí, caputxí, el provincial dels franciscans, Vicenç Modrego, el pare Ignasi Salvat, jesuïta i vice-president de la Facultat de Teologia, el provincial dels caputxins, Miquel Colom, i el provincial dels carmelites, Josep Castellà.

Obrí l'acte una fervent pregària al Senyor i al pare sant

Francesc.

Després d'una presentació del Dr. Perarnau en la que parlà de la primera experiència completa del Cicle Bàsic d'Estudis Franciscans i de les novetats que presenta la repetició aquest any del curs, com també del Cicle Superior, el pare Basili de Rubí dictà la lliçó inaugural amb el tema, "Expansió cultural del franciscanisme a Catalunya en la dècada 1926-1936". La lliçó fou un estudi aprofundit sobre el franciscanisme popular o genèric i el franciscanisme en treballs científics. Tant les paraules del Dr. Perarnau com l'estudi del pare Basili i el programa de tots els temes d'enguany amb el nom de llurs professors, ha estat editat tot en un interessant folletó.

A l'acte inaugural assistiren unes 65 persones, la majoria de

les quals s'han inscrit com alumnes del Curs. Un petit refrigeri ofert per la directiva, donà un aire de germanor i alegria, tant propis de tot el que du el segell franciscà.

Girona

A l'Hospital d'Arbúcies

Bodes d'or de dues religioses

El propassat diumenge, dia 27 de novembre, tingué lloc en la capella de l'Hospital d'Arbúcies, el simpàtic acte commemoratiu dels cinquanta anys de vida religiosa de les germanes Carme Bofill i Campreciós i Maria Antònia Sánchez i Martí, de la Congregació de Germanes Hospitalàries de la Santa Creu.

L'acte fou presidit pel capellà de l'Hospital mossèn Miquel Ayats Planelles, que en l'homilia va posar de relleu el sentit de fidelitat en el seguiment de la crida de Crist que es mostren en aquests cinquanta anys de

vida religiosa i que el fet no ha de limitar-se en una celebració íntima, sino que cal que sigui conegut com a exemple de lliurament i d'amor al proïsme.

A l'acte hi assistiren la mare general de la Congregació de Germanes Hospitalàries de la Santa Creu i nombroses religioses de les diverses cases on les germanes Carme Bofill i M.ª Antònia Sánchez han desenvolupat llurs activitats. També foren companyia a les homenajades, diversos familiars que volgueren sumar-se a la festiva commemoració.

Des de CATALUNYA CRISTIANA, per molts anys!

Cop d'ull

La nostra premsa

LLUIS BADIA I TORRAS

Avui, vull mirar la nostra "Catalunya Cristiana". Per què no? És clar, però, que aquesta observació em servirà per a veure-hi més enllà d'aquestes pàgines de casa.

Allà temps (com passen els dies!) va posar-se de moda pontificar sobre la inutilitat que deien que representava el que els catòlics tinguéssim les nostres escoles, la nostra premsa, les nostres ràdios o televisions, etc. La raó que s'al·legava, era que havent de ser nosaltres la sal de la terra ens calia estar ben diluïts, ben barrejats...

Déu me'n guardi de posar en dubte aquestes indicacions tan evangèliques: però, tothom sap que la sal ha de recollir-se i purificar-se i moldre's abans, sola, per tal de poder després, ella adobar els menjars als que s'haurà de mesclar.

Ja comprendreu que si no preparem, catequitzem, formem, la nostra mentalitat, la nostra personalitat en la profunditat de la fe, en la fortaleza de la voluntat i en la indeclinable esperança en Jesucrist, el Fill de Déu, malament podrem ser el llevat que fermenti la massa, ni la sal que conserva i dona gust a qualsevol menjar.

Què veia en el nostre setmanari del 13 al 19 d'octubre per a portar-me a aquestes refle-

xions? Doncs, a la mateixa primera plana, s'explicava la cerimònia de beatificació de tres jesuïtes espanyols, el diumenge 6 d'octubre a Roma, entre els quals el germà Garate que es feu sant a la porteria de la Universitat de Deusto.

Tres nous sants a la glòria de Bernini, tots tres espanyols; un de màrtir a llunyanes terres de la Micronèsia, un altre apòstol de Madrid i un tercer model de senzillesa i de mansuetud, de fe i d'humilitat. I una ben universal oració recitada des del Vaticà en euskera: "perquè tots els homes superant divergències i ressentiments, contribueixin eficaçment al desenvolupament de la pau".

Magnífica i molt necessària informació que no ens havia comunitat la premsa diària ni, que jo sàpiga, les televisions, atrafegats com estaven aquells dies a publicar desastres i coses banals: el segrest d'un creuer de luxe italià, la violència als barris negres de Londres i l'escapada de Floquet de Neu, el simpàtic goril·la del zoo barceloní...

I això que jo llegeixo un diari que, de tant en tant, dedica mitja pàgina (i alguna vegada tota una mena de sencera!) a temes de religió!

Precisament en aquesta època tan pluralista, la nostra premsa cada vegada serà més necessària. Pensem-ho i actuem en conseqüència.

Barberí, S.A.

Fontanella, 26 - OLOT (Girona-Espanya)
Telèfon 26 03 81

Fundició de campanas - fundició de ferro -
bronzes d'art.

Premiat amb medalla d'or a l'exposició
de Barcelona de 1888

Girona

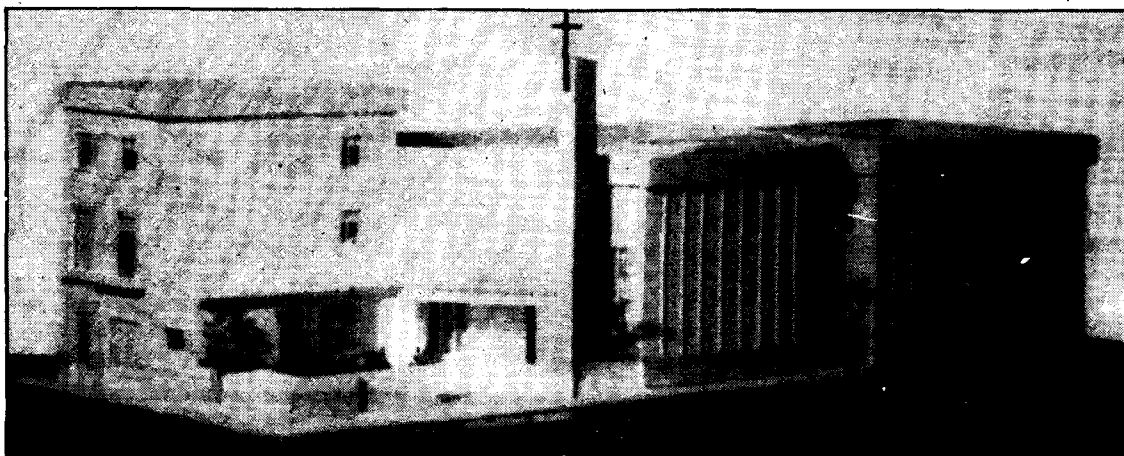
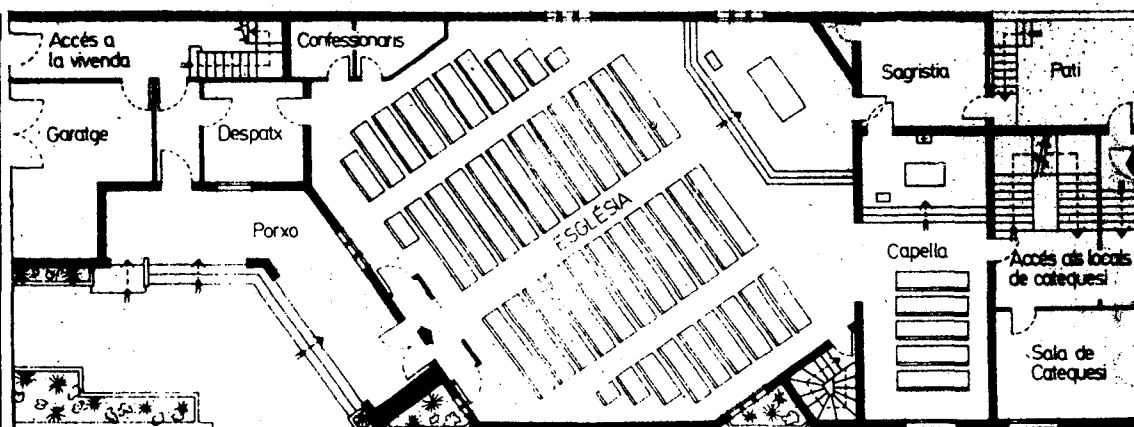
Uns bons de préstec sense interès per realitzar l'obra

La parròquia de la Sagrada Família de Figueres construirà el seu temple

M. CABALLÉ

GIRONA.— La parròquia de la Sagrada Família de Figueres ha iniciat una campanya per a construir el seu propi temple i altres serveis complementaris. Aquesta parròquia va ser fundada l'any 1968 i utilitzava provisionalment l'església de les religioses del col·legi de les Franceses portat per les Germanes de la Presentació. Aquest col·legi es va vendre a la Generalitat fa un parell d'anys i a partir d'aquesta data encara es féu més urgent la construcció d'un temple propi. Així, doncs, ara el rector de la parròquia mossèn Ramon Pi Joan, d'acord amb la Junta Parroquial d'Economia, ha endegat una campanya de recaptació dels diners necessaris, per mitjà de l'emissió de bons.

Aquests bons de préstec sense interès pugen a 5.000 pessetes cadascun i es començaran a tornar a partir del primer de gener del 1988. El retorn es farà a través d'un sorteig mensual i els bons són avalats pel propi rector i cinc matrimonis que formen la Junta Parroquial d'Economia. Les obres començaran a finals de novembre o primers de desembre.

El projecte ja està fet

El projecte del temple parroquial i els altres locals ja està fet, així com la maqueta. L'Església tindrà una capacitat de 200 per-

sones i, a més, hi haurà 4 sales per a fer catequesi, 1 sala de reunions, despatx parroquial i 2 vivendes repartides entre el primer i segon pis.

El complex també comptarà amb un garatge, un porxo i una

capella per la missa dels dies feiners. La parròquia de la Sagrada Família de Figueres té actualment 4.200 persones i cada setmana hi ha uns dos-cents infants que van a les sessions de catequesi. La Junta parroquial afir-

ma que "la parròquia, a més d'un centre de trobament i culte pels cristians, aplega també diferents activitats humanes i socials: conferències, trobades, reunions de pares, colònies, etc."

Nomenaments del bisbat de Girona

El Butlletí de l'Església de Girona ha donat a conèixer els últims nomenaments aprovats pel bisbe, Jaume Camprodon. Són els següents:

Llicenciat Joan Planellas i Barnosell, professor i secretari d'estudis del Seminari.

Llicenciat Pere Bellvert i Morante, professor del Seminari. Mossèn Ramon Alventosa y Montfuleda, rector de Cartellà.

Llicenciat Josep Quer i Fusté, rector de Palafrugell.

Llicenciat Miquel Bosch i Mercader, rector de Torroella de Montgrí.

Mossèn Enric Plantés i Badosa, rector de la Canya, Capsec, Sant Salvador de Banyà i encarregat de Socarrats.

Pare Joan Bosco Vernet i Mateu, S.D.B., Vicari de Santa Eugènia de Girona.

Mossèn Joan Miralles i Solves, capellà del Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sant Feliu de Pallerols.

Monsenyor Camprodon invita a preparar degudament el matrimoni:

"La societat i l'Església han d'ajudar els qui no volen casar-se a la lleugera"

GIRONA.— Al "Full Parroquial" del propassat dia 27 d'octubre monsenyor Camprodon aborda el tema del casament religiós i de la deguda preparació amb que cal anar-hi. Heus ací les seves paraules:

Tots estem d'acord que la problemàtica en què es mouen les famílies, començant pel matrimoni, ha canviat notablement d'uns anys cap aquí.

En part per un major aprofundiment de les ciències que estudien la persona humana; en part també per una major participació de la dona en la vida social i professional; afegint-hi la incidència de nous corrents de pensament sobre la família; i, a sobre, l'airejament a

tota plana de les aventures amoroses de persones rellevants que contribueixen a donar una imatge de superficialitat a la institució familiar.

Tot i així la gran majoria de joves que es casen desitgen mantenir el seu matrimoni tota la vida, i es casen amb la il·lusió de formar una família en la que el principi d'amor i de comunió sigui un fet viu.

És en la família on l'individu comença a tenir un nom, a relacionar-se amb els altres i va introduint-se sense traumes en la societat. Si en la societat troba mals aires, en la família es refà.

A les parelles que sincerament opten pel projecte cristià el sagrament els enriqueix amb una presència peculiar del Se-

nyor que els acompanya per realitzar aquest projecte.

Tot plegat demana en els qui es casen una maduresa humana i cristiana que no surt per art d'encantament.

En altre temps quan es presentaven les primeres divergències entre els esposos, els pares, els amics i fins i tot l'opinió pública tots eren a la una per salvar la unitat.

Ara, qui no diu que a la primera discrepància no trobin un amic que els aconselli de tornar cadascú pel seu camí.

El matrimoni demana maduresa i, si bé és veritat que l'edat hi ajuda, l'edat no ho fa tot.

El matrimoni demana una preparació des de la noiesa, a la família i a l'escola. La valora-

ció de la paraula donada, la comprensió de les diferències i de les discrepàncies de l'altre, el respecte, l'ajuda a l'altre a ser més que a posseir, l'esperit de sacrifici, el valor de les petites joies, el resultat de la constància, la força que dona la pregària,... tot això és necessari en la vida de família i res d'això no s'improvisa.

Hi ha també necessitat d'una preparació pròxima.

Pel que diuen, són força les parelles reticents quan se'ls proposa l'assistència a uns cursos o a unes converses, abans de casar-se per l'església. "Que han d'ensenyar-nos", diuen. En canvi són ben poques les que no n'hagin sortit contentes i agraïdes.

Perquè en el diàleg amb esposos cristians han pogut contrastar el camí de realització, les llums i les ombres, de l'amor que els desitgen.

Convé que els promesos acudeixin amb temps —no menys d'uns tres mesos— a l'església per a poder preparar-se degudament.

Es prepara amb temps la festa, que durarà un dia, el pis; no pot deixar-se per última hora l'aprofundir en el compromís mutu i davant de Déu.

La Diòcesi compta amb un Secretariat de Pastoral Familiar que es preocupa d'ajudar les parròquies en aquest servei.

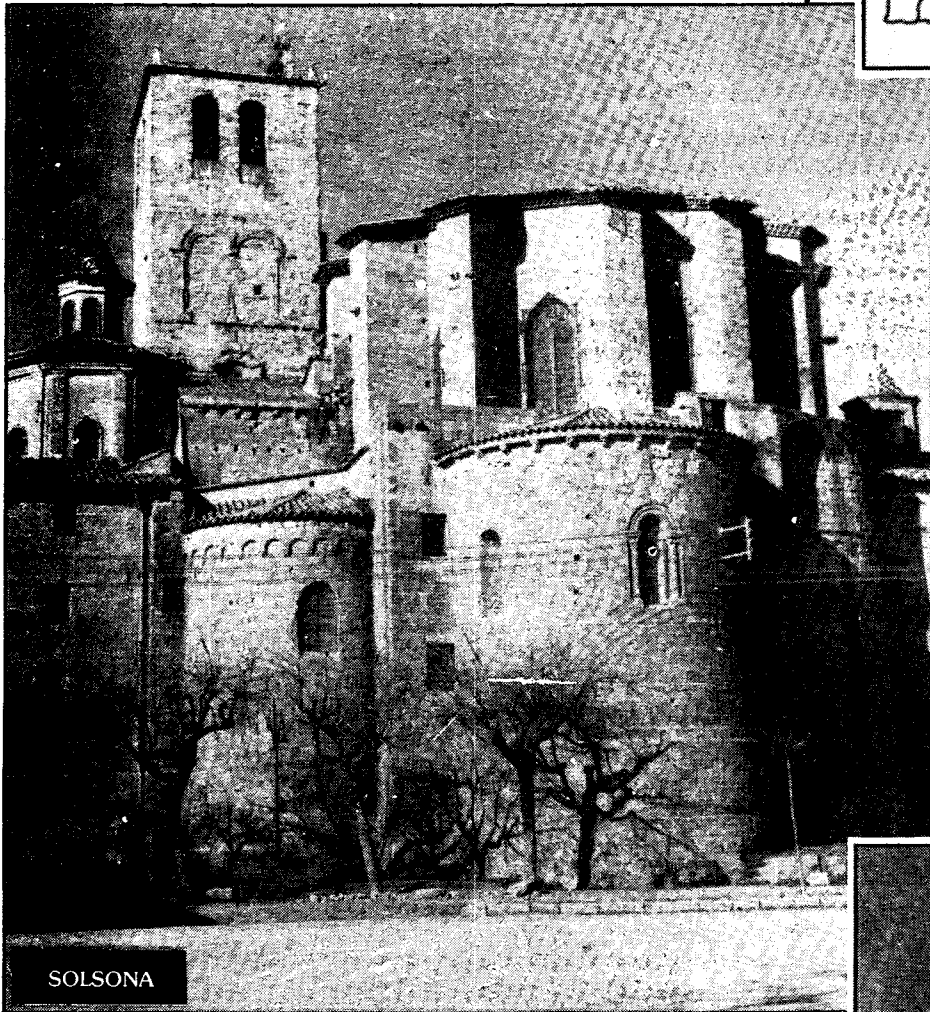
Es una aportació valuosa. La societat i l'església han d'ajudar els qui no volen casar-se a la lleugera.

XXXI VIATGE CULTURAL

17 NOVEMBRE 1985

“PER TERRES DEL SOLSONÈS”

VISITAREM SOLSONA I EL SANTUARI DEL MIRACLE

SOLSONA

SOLSONA (6.267 h.) Vora la riera de Solsona i al peu del turó de Castellvell on s'alça el castell de Solsona. La ciutat és al cap de la comarca i fou nucli urbà ja en època romana. A la part antiga s'hi troben la Catedral, el Palau Episcopal amb el Museu Diocesà, la Casa de la Vila, la Casa Aguilar entre d'altres cases senyoriales interessants. Conserva part de les muralles i tres portals. Parc de la Mare de la Font i dos ponts interessants: Pont de l'Afrau i Pont de la Mare de la Font. Indústria de la fusta.

Catedral - És d'origen romànic, consagrada al segle XII i modificada després amb elements gòtics i barrocs. Consta de tres naus amb volta de canó i tres absis decorats interiorment. Campanar romànic, amb la part superior renovada. Porta romànica del claustre de l'escola lleidatana. Notable imatge de la Mare de Déu del Claustre, del segle XII, de pedra negra, una de les millors escultures de Mare de Déu romànica. És la Patrona de Solsona.

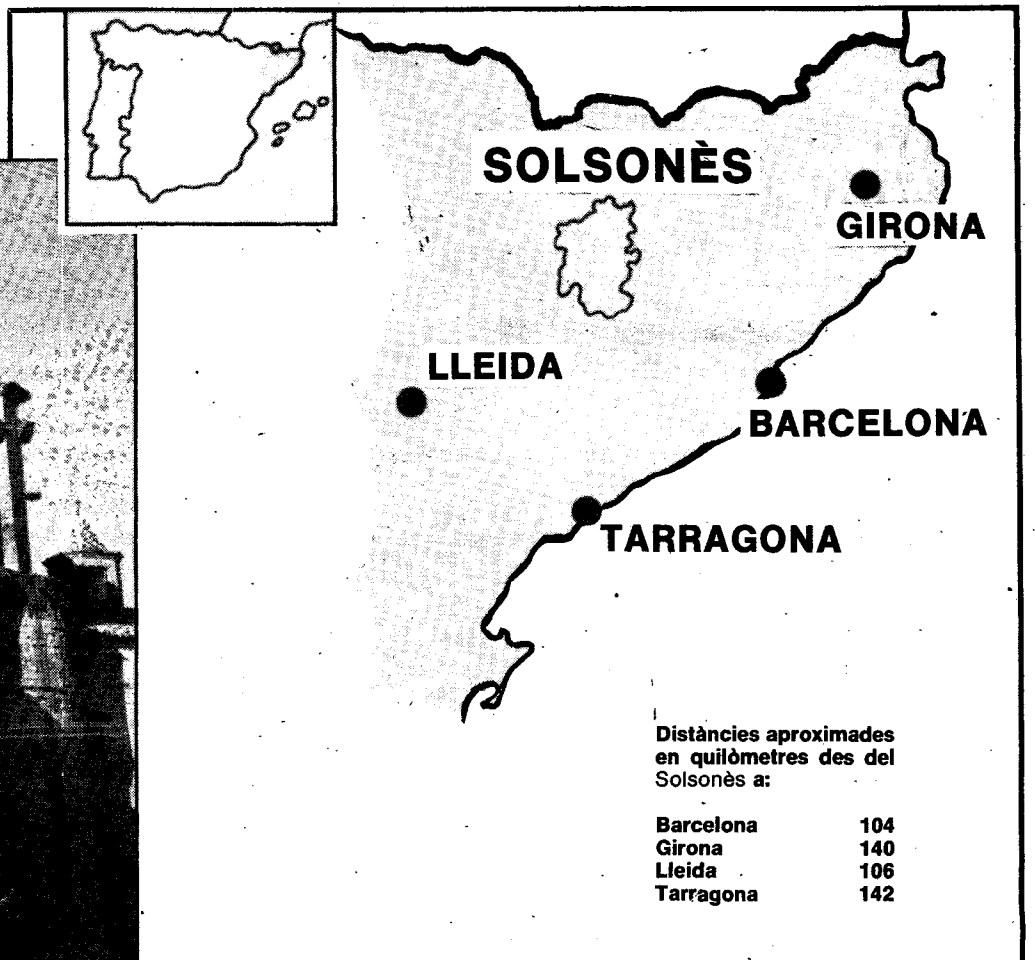
Preu, 1.950 pessetes, comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Per reserves de places truqueu al tel. 215 28 05. Sra. Montserrat.

La sortida serà a les vuit en punt del matí, del carrer de València xamfrà Balmes.

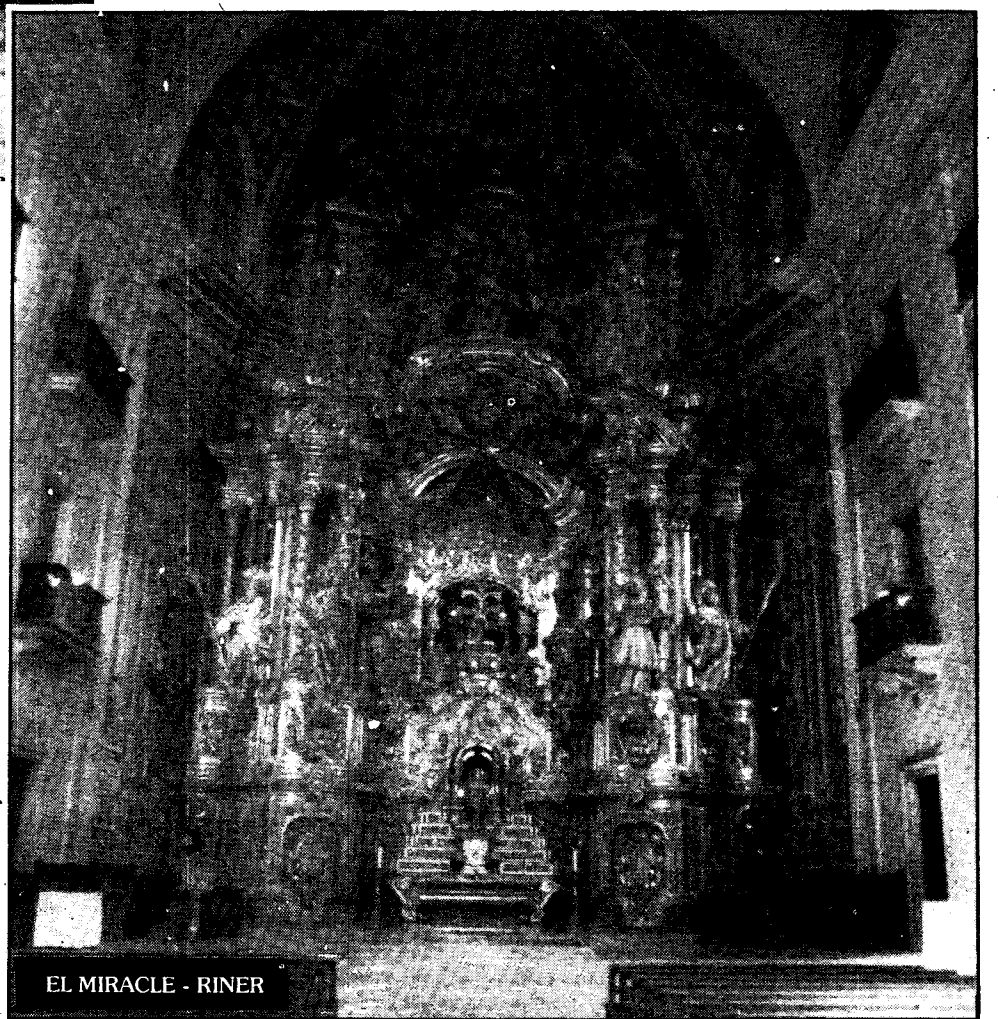
Dinarem a la Casa d'Espiritualitat “El Miracle”.

Preguem els participants en el viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada en hora hàbil per complir el precepte dominical.

Distàncies aproximades en quilòmetres des del Solsonès a:

Barcelona	104
Girona	140
Lleida	106
Tarragona	142

EL MIRACLE - RINER

El Santuari del Miracle - Centre religiós de la comarca i a la vegada indret d'interès turístic. Pertany al municipi de Riner i està situat en un bonic altiplà a 835 m. El seu origen és del segle XV però l'actual santuari és del segle XVII. La millor joia del seu interior és el monumental retaule barroc, obra del vigatà Carles Moretò (s. XVIII). Es conserven també un retaule gòtico-renacentista i una imatge de la Verge del segle XV. L'alberg annex —la Casa Gran— és un notable edifici dels segles XVII-XVIII. El santuari del Miracle és un lloc molt venerat i visitat per la gent del Solsonès i de les comarques veïnes.

ESPANYA

Madrid

Estudi sobre el clergat espanyol

MADRID.— Trenta-dos delegats diocesans del clergat s'han reunit a Madrid amb la Comissió Episcopal del Clergat, presidida per monsenyor Dorado Soto, bisbe de Cadis-Ceuta. Bisbes i delegats han examinat el projecte "d'Anàlisi demogràfica del clergat" que realitzarà l'Oficina d'Estadística i Sociologia de l'Església. Aquest estudi permetrà de posseir un banc de dades i un fixer actualitzat dels sacerdots,

conèixer la situació del clergat en cada diòcesi i preveure la seva evolució demogràfica fins a l'any dos mil.

També es presentà la publicació que, en dotze fascicles, conté materials bibliogràfics, exegetics i homilètics sobre sant Lluç. És un instrument de treball que, a partir de l'homilia, pretén de contribuir a la formació permanent dels sacerdots.

Sevilla

Concessió de la medalla de la ciutat als salesians

SEVILLA.— En el ple celebrat el 9 d'octubre, l'Ajuntament de Sevilla aprovà la concessió de la Medalla de la Ciutat als Salesians, en el cinquantè aniversari de la presència d'aquesta Congregació a la ciutat.

El delegat de Cultura de l'Ajuntament hispalenc, Manuel

Fernández Floranes, ressaltà la importància de la tasca desenvolupada pels salesians en la formació dels joves en aquests anys.

Els salesians tenen a Sevilla dos col·legis en barris populars: a Triana i a prop de la Macarena.

Málaga

Exhortació de monsenyor Buxarrais

"La catequesi, un dret dels creients i un deure dels pastors"

MÁLAGA.— El bisbe de Málaga, monsenyor Buxarrais, ha escrit la següent nota pastoral amb motiu de la catequesi prebaptismal o preparatòria del matrimoni.

Quan uns pares acudeixen a la Parròquia per batejar el seu fill, o uns nuvis per "arranjar els papers necessaris de les seves nocces, el sacerdot els indica que han de rebre una catequesi preparatòria. Alguns intenten "alliberar-se" d'aquesta preparació. Això mateix pot passar, quan els pares dels nens de Primera Comunió són invitats a assistir a reunions periòdiques, organitzades per la Parròquia. Més d'una vegada hem sentit expressions com aquestes: "Es que els capellans s'han tomat més exigits", "Ens posen obstacles", "Cada dia ens compliquen més les coses", etc., etc.

Una cosa és ben certa: Per a tot sacerdot, humanament parlant, seria més còmode batejar o casar sense més ni més, en menys de mitja hora; fins i tot, donar la Primera Comunió sense dedicar tant de temps a preparar els infants i els seus pares.

Tots els sacerdots coneixen les paraules del papa Joan Pau II en el seu document sobre la Catequesi: "Tingueu la seguretat que si funciona bé la catequesi a les diòcesis, tota la resta resulta més fàcil". Per aquest motiu, els sacerdots donen cada dia més importància a la catequesi, presagament.

Els saben molt bé que "tots els creients tenen dret a la catequesi i tots els pastors el deure d'impartir-la", perquè el do més preuat que l'Església pot oferir al món actual, desorientat i inquiet, és formar uns cristians fermes en allò que és essencial i humilment feliços en la fe. I això és la catequesi.

MÓN

Argentina

120.000 joves per una "pàtria de germans"

CORDOBA.— Amb la participació de més de 120.000 joves es desenvolupà a aquesta ciutat la "Trobada Nacional de Joventut" convocada per l'Episcopat Argentí. Sota el lema "Construïm junts una pàtria de germans" i durant quatre jornades —del 12 al 15 de setembre— joves procedents d'arreu del país es reuniren per aprofundir i reflexionar sobre la proposta: construir a l'Argentina la "civilització de l'amor".

El President de la nació, Dr. Raúl Alfonsín envià un missatge d'adhesió, invitant els joves a mantenir-se fermes en les seves conviccions i ideals.

La Trobada Nacional de Joventut fou clausurada el diumenge 15 el matí, amb una missa a l'estadi, celebrada per més d'un centenar de sacerdots i presidida pel cardenal Raúl Francisco Primatesta, arquebisbe de Còrdova i president de la Conferència Episcopal Argentina, a qui acompanyaren els cardenals Juan Carlos Aramburu i Eduardo Pironio, el nunci apostòlic, monsenyor Ubaldo Calabresi i uns quaranta bisbes d'arreu del país. "En aquests dies de reflexió—digué en la seva homilia— vosaltres diguereu i sentireu coses sobre la dura realitat de pecat en el món. Una civilització de confort amb ideologia radicalment lliberal de segell individualista, racionalista i de plaer; o una civilització col·lectivista, massificant i igualment materialista".

Cap al final de l'homilia el purpurat expressà que es planteja una elecció per a la societat: "o escollir Déu, font de tota raó i justícia, com la professaren els nostres pròcers en assegurar en la Constitució Nacional la unitat de la pàtria o la frustració i el desordre total: l'anarquia, com ho hem sentit proclamar públicament en la nostra comunitat nacional amb el lema "ni Déu, ni pàtria, ni societat, només l'home", en al·lusió a la consigna d'un partit polític reconegut arreu del país.

Estats Units

Els bisbes blasmen la política econòmica

"Hem de combatre la pobresa i l'atur al nostre país"

WASHINGTON.— Els bisbes catòlics d'Estats Units descriuen la política econòmica del seu país com: "un escàndol moral i social". El tant per cent de desocupats és "absolutament inacceptable", això és el que es desprèn de la carta oberta dels bisbes sobre l'economia i que ha estat publicada fa poc a Washington.

L'any passat, l'episcopat havia ja esbossat una carta pastoral sobre aquest afer. La d'aquest any és més breu. Ha d'ésser discutida en l'assemblea general dels bisbes que es reuniran pel novembre. La versió definitiva d'aquesta carta sobre l'economia s'ha de publicar abans d'acabar l'any.

"Hem de combatre la pobresa i la desocupació en el nostre país" ha declarat el bisbe de Milwaukee, monsenyor Rembert Weakland. La base de tota decisió política econòmica ha de ser "el bé de la societat, en particular dels pobres". Aquesta carta interpel·la tots els americans que s'ocupin de la nova pobresa. A construir un ordre econòmic democràtic, on el mínim vital sigui

garantit a cada u. Segons els bisbes, aquest objectiu es pot dur a terme per mitjà de tres camins; "alliberació de les necessitats vitals dels desfavorits, intensificació de la participació de tots en la vida econòmica de tots aquells que fins ara han estat exclosos, així com una reorientació dels esforços financers i intel·lectuals a favor d'un millorament del nivell de vida dels pobres".

Per altra banda, els bisbes reclamen una seriosa atenció a favor de les minories, de diferents races, de dones i infants.

Recordem que una sisena part dels infants viuen en la pobresa, i en els països negres, un de cada dos. Davant les despeses militars, cada vegada més importants, els prelats creuen que aquests mitjans haurien de ser destinats a la creació d'un "ordre econòmic més just". El govern americà hauria igualment d'augmentar l'ajuda als països en desenvolupament. "Un país amb tanta grandesa i tanta riquesa, té el deure moral de ser el capdavanter contra la pobresa en el Tercer Món, proclamen els bisbes.

El Marroc

L'Església vol inserir-se en el poble marroquí

TÀNGER.— S'ha celebrat a l'Hospital Espanyol de Tetuan una Trobada de les religioses de la diòcesi presidida per l'arquebisbe, monsenyor Antonio Peteiro i pel pare Saturnino Arias, delegat diocesà de Caritas. S'intentava fixar objectius i pautes per als pròxims mesos sobre la **Projecció Social de la nostra diòcesi**. Serví de text base i punt de partida el treball de Maria Jesús Madrazo, F.M.M. "La presència de l'Església del Marroc en les Obres Socials", publicat fa poc a l'Església de Tànger.

La circumstància d'un nou curs i l'esdeveniment de la Visita del Papa al Marroc afecten de manera particular en la marxa d'aquesta petita Església. Per aquesta raó els plantejaments sorgits pretenen caminar en consonància amb allò que la fe i l'Església ens exigeixen aquí i ara de la nostra presència al Marroc.

Pel que fa a conclusions ressaltà el desig d'inserció en aquest poble, estudiant la seva llengua i coneixent els seus costums i mentalitat sabent-los valorar sempre.

Fomentar una actitud d'obertura per col·laborar amb aquestes persones, allí on se'ns accepti, en el camp social i cultural.

Com a resposta a la crida del Papa, hem de fixar-nos sempre a l'hora del nostre diàleg, més en les coses que ens uneixen que en les coses que ens separen, evitant racismes, amb una actitud d'humilitat i senzillesa en el servei diari als altres.

I sobretot, el testimoni de fe expressat en l'Amor fet servei! "Sigueu aquí, el cos viu de Crist", ens digué el Papa en la seva Homilia de Casablanca.

Pertanyent a la Diputació de Barcelona, en un moment de creixement esperançador

La Biblioteca de Catalunya dipòsit de la nostra cu

La cultura d'un país és possible de mesurar segons el nombre de les seves biblioteques públiques. Alguns països afortunats han gaudit de biblioteques públiques des de segles llunyans. No cal remuntar-nos a la llunyana i fastuosa Biblioteca d'Alexandria, malauradament desfeta pel foc com han estat desfetes tantes altres magnífiques biblioteques al llarg dels segles.

A Catalunya la tradició bibliotecària ve de lluny però sempre refugiats els llibres en convents i monestirs. Montserrat, Bellpuig de les Avellanes, Poblet (cal recordar les magnífiques relligadures amb pell vermella i escut d'aurat dels llibres que formaven la donació de Pedro de Aragón). Totes aquestes biblioteques i altres de similars han sofert l'atac dels aldarulls i estralls ocorreguts al país, com també la incúria dels homes que periòdicament les han malmeses, mutilades, etc. Al costat de les biblioteques romàniques i conventuals no n'hi havia cap de pública.

Prat de la Riba i la Mancomunitat

Cal arribar a la constitució de la Mancomunitat de Catalunya, amb Enric Prat de la Riba, el seu primer president al davant, per fer-se ressò el poder públic de la necessitat d'una gran Biblioteca Nacional catalana. Prat de la Riba no es trobà sol. Al seu costat un equip format per Eugeni d'Ors, Josep Pijoan, Jordi Rubió i alguns altres, emprengué la tasca d'aplegar, des dels més vells fins als més moderns, els testimonis més remarcables de la cultura catalana a fi de reunir-los tots en una gran Biblioteca que fos a la vegada de visió panoràmica i d'instrument d'estudi.

Així nasqué l'any 1914, la Biblioteca de Catalunya, servint de base la que havia estat des de feia pocs anys la biblioteca privada de l'Institut d'Estudis Catalans. Des del primer moment foren aplegades en aquesta Biblioteca algunes de les grans col·leccions bibliogràfiques existents a Catalunya, algunes per donació dels seus propietaris i altres per compra. Hi hagué alguna peça excepcional, com és el cos del famós Cançoner Gil que fou adquirida per subscripció popular en un gest que honora els elements del nostre poble que participaven en aquesta acció col·lectiva en pro de la cultura.

La Biblioteca de Catalunya, des del seu origen, fou conside-

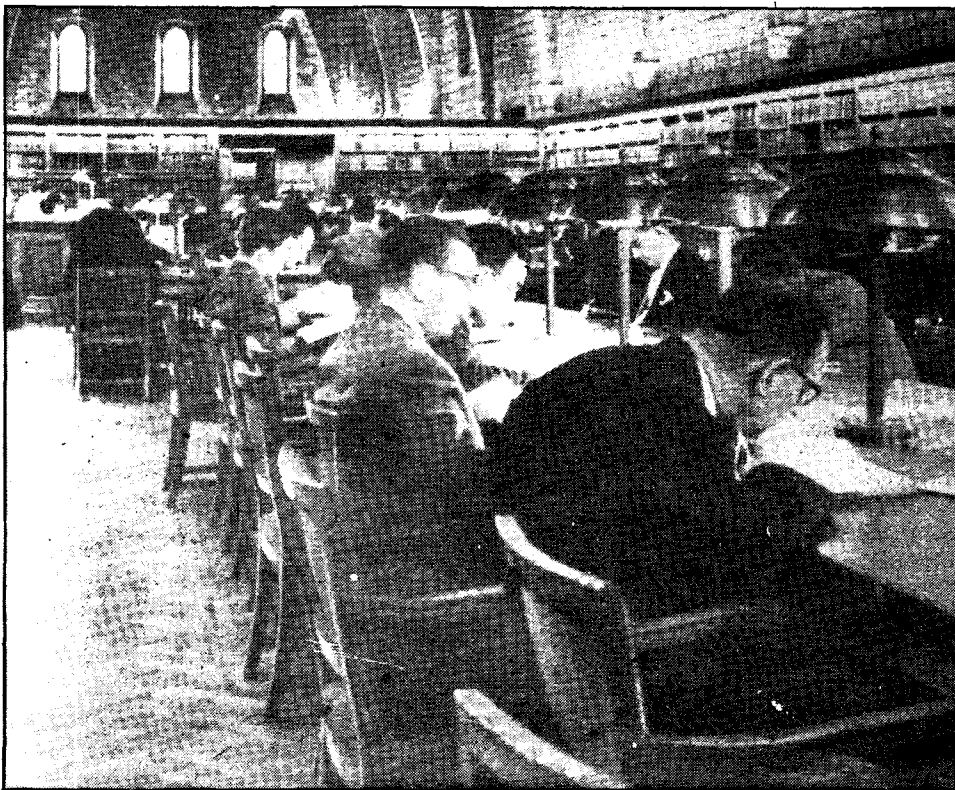
rada biblioteca nacional en el sentit de voler aplegar tota la bibliografia catalana i totes les obres possibles referents al fet cultural català. Això, però, sense rebutjar qualsevol branca del saber.

Seccions i col·leccions especials

La Biblioteca fou estructurada ben aviat en cinc seccions: Humanitats, Ciències, Publicacions periòdiques, Música, Gravats i mapes, Reserva. Aquesta darrera aplega manuscrits, incu-

Ha augmentat el nombre d'investigadors que van a la Biblioteca de Catalunya.

Molts joves van a les biblioteques perquè hi troben un ambient òptim per estudiar.

lnya, ltura

nables, llibres rars i reserva catalana propiament dita, integrada per tots els llibres publicats a Catalunya i en llengua catalana que són considerats bàsics per a l'estudi del fet cultural català. A més hi ha diverses col·leccions especials procedents, en el moment inicial de donacions de bibliòfils particulars: col·lecció cervantina, verdagueriana, de Sant Joan de la Creu, Bulbena (de llibres miniatura), d'edicions de Tomàs de Kempis, Espona (de relligadures), etc.

Dins la Biblioteca de Catalunya es creà l'Escola de Bibliologia que donava el títol al personal que havia de formar part de les biblioteques populars. L'Escola signà un conveni amb la Universitat que és la responsable dels estudis. El títol que s'atorga ara és universitari. Aquesta Escola va ser de les primeres d'Europa i donà un resultat extraordinari. Moltes persones titulades per l'Escola obtingueren llocs de treball a Europa. Avui l'Escola, pel conveni amb la Universitat, s'ha separat de la idea inicial que era formar personal per a la Biblioteca de Catalunya i les biblioteques populars. Continua, això no obstant, produint titulats en bibliologia. Els estudis duren tres anys i s'ha de fer una tesina. Inicialment sortien de l'Escola unes quinze persones l'any, mentre actualment hi estudien 150. De moment no hi ha problemes per trobar feina perquè les biblioteques s'han anat tecnificant progressivament i necessiten més personal.

Més d'un milió de llibres

Avui la Biblioteca de Catalunya disposa, en els seus catàlegs, d'un milió de llibres, aproximadament. I es troba en un moment de creixement veritablement esperançador, mentre augmenta de dia en dia el nombre de lectors i el volum d'intercanvis amb altres institucions i biblioteques d'arreu del món.

El nombre de lectors ha augmentat, entre d'altres raons, perquè hi ha una major exigència en els estudis. Cada cop costa més col·locar-se en una empresa sense una bona formació. També s'ha de tenir en compte que els llibres s'han encarat d'una forma substancial i no se'n compren tant. Molts lectors opten aleshores pel recurs, sempre més econòmic, de la biblioteca.

L'any 84, la Biblioteca de Catalunya acollí una mitjana de

La biblioteca pública "Sant Antoni M. Claret" de Sallent, fundada el 1918, és la més antiga de la província.

1.500 lectors diaris, dels quals 1.000 no plantegen cap mena de problemes. La resta demanen una orientació. Com que el personal és reduït i no ha augmentat —hi treballen 80 persones— a vegades es fa difícil atendre amb el temps suficient totes les peticions.

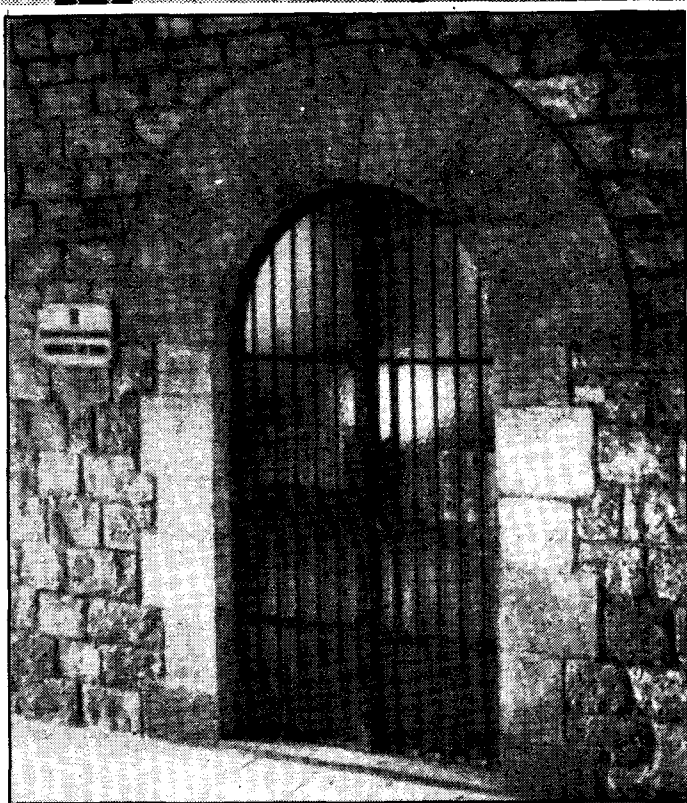
Els diaris publiquen en alguna ocasió queixes sobre la lentitud del servei. Fonts de la Biblioteca ens han fet saber que s'està fent un estudi sobre l'automatització del servei de la Biblioteca. S'automatitzaria la informació i el procés de treure els llibres a través d'un tub pneumàtic que comunicaria les persones encarregades del servei amb el dipòsit de llibres. El sistema és alemany i ja funciona en alguns països d'Europa. Si aquest projecte s'aprova es resoldrien bona part dels problemes de la Biblioteca pel que fa a l'agilització del procés d'informació i de treure els llibres.

La majoria de persones que van a la Biblioteca de Catalunya són estudiants. Sortosament, aquests darrers anys, ha augmentat també el nombre d'investigadors que hi van per satisfacció pròpia o contractats per editorials. No podem oblidar que aquesta Biblioteca és el dipòsit de la cultura catalana. Des de primeres edicions, passant pels Goigs de Sant Pancrac o a Sant Antoni de Pàdua fins al que es publica actualment, hi és tot.

Un dels problemes principals de la Biblioteca de Catalunya, com passa en d'altres, és el de la mutilació de llibres, un problema que és impossible de solucionar d'una manera efectiva perquè caldria posar una persona que vigilés cada lector. L'única solució seria que tothom prengués consciència que les biblioteques són un patrimoni cultural de la societat i que s'ha de conservar intacte.

La situació actual ja l'hem comentat abans que era d'optimisme, però responsables de la biblioteca ens han dit que el seu somni seria comptar amb dues biblioteques: una que fos el dipòsit dels incunables, dels llibres rars i les peces úniques, i una altra que aplegués llibres més comercials, diaris i revistes amb un caire més popular.

Juntament amb la Biblioteca de Catalunya hi ha 91 biblioteques populars a la província de Barcelona. Es crearen, en l'època de la Mancomunitat com una extensió de la Biblioteca de Catalunya, en una època en la qual les comunicacions no eren tan ràpides com avui dia. La idea bàsica era apropar els llibres al poble. S'assignaren mitjançant concursos als Ajuntaments que oferien millors condicions perquè hi tenien un veritable interès.

Portal de la biblioteca infantil i juvenil de la Santa Creu i Sant Pau.

Un lloc de formació intel·lectual

S'ha de distingir entre biblioteques i sales de lectura. La biblioteca és un lloc regit per una persona titulada que ha de tenir la suficient cultura i informació per orientar de qualsevol tema els lectors. És un lloc de formació intel·lectual. Una xarxa de biblioteques ha de tenir una direcció comuna per unificar criteris a l'hora de comprar llibres. Per aquesta raó és convenient que, tan aviat com sigui possible, es produeixi la unificació de les biblioteques de la Diputació i la Generalitat a fi de coordinar esforços.

La Sala de Lectures és un altre món. No hi ha una persona titulada i la selecció de llibres es fa a través d'un criteri molt primari. No són llocs d'estudi ni d'investigació, sinó més aviat centres on els ciutadans van a llegir el diari o l'última novel·la d'èxit. Aquest tipus de sales són molt importants perquè les fan servir un gran nombre de persones.

A Anglaterra, per posar un exemple, existeixen tres tipus de biblioteques: la d'estudi, la popular i la de préstec. És la situació ideal perquè cada lloc té l'ús adequat.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents

Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

VENEDOR I ADMINISTRATIU INDUSTRIAL.
INEM 37.647.255.

ADMINISTRATIVA
INEM 37.653.965.

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ACOMPANYANT
vells o malalts, per dissabtes i diumenges (Contracte mercantil).

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADMINISTRATIVA per a edició revistes estadístiques, etc. Només matins. Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA
experta. INEM 61.791

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
auxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

DIBUIXANT art finalista, selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

DIRECTORA parvulari i mestra preescolar i EGB per a àrea VIC. INEM 40.620.

PER ACOMPANYAR
malalts tardes 4 a 9.
Contracte mercantil

ADJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

TAQUI-MECA M.
experiència tot el dia, matins o tardes. T.311 76 51.

Vendes

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants.
FINQUES GUANTER
(A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

Varis

TEAS

Taller escola d'Arts
Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts
psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobred metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

LLARD'AVIS

A tot estar per dies i mesos o per sempre, alimentació sana, habitacions solejades, tracte familiar. T. 212 74 23

CERCO
companya per seguir camí de Sant Jaume a peu proper juliol. Caldrà entrenar-nos abans escribiu a L. Lluch. Pça. Torres i Bages, 6, les Cabanyes (Barcelona).

AGRICULTOR
s'ofereix d'encarregat per a finques rústiques Tel. 885 50 94. Dissabtes de 2 a 4.

TÈCNIC ESPECIALISTA EN DIETÈTICA

s'ofereix per a col·legi, clínica o similar. Informació T. 248 12 89 de 8 a 10 matí i 10 a 11 nit.

SANTA MARTA

Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

RESIDÈNCIA

3ª edat a Mataró

Gran confort i preus assequibles. Oficina a Barcelona Tel. 232 52 69 y 790 15 36.

Residència Geriàtrica Bon Viure.

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalscentcies. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Ecuador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

Diccionari Regina

d'us del català

Alfons Tarrida i Muntaner. Emili Pascual i Ferrando

—Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.

—És alhora un vocabulari d'correccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.

—Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significats, etc.

—Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.

—Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12 x 17 cms. 608 pàgines.
PVP.: 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a

CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, Zon. 08007-Barcelona

NOM

ADREÇA

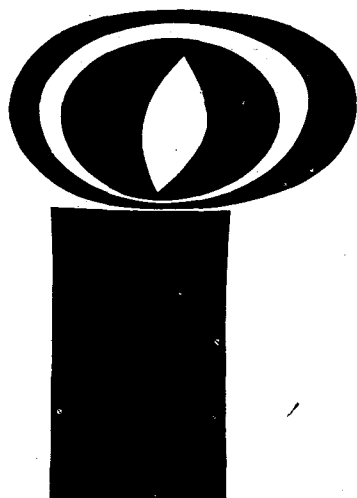
POBLACIÓ Tel.

PREU LINIA SETMANES

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□	50 ptes.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□	100 ptes.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□	150 ptes.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□	200 ptes.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□	250 ptes.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□	300 ptes.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□	350 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA,
carrer València, 244, Zon. 08007-BARCELONA

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE XXXII DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa: Maria-Lurdes Solé
Monicions: Esperança Atarés

Evangelista Sant Marc

CONFIANÇA EN DÉU

Elies, un dels grans profetes d'Israel, en temps del rei Acab, va ser un veritable defensor de la fe en Déu davant la idolatria del regne del Nord.

El fragment d'avui ens narra la fugida d'Elies, pobre i famolenc, cap a Sarepta. La seva pobresa es troba amb la pobresa encara més dura d'una viuda i un orfe, les persones més oprimides de la societat del seu temps.

El gest de la viuda donant al profeta tot el que té per a viure, és una expressió magnífica de confiança en la paraula de Déu.

Lectura del primer llibre dels Reis (17:10-16)

En aquell temps, el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble, hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: "Porta'm, si et plau, una mica d'aigua per beure". Mentre l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: "Porta'm, també, un tros de pa". Ella respongué: "Per la vida del Senyor, el teu Déu, et juro que no en tinc gens. Només tinc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquests branquillons i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem, i després morirem de fam". Elies li respongué: "No tinguïs por. Fes-ho tal com dius, però primer fes un panet per a mi i dona-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que el Senyor enviarà la pluja al país". Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts dies, tant ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

PARE DELS POBRES

"El Senyor fa justícia als oprimits, dona pa als qui tenen fam".

Aquest és el Déu de Jesús, el seu Pare i el nostre, que sempre fa costat als petits i als febles.

Lloem-lo amb tota l'ànima, amb tota la nostra vida, perquè aquesta manera de ser de Déu, de Jesús, es vagi realitzant en nosaltres, i siguem salvació per als oprimits, per als parats, per als tristos i per a tots els qui ho necessitin.

Salm 145:6c-7,8-9a,9bc-10 (R.:1)

El Senyor que es manté fidel per sempre,
fa justícia als oprimits,
dona pa als qui tenen fam.
El Senyor deslliura els presos.

R.: Lloa el Senyor, ànima meva.

El Senyor dona la vista als cecs,
el Senyor redreça, els vençuts.
El Senyor estima els justos;
el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes,
i capgira els camins dels injustos.
El Senyor regna per sempre,
és el teu Déu, Síó, per tots els segles. R.

Déu ho vol tot

"El seu cor ja no era sencer per al Senyor". Amb aquesta sentida expressió d'alguns llibres de l'Antic Testament, Déu es planyia per boca dels autors sagrats, per la manca de fidelitat de certs reis de la història d'Israel.

Només Déu pot exigir-ho tot de l'home. Perquè Ell ho és tot i l'home li ho deu tot. I perquè Ell ho ha donat tot a l'home en donar-se Ell mateix.

Jesús lloa el gest humil d'una viuda pobra que dona "dues monedes de les més petites". I és que aquesta acció conté un doble significat: la viuda no escatima res, sinó que ho dona tot: "Ha donat tot el que tenia per a viure". I es dona ella mateixa. A Déu només li ho donem tot quan ens donem nosaltres mateixos.

Aquesta disposició és pròpia de la fe. Sense la fe, la viuda de Sarepta no hauria acollit la paraula profètica que li era adreçada en nom de Déu i que, després d'unes primeres vacil·lacions, la llançava a avantposar la subsistència d'Elies a la del fill i a la pròpia. Sense una actitud de fe, la viuda de l'evangelí no hauria realitzat el seu gest gratuït, fruit del reconeixement de Déu com a Senyor, com a l'Únic.

La fe desemboca en l'amor. Sant Pau parla de la fe que actua per la caritat. Enfront dels mestres de la llei, que ostenten una religió d'escorça, d'aparença —que Jesús fustiga enèrgicament—, la dona viuda apunta cap a una religió del cor, que no es nodreix de l'aparença sinó del ser, que no actua per compromís sinó perquè estima.

A Déu, només podem donar-nos-hi del tot, o més ben

dit, Déu només pot possessionar-se de nosaltres quan el cor és ben pobre. Espontàniament, l'home és àvid de poder, de riquesa, de glòria: quan no ho té, ho ambiciona. En un cor així, el Senyor no hi té cabuda. I allà on no hi ha Déu, hi ha l'egoisme; on hi ha egoisme, no hi pot haver l'amor. Quan les persones es tanquen, no hi ha comunitat humana, sinó un conjunt d'individus entotsolats. Pobra humanitat, va a la deriva, com hi anava el poble d'Israel, mentre no cerqui el rostre d'Aquell que —només Ell— pot redimir-la de l'ostracisme a què s'autocondemna.

El gest de la viuda deu ser també com una paràbola d'església. El Senyor vol la seva Església humil i pobra. L'Església ha de maldar per ser dels pobres i amb els pobres des de la seva pròpia pobresa. L'Esperit, que no para de modelar l'Església a l'estil de Jesús, el Pobre de Jahvé, li va traient les opacitats i la farà transparent. D. Helder Câmara n'és una mostra, entre d'altres; aquest bisbe, humil i diàfan, és una petjada de l'Esperit de Jesús.

El Senyor vol que les comunitats i les famílies cristianes siguin pobres i que visquin en solidaritat amb els pobres d'aquest món. I això només és possible si cada creient fa de Déu la seva única riquesa i deixa que Ell el despulli de tota afecció d'idolatria.

Només així els creients serem llevats en la massa d'un món tan estimat per Déu, que li ha donat el Fill per salvar-lo; d'un món que, a poc a poc, però amb certesa, es va obrint a aquest do. Quan el cor de cada home sigui sencer per al Senyor, Déu ho serà tot en tots. El Regne serà consumat.

EL MITJANCER

Per a la carta als Hebreus, la clau de comprensió del misteri de Jesús és la seva mort. La mort de Jesús fou un sacrifici, el seu sacrifici. "Crist... entrà una vegada per sempre al santuari interior... servint-se de la seva pròpia sang".

El sacrifici de Jesús fou la lliure i esforçada donació del seu jo personal a Déu. Per als Hebreus, la creu de Jesús és la revelació del gran misteri de la seva llibertat lliurada. Jesucrist és, per això, el mitjancer de la nova Aliança, és a dir, de la comunió personal i lliure de l'home amb Déu.

Lectura de la carta als cristians hebreus (9:24-28)

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot, entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'ofrir moltes vegades, altrament, hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecar. Els homes, morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

"CAL QUE DÉU HO SIGUI TOT"

L'evangelí d'aquest diumenge està format per dues seccions: les paraules contra els mestres de la llei i l'episodi de la viuda pobra.

Ambdues pertanyen a una època força avançada del ministeri de Jesús i a la seva activitat a Jerusalem. Les primeres paraules de Jesús són un advertiment a la gent, un posar-los en guàrdia enfront dels mestres de la llei; però cal saber que les relacions de Jesús amb els mestres de la llei no sempre van ser dolentes, si bé cap al final del seu ministeri va tenir enfrontaments amb ells, que van influir en la seva mort.

La narració de la viuda és un viu contrast davant la hipocresia dels mestres de la llei. Per a Jesús, aquesta dona demostra que estima Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces.

Evangelí segons sant Marc (12:38-44)

En aquell temps, Jesús, instruint la gent, deia: "No us fieu dels mestres de la llei. Els agrada de passejar-se amb els seus vestits, i que la gent els saludi a les places, que els facin ocupar els primers seients a les sinagogues i els primers llocs a taula; devoren els béns de les viudes i, al moment de l'oració, per fer-se veure, es posen filactèries ben llargues. Són els qui seran jutjats més rigorosament".

Estant assegut al temple, davant la sala del tresor, Jesús mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobra que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: "Us dic amb tota veritat que aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia".

Calendari

Diumenge, 10 de novembre. XXXII del temps ordinari. Sant Lleó I el Magne, papa i doctor; sant Andreu Avel·lí, confessor.

El sol surt a les 6,33 i es pon a les 4,37 (hora solar).

Dilluns, 11 de novembre. Sant Martí de Tours; sant Menna, soldat màrtir i sant Veranus, bisbe.

Festa major a l'Aleixar, Altafulla, Arenys de Munt, l'Armentera, el Brull, Calonge de Mar, Cerdanyola del Vallès, el Far d'Empordà, Mura, Peralada, Sant Celoni, Sant Martí Sarroca, Teià, Viladrau i altres pobles.

Fira a Cervera i Ullastrell.

Dimarts, 12 de novembre. Sant Josafat, bisbe màrtir; sant Emilià, (o Millà) de la Cogolla, prevere i sant Nil, abat.

Fira a Salàs de Pallars.

Dimecres, 13 de novembre. Sant Leandre, bisbe; sant Estanislau de Kostka, S.J. i Dídac, confessor.

Fira a Espinabell.

Dijous, 14 de novembre. Sant Josep Pignatelli, S.J. Sant Serapi, màrtir i santa Veneranda, verge i màrtir.

Fira a Ribes de Fresser i Setcases.

Divendres, 15 de novembre. Sant Albert el Magne, bisbe i doctor; sant Eugeni, arquebisbe i sant Leopold, emperador.

Fira a Esterri d'Àneu, Sant Celoni, el Vendrell i Verdú.

Dissabte, 16 de novembre. Santa Margarida d'Escòcia, reina; santa Gertrudis la Magna, verge i sant Edmond, bisbe.

Senzillesa de cor

Ho diu l'Evangeli: No es fàcil d'aconseguir la senzillesa i la netedat de cor... És una tasca per tota la vida; aquí no hi ha cap límit. Si hi treballem, de mica en mica anirem trasmutant l'enyorança, l'abandó i la melangia, per la joia d'estimar. Diu sant Pau: la caritat tot ho justifica, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

J.M.

L'Església celebra

10 de novembre. Diumenge, XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, I Re 17,10-16, S 145, segona He 9,24-28, tercera Mc 12,38-44.

11 de novembre. Dilluns de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 1,1-7, S 138, segona Lc 17,1-6.

12 de novembre. Dimarts de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 2,23-3,9, S 33, segona Lc 17,7-10.

13 de novembre. Dimecres de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 6,2-12, S 81, segona Lc 17,11-19.

14 de novembre. Dijous de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 7,22-8,1, S 118, segona Lc 17,20-25.

15 de novembre. Divendres de la setmana XXXII de durant l'any. Primera, Sa 13,1-9, S 18, segona Lc 17,26-37.

16 de novembre. Dissabte de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 18,14-16; 19,6-9, S 104, segona Lc 18,1-8.

D'ací i d'allà

La majordoma de don Quixot

PERE CAMPÀS BONAY

Monestir de l'Estanty

Certament que la majordoma de don Quixot era persona de molt enteniment, puix que volia aspergir, fos com fos, els llibres de la biblioteca del seu amo al qual, de tant llegir, l'enteniment li havia donat mitja volta. Aquell'a criada no era pas nècia com moltes mares de família actuals les quals miren la biblioteca familiar amb la mateixa indiferència amb què es miren un canterano. La criada del Quixot s'havia adonat que el seu amo només hi tocava quan parlava de coses que no havia llegit, com potser passa avui a molts capellans lletraferits o també a alguns psicòlegs freudians. Desinstrueix-te, Natanael, —diu Gide— de tot quant han llegit i tornaràs a ser home normal...

Homes i institucions

El carmelita pedagog, periodista i sant

Titus Brandsma

Per primera vegada en la mil·lenària història de l'Església, el 3 de novembre va ser elevat als altars un periodista i màrtir en el sentit literal d'ambdós termes. Es tracta de l'holandès pare Titus Brandsma, sacerdot carmelita, el "frare perillós" que va gosar donar lliçons a la poderosa Alemanya de Hitler.

Titus Brandsma és un sacerdot carmelita que, com a responsable eclesiàstic de la Unió de Periodistes Catòlics (UCIP) i de la Unió d'Escoles Catòliques, va aixecar valerosament la seva veu, en l'envaïda Holanda dels anys 40, per denunciar l'atropellament dels nazis contra els drets de l'Església als seus propis mitjans d'expressió pública, la premsa i l'escola. Els nazis no van tolerar que aquest "frare perillós" gosés donar lliçons a la poderosa Alemanya de Hitler i el van condemnar a morir en els seus terribles camps de concentració.

Home polifacètic i místic

Titus Brandsma va néixer a Bolsward, Frisia (Holanda), el 23 de febrer del 1881, en el si d'una família de grangers benestant de pregona fe catòlica. Cinc dels seus sis fills van abraçar la vida religiosa. Titus ingressà a l'Orde del Carme el 1898; s'ordenà sacerdot el 1905 i va obtenir el doctorat en Filosofia a la Universitat Gregoriana de Roma, en la qual es va especialitzar en sociologia, espiritualitat i periodisme.

En el transcurs de la seva vida va haver de fer front a una sèrie de dificultats, entre elles la seva malaltissa constitució física, que el va posar força vegades a punt de morir. Cosa que no el va impedir arribar a ser un dels homes amb una cultura més àmplia en la seva pàtria i un religiós amb fort esperit, forjat en l'enclusa de les seves moltes virtuts que va saber abrigar amb el seu caràcter senzill, cordial, acollidor. La seva fama va ser tan gran, que només calia escriure el seu nom en el sobre de les cartes per què aquestes li arribessin puntualment en el seu convent.

Titus Brandsma va ser un pedagog que va fundar escoles, acadèmies, biblioteques públiques. El 1923 va fundar la Unió d'Escoles Catòliques i, a través d'ella va aconseguir que durant l'anomenada "Batalla Catòlica", el Parlament holandès aprovés una moció seva per la qual va aconseguir la subvenció estatal per a les escoles catòliques, en una Holanda que, en aquell moment, tenia absoluta majoria protestant.

En el camp de la mística, avui se li reconeix a Titus Brandsma el mèrit d'haver donat el més poderós impuls a l'espiritualitat flamenca. Va escriure nombrosos treballs en revistes i periòdics. Va fundar la Universitat, l'Institut de Mística que avui porta el seu nom.

Bon coneixedor d'Espanya i de la seva història espiritual, la va visitar per conèixer de prop de prop els

seus autors místics, sobretot santa Teresa, les obres completes de la qual va traduir —amb altres germans en religió— per primera vegada a l'holandès.

No solament era expert en espiritualitat, sinó que va aconseguir fer de la seva vida una perfecta simbiosi entre oració i treball. Era un contemplatiu en acció.

Periodista

El periodisme va ser una vocació molt primerenca, que encendria el seu apostolat i que, en definitiva, el va portar a l'holocaust de la seva vida.

Estava en possessió del carnet internacional de periodista. Va fundar diverses revistes i va ser redactor en cap i conseller de diversos periòdics. En el transcurs de la seva vida va escriure prop de mil articles periodístics. El 1935, i a petició dels periodistes, va ser nomenat per l'arquebisbe d'Utrecht, monsenyor De Jong, assistent de la Unió de Periodistes Catòlics (UCIP), càrrec en el qual va aconseguir l'admiració de tots els periodistes, fins assolir la col·laboració de tots ells enfront de l'enemic de la fe cristiana i de la seva pàtria, el nazisme.

"El pare Titus —escrivia un col·lega seu— era un periodista nat, ple de vitalitat i agilitat per naturalesa, tant en l'estil com en la doctrina. Era impecable, delicat, viu. Narrador fecund, tothom el llegia amb interès. A ell l'atreïa la premsa, portava en les seves venes la vocació periodística. Estimava a tothom que es dediqués a aquest gran mitjà de comunicació".

"Va oferir la seva vida per l'Església"

La Gestapo, que seguia de prop els seus passos no va tolerar que un frare holandès gosés aixecar la veu contra la gloriosa Alemanya nazi.

El dia 19 de gener del 1942 va ser arrestat per dos agents de la temible Gestapo en el carmel de Nimèga. Cinc presons i camps de concentració va haver de recórrer fins a ser condemnat per "sabotatge polític" i tancat en el sinistre camp de concentració i extermini de Dachau (Alemanya), en el qual va ser un simple número, el 30.492. A la barraca número 28 va donar un gran testimoni de virtut i fortalesa que va deixar parats els companys d'infortuni i fins i tot els seus mateixos botxins.

Extenuat pels durs treballs del camp, per la fam, les pallises i tota classe de vexacions físiques i morals i, després de ser sotmès a infames experiments bioquímics, va ser assassinat amb una injecció d'àcid fènic el dia 26 de juliol del 1942. Tres dies després, el seu cos va ser incinerat i les seves cendres llençades a la fossa comuna.

En posar als altars a Titus Brandsma, l'Església exalta un cristià que va saber extreure de la profunditat de la seva fe la fortalesa per desenvolupar una activitat apostòlica sense límits; el coratge per denunciar l'atropellament de la llibertat de l'Església en aquell món d'odi i de barbàrie, i l'ànim per viure el compromís cristià fins a les seves últimes conseqüències, el martiri.

Miguel Arribas

HI HA INFERN?

Ho esbrinareu rebent per correu a casa vostra, sense despeses de tramesa, el llibre de butxaca sobre aquesta matèria. Envieu-nos 50 ptes. en segells fraccionats, al Servei Catòlic d'Informació. Apartat de correus 2168 Barcelona.

La Bíblia a l'abast

JOSEP M. ARAGONÈS

"Hal-lelu-Jah"

Aquest salm de lloança a Jahveh alliberrador dels marginats —els dissortats i febles—, gairebé sempre oprimits pels poderosos, comença amb el crit de l'Al·leluia —"Hal-lelu-Jah (veh)"— lloeu Jahveh! Així s'inicia el darrer aplec del salteri, que els jueus anomenen el petit Hal·lel, o petita col·lecció d'himnes de lloança, i que comprèn els salms 145 de la Vulgata —146 de l'Hebreu— al 150, darrer del salteri. D'aquesta forma es distingeix aquesta col·lecció del recull anomenat el "gran Hal·lel" —Salms 112-117, H. 113-118— que la litúrgia jueva prescrivia que es cantessin en diferents solemnitats, i de forma especial que fossin recitats durant el sopar pasqual. Una bona manera, doncs, de començar aquest cant a la benaurança de qui posa la seva confiança en Déu, sempre fidel i poderós, que no falla mai en el seu ajut als fidels que sofreixen. Després del clam de l'Al·leluia, el salmista invita la seva ànima a lloar el Senyor. És el que el salm responsorial avui ens proposa com a antifona, o tornada, dels versets que ens fa cantar en la meditació després de la primera lectura: Lloa el Senyor, ànima meua (v. 1b). Amb quina alegria interior no cantarem les lloances del Senyor, després d'haver escoltat el relat del

Benaurança del qui confia en Déu

(Salm 145 -H.146-:6c-7.8-9a.9bc-10)

primer llibre dels Reis que ens consta el que Jahveh va fer a favor d'una viuda i el seu fill a punt de morir de fam. La providència de Déu sortí al pas del destret d'aquella dona pel ministeri del profeta Elies. Ara, en la celebració eucarística, se'ns presenta pel ministeri de l'Església, que posa enmig nostre els misteris de la mort i la resurrecció de Jesús, el Senyor. Al·leluia! I el poble responia —respon ara i ací—: Vull lloar Jahveh tota la vida, vull cantar salms al meu Déu mentre existeixi (v. 2). Som de ple en l'autèntic esperit eucarístic. Donar gràcies a Déu.

Els signes de la salvació

El salm responsorial agafa avui els darrers vv. del salm 145. Són com una mena de catàleg dels signes de salvació que Déu posa davant nostre perquè entenguem i descobrim la seva presència salvadora enmig del poble i perquè en copsem el seu veritable abast. És curiós, la demostració de la fidelitat insubornable del Senyor a la seva paraula

de salvació de la humanitat passa tossudament per fer justícia als qui són víctima de l'opressió dels homes: El Senyor, que es manté fidel per sempre, fa justícia als oprimits (vv. 6c-7a). En lloc de baixar del cel personalment amb tot l'esclat de la seva glòria i desfilar a toc de trompetes i timbals davant del poble, fent gala de la força de les seves armes, perquè tothom vegi que pot confiar en la defensa de la seva llibertat, o acabi mort de por, el nostre Déu s'entreté amb els marginats i es posa a servir-los. Els que passen fam, els presos, els cecs que no poden valdre's per ells mateixos, els vençuts que no tenen dret a res, els immigrants que són tinguets com a ciutadans tolerats de tercer o de quart ordre, les viudes i els orfes sense ningú que els defensi... Els marginats de tots els temps i de qualsevol societat. Carn d'injustícia, de presidi i de força. Els oprimits. Aquests són, no sols l'objecte de l'amor sol·lícit i fidel de Déu, sinó que el seu alliberament és posat davant de tots com un signe clar i eminent de la salvació de Déu. Que va

molt més enllà, cert —Déu salva la persona humana íntegra: cos i ànima—, però que comença en el cos atrapat per la injustícia i el mal del temps d'aquest món. La salvació de Déu no és etèria, romàntica, ni dirigida únicament als purificants de la societat. Fel·litos els pobres: Déu us dona el seu Regne (Llc 6:20b). I és que el gran signe de la salvació de Déu és la derrota definitiva del mal i del Maligne. El Senyor capgirarà els camins dels injustos. El Senyor regna per sempre (vv. 9c-10a).

"GERMANOR"

Si no som capaços de proclamar —amb les paraules i amb les obres— les benaurances, no servim per a ser cristians. I les benaurances, a més de fer-nos descobrir els pobres i el seu alliberament com a signes privilegiats de la presència del Regne de Déu entre nosaltres, són una invitació a confiar únicament en el Senyor. No confieu pas en els poderosos, en els homes, incapaços de salvar, quan se'n va el seu alè, tornen a terra, i s'acaben aquell dia els seus projectes. Fel·líc el qui pren per ajuda el Déu de Jacob, posa l'esperança en Jahveh, el seu Déu, creador del cel i de la terra (vv. 3-6a). La teologia de l'autofinançament de la nostra Església, passa per aquestes coordenades. És la solidaritat en la caritat, la confiança en la força alliberadora de Déu, allò que ens mou. Recordem-ho diumenge vinent quan l'Al·leluia —lloeu Déu— es farà GERMANOR d'ajuda solidària a l'Església, signe i realització de la salvació de Déu en el món.

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

40 - Les forces nuclears segons Heisenberg

FRANCESC NICOLAU

Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

Després d'haver-nos dit Heisenberg en "La física del nucli atòmic" que l'energia continguda en el nucli d'un àtom és la suma de tres termes: la que prové de les forces nuclears, la de la tensió superficial i la de la repulsió electrostàtica entre els protons, passa a analitzar com cal expressar matemàticament el valor d'aquesta energia. Seguint, ens diu, un treball de Carl Friedrich Weizsäcker (1912-...) dedueix l'equació que ha de complir la suma d'aquests tres ingredients. La deducció que en fa és un model de raonament físic rigorós. Com a conseqüència ens pot dir quin serà l'element més estable corresponent a cada pes atòmic, cosa que després es veu d'acord amb el que es troba en la realitat. Però no en té prou amb això. A continuació dedica un capítol sencer a estudiar com són les forces nuclears, el primer terme de la suma. Resumirem el que ens diu:

Propietats generals de les forces nuclears

La cohesió entre les partícules d'un nucli atòmic no és del mateix

tipus que l'atracció elèctrica. Aquesta actua amb una intensitat inversament proporcional al quadrat de la distància que separa les partícules electrificades; té, per consegüent, un abast infinit; però les forces nuclears no ho fan pas així. En efecte, estudiant el comportament de les trajectòries de neutrons passant a prop de protons podem veure com s'exerceix l'atracció entre protó i neutró en un nucli, per exemple en el deuteri. Si la força minvés lentament amb la distància, amb la mateixa llei de l'atracció elèctrica, els neutrons es desviarien pràcticament tots i amb una desviació dèbil en general, però si la força minva molt ràpidament amb la distància fins a anul·lar-se, hi haurà pocs neutrons desviats però amb desviacions fortes la majoria, i és això el que enregistren els experiments. El càlcul fet a partir d'ells dona que la força nuclear a una distància d'unes deu vegades el radi del nucli ja és pràcticament nul·la. I recordi's que el radi nuclear és inferior a una deu-mil·lèsima del radi de tot l'àtom.

Entre protó i protó la força nuclear és gairebé igual que entre protó i neutró. Cal restar-li, és clar, la repulsió electrostàtica entre càrregues del mateix signe, però és molt més petita que l'atracció nuclear; no arriba a una cen-

tèsima d'ella quan els protons són a tocar.

Les forces nuclears com forces d'intercanvi

Encara que s'exerceixin segons una llei diferent les forces nuclears tenen una certa analogia amb les forces elèctriques. Aquestes són produïdes pels electrons que originen un "camp" elèctric al seu voltant. Què és un "camp" elèctric? Una zona d'influència de les ones electromagnètiques o radiació ondulatòria que emet l'electró quan és excitat. Ara bé, la mateixa idea es pot expressar d'una altra manera segons el principi de la mecànica ondulatòria de De Broglie que diu que ones i corpuscles són aspectes diversos d'una mateixa realitat; podem dir: els electrons excitats emeten unes partícules, que són els fotons, portadors d'energia. "Generar un camp electromagnètic" i "emetre un fotó" són distintes maneres de descriure un mateix fenomen físic. Doncs bé, en el cas de les forces nuclears també hi ha dues maneres d'expressar la cosa: 1ª El neutró genera un "camp" o "emet una radiació ondulatòria" sobre el protó. 2ª El neutró "emet unes partícules" que són absorbedes pel protó. Quines seran aquestes partícules? Posem que siguin un electró i un neutrí, que faran con-

vertir el neutró en protó en perdre una càrrega negativa i el protó en neutró en guanyar-la. Fet el canvi, es repetirà el procés i així successivament milions de vegades per segon. Així la força nuclear és un intercanvi.

Hi ha alguna comprovació experimental d'aquest intercanvi? Doncs sí. L'any 1948 Lawrence, amb el seu ciclotró de Berkeley, fent incidir neutrons sobre protons va veure en la cambra de Wilson que les dues trajectòries després del xoc no seguien les lleis de la mecànica, la del protó seguia el camí que pertocava al neutró i viceversa. Què havia passat? Que en xocar s'havien intercanviat, fent-se protó el neutró i neutró el protó, tal com explicava la teoria.

Ara bé, ben aviat es va veure una dificultat al fet que les partícules de l'intercanvi fossin un electró i un neutrí. La vida mitjana d'una desintegració depèn de la intensitat de la "radiació ondulatòria" emesa pel nucli, és a dir, de les partícules d'intercanvi, i si són electró i neutrí el càlcul dona una vida mitjana sempre més curta de la que s'observa en la realitat. És aquest desacord que va portar el japonès Hideki Yukawa a idear el 1935 una teoria modificada: l'intercanvi de càrrega no es fa a través d'un electró sinó amb una partícula molt més pesa-

da, de massa unes 300 vegades la d'un electró, que anomenà "mesó" (El descobriment d'aquesta partícula en els raigs còsmics el 1947, fet per Powell, Occhialini i Lattes, confirmà la tesi del físic japonès). Així, doncs, podem dir ara que el "camp" nuclear és idèntic a la partícula de Yukawa.

Heisenberg acaba aquest apartat del seu llibre sobre les forces nuclears com forces d'intercanvi dient: "Tot això mostra que la relació entre les forces nuclears i les partícules elementals corresponents és un problema que només es podrà resoldre temps a venir. El que és segur és que les forces nuclears són en gran part forces d'intercanvi i partícules de massa intermèdia entre la del protó i la de l'electró són en connexió amb aquestes forces. No es podrà tenir claredat definitiva sobre aquest problema fins el dia que s'hauran estudiat les desintegracions nuclears molt energètiques d'una manera més completa que fins ara". El nostre físic alemany tenia raó a dubtar que el mesó de Yukawa ho expliqués tot. Avui hom sap que la força nuclear anomenada "força" cal explicar-la diferentment tenint en compte la teoria dels "quarks" i que, a més, existeix una força nuclear "dèbil" que Heisenberg no tingué en compte en el seu llibre. Ja en parlarem.

Del 30 de desembre al 3 de gener, convocats per la Comunitat de Taizé

15.000 joves i adults s'aplegaran a Barcelona en la trobada europea

TOMÀS PUNTÍ

Quinze mil joves i adults d'arreu d'Europa participaran en la trobada europea de Barcelona que es desenvoluparà des del 30 de desembre fins al 3 de gener, organitzada per la Comunitat de Taizé.

Enguany, simultàniament a la de Barcelona hi haurà una trobada mundial a Madràs (Índia) del 27 de desembre a l'1 de gener. Les dues trobades constituïran un sol "pelegrinatge de confiança sobre la terra".

Com es recordarà, l'any 79 Barcelona visqué una trobada que marcà fortament molts joves i parròquies. Aquest precedent positiu impulsà la diòcesi de Barcelona a posar-se en contacte amb Taizé per demanar una nova trobada que serà la vuitena que es farà a Europa. La Comunitat de Taizé ha contactat ja amb les parròquies per coordinar l'acolliment d'aquests quinze mil persones que han d'arribar de diversos punts d'Europa.

Cristí, un català que és membre de la Comunitat, ha vingut a Barcelona per preparar la trobada. Ens explica la finalitat que persegueixen aquest tipus d'encontres internacionals. "La Comunitat viu una passió autèntica per la reconciliació. Els contactes amb els joves ens han fet veure que cal trobar un lloc que sigui expressió de la unitat que estem cridats a viure. Nosaltres hem animat sempre el compromís en la

El contacte, l'intercanvi sempre és enriquidor.

parròquia, tot i que sabem que per a molts joves no és un lloc atractiu. La reconciliació no està feta encara i és necessari animar trobades que convidin a la conciliació, la germanor, l'entesa i la fraternitat". El germà Cristí afegeix que és molt important trobar moments per a la celebració de la vida interior a través de la pregària comú que a Barcelona tindrà com a marc el Born i l'església de Santa Maria del Mar.

L'experiència dels anteriors encontres demostra que la comunitat que els acull és la que en surt més beneficiada. El contacte, l'intercanvi és enriquidor. És una ocasió extraordinària per a l'animació de la vida parroquial i la coneixença de les seves realitats. "La trobada —diu el nostre interlocutor— ens obliga a obrir-nos a la realitat que ens

envolta. Fem Església en la mesura que som capaços de sortir de nosaltres i del nostre grup.

En el decurs de la trobada de Barcelona, el germà Roger, prior de la Comunitat de Taizé, farà pública la carta de Madràs. Hi expressa certs punts que creu que poden ajudar en el seguiment de Crist, en l'aprofundiment de la fe. S'inspira en les realitats que viu i escolta per a la seva elaboració. Cerca sempre de fer néixer les energies espirituals de cada home animant-lo a un compromís més radical. Serveix, posteriorment com a base de reflexió per a les trobades de Taizé i que es facin en d'altres indrets.

El germà Cristí subratlla que l'èxit de la trobada de Barcelona depèn en gran part de la preparació que facin les parrò-

quies. La Comunitat, per facilitar aquesta preparació, planteja una sèrie d'interrogants que conviden a pensar i discutir. Són aquests: Com estem presents, atents, a la nostra realitat (treball, estudi, atur, barri, família) i a d'altres grups com la parròquia o moviments? —En la nostra vida, personalment i en grup, descobrim que és el mateix Jesús qui camina amb nosaltres? Com? És simplement una cosa exterior o és un foc que ens anima des de dins? Quins signes d'esperança veiem en allò que fem, en la realitat que ens envolta? Quins gestos concrets d'obertura a altres grups, parròquies, moviments anem fent, realitzant així un signe de comunió, de confiança per a molts altres?

La Comunitat de Taizé ha estat, des de sempre, molt sensible a la problemàtica de la joventut. Avui dia constata que viu en una crisi que l'embolcalla i no li permet de crear i cerca refugis. El germà Cristí destaca que els joves tenen una sensibilitat que conté un gran desig espiritual.

L'esperit que anima la Comunitat

Tot va néixer de la crida que el germà Roger sentí per donar la vida per la reconciliació. Constatà que totes les esglésies fan referència a Crist i que malgrat això continuen dividides. Se sentí cridat a donar la vida per la reconciliació a través de la vida comunitària.

Aquest desig el portà l'any 1940 a acollir homes que fugien

de les zones ocupades pel feixisme. També tingué cura dels presoners de guerra alemanys que, instal·lats en un camp prop de Taizé, rebien maltractaments de la població local. Després de la guerra, quan ja vivien amb ell els primers germans, s'adonà que molta gent patia encara les conseqüències de la guerra. Com que els infants n'eren les principals víctimes, decidí acollir-los.

Uns anys més tard, la Comunitat es troba amb joves que hi cerquen com viure l'evangeli d'una forma més senzilla i com compartir la recerca del Crist. D'altres hi van moguts pel desig d'un canvi progressiu de la societat que afavoreixi la justícia. Eren els anys seixanta i la Comunitat es deixava interpel·lar.

Després d'esdeveniments tan importants com el maig del 68 o la primavera de Praga, tots els qui anaven a Taizé s'adonaren que en l'ambient planava el desencís, la decepció. Calia buscar l'esperança, les ganes de tornar a començar de nou en l'evangeli.

Els vuitanta germans de la Comunitat —entre els quals hi ha tres catalans— viuen avui en cases del poble i acullen milers de joves que hi passen una setmana d'encontre. La Comunitat viu de les feines de cada germà i rebutja donacions i subvencions. En època de vacances, Taizé acull gran nombre de joves d'arreu que cerquen l'amistat d'algú que els comprengui, un sentit de la vida.

Barcelona acollirà joves i adults d'arreu d'Europa. L'any 79 hi hagué una altra trobada que marcà fortament molts joves i parròquies.

PROGRAMA

Dilluns 30 des. Arribada dels participants d'arreu al centre de Barcelona: després distribució a les parròquies i primera presa de contacte.

Al vespre: pregària comuna a Santa Maria del Mar i al Born.

Dimarts 31 des. Pregària del matí a les parròquies. Trobades per conèixer la vida del barri i dels grups.

Cap a la una: pregària comuna al centre de Barcelona.

Tarda: trobades per temes i per llengües al centre.

Vespre: pregària comuna al centre.

A la nit: vetlla de pregària a les parròquies per la Pau sobre la terra.

Dimecres 1 gen. Participació a les celebracions Eucarístiques de les parròquies i després dinar a les famílies.

Tarda: trobades al centre.

Vespre: pregària comuna al centre.

Dijous 2 gen. Pregària del matí a les parròquies seguida de trobada al barri i intercanvi sobre la "carta de Madràs".

Cap a la una: pregària comuna al centre.

Tarda: trobada per temes i per llengües al centre.

Vespre: pregària comuna al centre.

Divendres 3 gen. Pregària del matí a les parròquies i següent reflexió sobre la "Carta de Madràs".

Cap a les dotze: pregària comuna i comiat.

Les pregàries comunes tindran lloc a Santa Maria del Mar i al Born. Després de les pregàries del migdia i del vespre es distribuirà el dinar i el sopar.

Entrevista a Germán Arciniegas, historiador, escriptor i acadèmic colombià

A

mèrica és tota una altra cosa

—Germán Arciniegas (Bogotà, 1900) va ser durant la seva vida universitària líder estudiantil i va fundar la Federació d'Estudiants de Colòmbia; d'aquestes experiències, en va néixer el seu primer llibre *El estudiante de la Mesa Redonda* (1932) i un ambiciós projecte de reforma universitària, presentada al congrés colombià quan va ser elegit diputat com a candidat dels universitaris. Professor de sociologia, d'història i de literatura, ho va ser primer a Colòmbia i després a Nova York, a la Universitat de Colúmbia. Dues vegades ministre d'educació, Ambaixador de Colòmbia davant els governs d'Itàlia, d'Israel i de Veneçuela. Entre els seus llibres figuren: *Los Comuneros* (1938), *Biografía del Caribe* (1945), *Entre la libertad y el miedo* (1952), *América Mágica* (1959), *El Continente de los Siete Colores* (1965), *Nueva imagen del Caribe* (1970) i *Roma secretísima* (1972). President de l'Acadèmia de la Història Colombiana, ha mantingut també una gran activitat com a conferenciant a molts països. El professor Arciniegas ha estat convidat a pronunciar el discurs inaugural de l'hemimil·lenari de l'encontre amb Amèrica. En aquelles dates, Germán Arciniegas serà a punt de fer 92 anys.

—Sí, jo pronunciaré el discurs, però aquest treball és desinteressat —ens diu amb humor—, perquè pot ser, és una eventualitat, que aquell dia jo estigui refredat, a més, estic adquirint compromisos per a més tard...

—(Aquest és l'humorisme lúcid de Germán Arciniegas, que als seus vuitanta-cinc anys manté una gran agudes intel·lectual. Ens rep al seu despatx de Bogotà, atapeït de llibres, de fotografies i de records personals. Al diàleg, hi assisteix també la periodista colombiana Maria Elvira Uribe, que va concertat amablement l'entrevista amb Don Germán).

L'hemimil·lenari, el rei i l'exposició bogotana

—¿Quina és la seva visió del cinc-cents, aniversari de l'encontre de les cultures?

—Crec que l'esdeveniment mateix del descobriment no s'ha valorat fins a la data amb totes les seves conseqüències. El simple fet que Colom fes el viatge contra Plató! Contra Plató, perquè aquest filòsof havia convertit l'Atlàntic en un mar intransitable i tenebrós, i això va produir una por tal, que durant quinze segles ningú no va gosar creuar-lo. Colom, per una causa o altra, va perdre la por, va fer el viatge i així va caure una filosofia... Va caure el món! És a dir, el món, des de llavors, ha de pensar d'una manera diferent, ha d'actuar diferent, ha de ser diferent i ha de partir d'això. La persona amb qui he parlat del tema a Espanya ha estat el Rei. Amb el Rei vaig parlar d'això llargament en un viatge a Espanya... Ell té una formació diferent, una experiència nova. Ell ha vingut aquí, ha vist la realitat i ha establert que s'ha de pensar d'una manera que crec que és el camí veritablement adequat per a la celebració.

—¿I quin camí creu vostè que haurà de prendre la celebració de l'hemimil·lenari?

—Quan es va celebrar el quart

GERMÁN ARCINIEGAS traspua un lúcid humorisme, que li fa contemplar la història amb un altre esguard. (Fotografia: M. Elvira Uribe)

centenari del descobriment, hi va haver tres focus, que van ser Sevilla, Xicagó i Gènova. El que llavors tornava bojos als italians i a molts espanyols era saber si Colom havia nascut a Gènova o a Espanya, o si va ser enterrat en aquest país o a Santo Domingo, i n'hi ha que encara s'estan barallant per això! En realitat la cosa és una mica més important. El projecte original que es tenia era una exposició a Sevilla i una altra a Xicagó. Ara es demana que sigui a Miami, però em penso que això canvia el sabor, canvia la llengua i l'esperit de les coses. El centre va ser aquí! Per tant, l'exposició ha de ser aquí, i a Sevilla per la part espanyola. El que demana l'Acadèmia de la Història de Colòmbia és que es faci una exposició sobre els cinc segles de vida americana; aquest va ser l'objectiu del meu llibre *América en Europa*, perquè crec que Amèrica ha influït d'una manera tremenda a Europa... no pels indis, ni pels negres, ni pels blancs, sinó pels americans.

—Efectivament, però ¿pensa vostè que existeix una sensibilitat en la vida cultural colombiana davant d'aquest tema?

—Miri, la sensibilitat cal formar-la, sobretot perquè un ensenyament pessimista de la història ha conduït a fer que la gent cerqui solucions a fora, quan resulta que les solucions hem de donar-les nosaltres mateixos amb els nostres elements propis.

L'ensenyament de la història, una escola d'odi?

—¿Crecu vostè que la història, tal com es planteja avui en el seu vessant pedagògic, contribueix a una acceptació serena i lúcida del passat o més aviat és una font de ressentiments?

—Jo crec que s'ha estès per tot el món i que ha penetrat en els programes d'educació substituir l'ensenyament de la Història per la preparació per a la violència.

Per exemple, en un llibre per a nens de deu anys he vist la història

de la conquesta traduïda en una interpretació que fixa a la ment infantil la idea que, des de fa cinc segles, es va anar estratificant una societat de rics i pobres. S'esborren dels programes les figures que representen cada episodi del passat per tal de mostrar que tot és una lluita teòrica que s'encamina des de l'Antiguitat a la lluita de classes, a enfrontar a sang i foc els pobres contra els rics.

—Parli's d'aquesta visió "figurativa" de la història.

—Jo crec que en qualsevol diari del passat de la humanitat, hi ha figures que encarnen, en certa manera, un període. No podem parlar de la independència i suprimir Bolívar. Naturalment que no es tracta d'estimular un mite ni de crear personatges intocables, però sí que és necessari aprofitar la circumstància que aquestes figures recullen el sentiment d'una època. En història, com en pintura, m'agrada més el figuratiu que l'abstracte. El personatge serveix per a portar el fil de la història. No s'explica, si no, per què totes les ciutats són plenes d'estàtues que recorden personatges.

Don Quixot: Jiménez de Quesada?

—I la investigació en la vida d'aquests personatges porta a resultats sorprenents, oi?

—És clar. Miri: a la història de la conquesta hi ha una empresa que és fabulosa que arrenca de Santa Marta i arriba fins a Bogotà encapçalada per Jiménez de Quesada. Bé, jo crec que Cervantes es va inspirar també en aquesta figura per a escriure el Quixot. Cervantes va conèixer l'existència de Quesada perquè diu que el Quixot es deia Quijada o Quijano, però que realment era Quesada. Cervantes el va conèixer senzillament perquè quan tornava del presidi d'Alger i buscava la manera d'ubicar-se en alguna feina a la costa, va intentar que l'enviessin a Cartagena o a Guatemala o a la Paz, en els mateixos anys en què la nebulosa de Quesada també litigava a la Cort perquè li

donessin la governació del Dorado, que van acabar concedint al seu marit. Per aquest motiu, jo crec que Cervantes es va assabentar de qui era Quesada i, en part, el personatge Quesada influeix en el personatge del Quixot.

Bolívar, prodigiós guerrer, mal legislador

—Abans s'ha referit vostè a la figura de Simón Bolívar, ¿quina és la seva visió de llibertador?

—Jo el que sostinc és que el llibertador va ser un guerrer insuperable, que va treballar dins d'un territori infinitament més aspre, més difícil, més complex que el que va tenir, per exemple, Napoleó a Europa. La seva fórmula clàssica: "Si la naturalesa s'oposa a nosaltres, lluitarem contra la naturalesa i farem que ens obeeixi", és molt americana. Ara bé, Bolívar va ser un guerrer prodigiós, va guanyar la guerra de la independència, però allà es va acabar la seva glòria. Quan va començar a treballar en la legislació, en els aspectes constitucionals, es va equivocar del tot, sempre: va fer quatre projectes de constitució, dels quals no resta ni el record. Jo crec que cal insistir en el Bolívar llibertador i desistir del Bolívar legislador, sociòleg, pensador... Perquè, entre d'altres coses, ell tenia una limitació fins i tot de coneixements. Hi ha dos fenòmens a Colòmbia que expliquen el moviment, diguem-ne popular, que va portar a la independència. L'expedició botànica, que és un moviment universitari, i

la revolta dels comuners, que és un moviment camperol. Doncs bé, Bolívar va morir sense saber què havia passat, i la gent que el guiava era de l'expedició botànica, i la gentada que ell conduïa eren dels pagesos, dels "comuneros". Va ser una manca d'informació! (vostè estudia els llibres que tenia Bolívar i no en troba pas cap que es refereixi a aquestes coses, i és que no va tenir possiblement temps de conversar amb la gent que l'acompanyava). Hom es queda bocabadat en veure, per exemple, que la revolta dels camperols va acabar en unes conclusions molt concretes contra l'alcalbala, els estancos, etc.; és a dir, contra totes les formes de vida colonial. Bolívar no ho va entendre, i va restablir l'alcalbala i els estancos i va demanar el retorn al règim d'economia colonial. Tot això s'explica, perquè ell no sabia què és el que havia passat. Seria doncs una equivocació —i aquí la van cometre— tractar de posar Bolívar com el representant d'una ideologia que ell combaté.

Amèrica és una altra cosa

—Sr. Arciniegas, la història... és una?

—No, la història és tan particular, que no es pot fer amb el vocabulari europeu la història americana, ni amb el vocabulari americà la història de Colòmbia, ni amb el vocabulari colombià la de Bogotà. Simplement, perquè aquests són fenòmens diferents. Miri, des d'una certa visió històrica, presenten Bolívar com un guerrer que lluitava per provocar l'enfrontament dels pobres contra els rics en una lluita de classes; però en dir "lluita de classes", ja queda posada la història de Colòmbia dins d'un esquema europeu. La guerra de la independència va ser d'"unió de classes"! Els blancs alliberaven els negres i s'unien amb ells per a fundar repúbliques. Els negres cercaven els blancs republicans per a obrir el camí a una democràcia que tendia a la igualtat i va començar establint la igualtat ciutadana. Aquí, per exemple, quan diem "burgèsia", estem dient una cosa que és falsa, perquè justament un dels fenòmens greus d'Amèrica consisteix a no haver tingut la idea burgesa... Tampoc no es pot parlar de feudalisme, perquè tècnicament no va existir el que és un serf. Sembla que hi ha historiadors que no poden prescindir d'usar un vocabulari fals, que no respon a l'evolució d'aquí.

Per això és interessant veure la contribució d'Europa a Amèrica i la d'Amèrica a Europa (la cosa és d'anada i tornada); això ens fa obrir molt horitzó i ens ajuda fonamentalment a adonar-nos que Amèrica és tota una altra cosa.

Jaume Aymar i Ragolta
De l'Àmbit Maria Corral

A orde Religiosa o, a Parròquia

de Barcelona, semi-llogariem local per oficina, amb fins de la l'apostolat de la informació.
SECIN (Servei Catòlic d'Informació).
Tel. 254 17 05 de 10 a 12.

Era propòsit del senyor Cardenal-arquebisbe de Barcelona, adreçar en l'inici de curs una comunicació pastoral amb motiu del vintè aniversari de l'acabament del Concili Vaticà II. Ell fou Pare conciliar en totes les sessions del Concili i va participar activament en una de les comissions preconciliars i conciliars.

Durant l'estiu passat, el Dr. Jubany reflexionà sobre el contingut de l'esmentada comunicació i acabà la redacció dels dos primers capítols. La malaltia i la intervenció quirúrgica l'impediren de concloure la seva comunicació pastoral amb els dos capítols que tenia solament esbossats:

"Han passat vint anys" i "Ara, què ens cal fer?"

Oferim als lectors de CATALUNYA CRISTIANA uns fragments d'aquesta carta pastoral, esperant que la seva lectura els estimuli a conèixer totalment el contingut d'aquest important document.

Carta pastoral del Dr. Jubany

Testimonis d'esperança en un món que canvia

INTRODUCCIÓ

Comunicació pastoral als vint anys del Concili

El Concili Vaticà II, és un dels esdeveniments més grans de l'Església contemporània. És una "etapa irreversible de la seva història", com ho digué el cardenal Daniélou. És una mena de monòlit dreçat al bell mig de la seva existència mil·lenària, que orienta tothom; una font d'aigua claríssima a la qual és precís que tots ens hi acostem amb humilitat i amb intrepidesa.

Reviure activament el Concili

(...) Cal que fem dels documents del Vaticà II un constant punt de referència. A ell s'hi ha d'anar sempre cercant llum, orientació i coratge en la vida cristiana de cada dia, de cara a l'esforç de traduir-ne les directives en aplicació concreta i fidel, a nivell de la nostra diòcesi de Barcelona. Hem de ser conscients que aquest és el primer pas, fonamental, que ens cal donar per a poder dur a terme la nostra acció pastoral en un veritable esperit de comunió no sols pel que fa a la nostra Església particular, sinó també a Catalunya i a tota l'Església universal.

Reviure l'atmosfera de la celebració conciliar

Objectius del Concili

(...) Molts som encara els que recordem amb joia aquell ambient de gran entusiasme que —com reconeixia Joan XXIII en el discurs d'obertura del Concili— *s'alçà a tot el món*, a partir de l'anunci de la voluntat de convocar un Concili Eumènic, fet el 25 de gener de 1959, (...) Els cors dels creients s'ompliren d'il·lusió i els ulls de molts germans separats, que miraven amb recel l'Església de Roma, s'il·luminaren amb una nova i forta llum d'esperança.

El treball a l'aula conciliar

(...) Des de bon començament es va imposar un clima de veritable llibertat en la caritat, que no sols va permetre que a l'aula conciliar pogués ressonar la veu de tothom, sinó que els bisbes participants poguessin assumir i defensar amb plena responsabilitat els seus punts de vista doctrinals o pastorals a la llum de la fe i de les urgències que el món modern reclamava.

(...) Moltes vegades des de la gran nau de Sant Pere del Vaticà, mentre es discutien els grans problemes doctrinals i pastorals, els bisbes teníem ben presents els nostres diocesans que s'aixoplugaven a l'ombra de les parròquies i comunitats de la diòcesi. Aquests eren, en primer lloc, els qui demanaven que estessim ben imbuits de la nostra responsabilitat de pastors del poble de Déu en aquells moments i que retornéssim a les nostres seus amb un aire nou i amb una nova llum.

Vivències personals

Una de les coses més impressionants del Concili fou el que passà en el mateix començament. Em refereixo ara a aquella sessió, en la qual era necessari constituir les comissions que havien de treballar en els diversos esquemes per presentar-los a la sessió plenària per tal de ser estudiats, discutits i aprovats. Les comissions preparatòries havien estat nomenades directament per la Santa Seu; aleshores era qüestió d'eleger dues terceres parts dels membres de les comissions definitives. Teníem davant nostre l'elenc dels membres de les antigues comissions i un folletó en blanc per tal d'omplir-lo amb els noms dels bisbes que creïem més aptes per les comissions conciliars. Com podíem fer-ho, si apenes ens coneixíem? Era qüestió de copiar els noms anteriors? Diversos cardenals del centre d'Europa demanaren que es suspengués la sessió i es donés un plaç adient per tal que els Episcopats de cada país presentessin els seus candidats. Aquesta petició inesperada ens produí la impressió que el Concili no seria fàcil. Després d'una mitja hora fou admesa la petició. Uns núvols començaren a aparèixer a l'horitzó.

Durant la primera etapa del Concili —l'única del pontificat de Joan XXIII, any 1962— fou presentat, entre altres, l'esquema sobre l'Església, per la comissió presidida pel conegut Cardenal Ottaviani. Es tractà primer de veure si el text ofert al Concili era apte o no per ser discutit detalladament. Aviat es posà en relleu la doble mentalitat existents pel que fa a l'òptica d'una consideració teològica de l'Església. La controvèrsia fou molt dura; el més discutit fou si calia donar al document un nou enfoc. El resultat era previsible. L'esquema fou rebutjat i la comissió conciliar començà novament la feina. Quan en la tercera etapa fou aprovat el text actual de la *Lumen Gentium*, es tractava de la sisena redacció.

(...) quan abans d'acabar la primera etapa corregué la veu sobre una dolència greu que afectava Joan XXIII, un seriós interrogant va afectar els mateixos pares conciliars. Certament el Papa encara tingué valentia per publicar l'any 1963 la gran encíclica *Pacem in terris*. Però el dia 3 de juny d'aquell mateix any morí aquell Papa de "transició" que havia esdevingut un gran Papa "renovador". Llavors la gran pregunta fou aquesta: què passarà amb el Concili? No foren pas pocs els que, recelosos i carregats de por, demanaren que fos aplaçat *sine die*. Pau VI, elegit el dia 21 de juny, aviat anuncià que la segona etapa del Concili començaria el mes de setembre d'aquell mateix any. I va fer més encara: canvià el Consell de presidència nomenant quatre cardenals delegats. D'aquesta manera va continuar l'obra començada per Joan XXIII. Així anà fent el seu camí aquell gran Concili, bern diferent del que volien aquells que —em consta personalment— davant la iniciativa del

Papa pensaven a fer només un "concilietto".

(...) Semblà que havia estat presentat com una mena d'entreteniment per als pares del Concili. No fou així. De fet va ser el primer document promulgat per Pau VI en la segona etapa i, gràcies a la tasca feixuga, però seriosa, portada a terme pel famós *Consilium* presidit primerament pel Cardenal Lercaro, és el que aconseguí fruits immediats, ben visibles i òptimament estimats pel poble cristià.

(...) Fou impressionant la controvèrsia suscitada entre els pares en el tema de la col·legialitat episcopal. I va ser emocionant aquell dia 21 de novembre de 1964, quan, en promulgar-se la constitució dogmàtica sobre l'Església, Pau VI, en el discurs molt notable, proclamà Maria "Mare de l'Església". Tots els pares conciliars aplaudiren a peu dret la decisió del Papa durant deu minuts.

Entre els documents conciliars que feren més llarg el camí, cal citar, a més de la *Lumen Gentium*, la constitució pastoral *Gaudium et Spes* sobre l'Església en el món actual i la declaració *Dignitatis humanae* sobre la llibertat religiosa. (...) El text actual, votat per darrera vegada a l'acabament mateix de la quarta etapa, obtingué 2.308 vots a favor, 70 en contra i 8 nuls.

Un Concili per a ser viscut

(...) El Concili Vaticà II ha estat certament "un Concili per al nostre temps". (...) Cal que aquests textos siguin llegits i rellegits una i altra vegada.

(...) Així és possible arribar al vertader "aggiornamento" de la vida dels creients que integren l'Església a tots els nivells i a tot arreu. L'"aggiornamento" proclamat per Joan XXIII, no val pas dir repintar la façana d'un edifici vell, deixant que tot caigui en el seu interior, sense refer res; tampoc no vol dir que, menystenint les venerables i encertades obres fetes pels avantpassats i cedint a modes i capricis del moment o a reduccions perilloses, s'hagi d'enderrocar l'edifici, sinó que demana que, mirant amb intrepidesa l'esdevenidor, partint de la més genuïna i viva tradició de l'Església, sapiguem treure noves energies, noves riqueses espirituals, amb les quals es pugui mirar l'esdevenidor amb intrepidesa i confiança alhora, mitjançant una assenyada organització de col·laboració mútua.

El veritable "aggiornamento" conciliar

(...) Massa sovint ens inclinem cap a la lleugeresa en la visió que ens fem i donem sobre l'Església, els seus problemes i les seves necessitats i també els seus organismes i persones. Ens falta estudi i reflexió. Cal que tots, preveres, diaques, religiosos i laics, ens esforcem en aprofundir cada dia més els continguts de la fe i les seves exigències, partint sobretot de la lectura i meditació de la Sagrada Escriptura, dels escrits

dels sants Pares, dels documents del Magisteri i dels estudis dels millors teòlegs.

Anar al fons en els documents conciliars.

Una bona acció pastoral no pot aconseguir-se si no va precedida i acompanyada de l'estudi, la reflexió i la pregària. La celebració del vintè aniversari del final del Concili pot ser una bona ocasió per rellegir els textos conciliars, per copçar el seu missatge i projectar així nova llum damunt dels problemes i qüestions amb què el nostre món i la mateixa Església es topa en aquests moments. No improvisem respostes ni solucions, que potser després haurem d'abandonar a correu o que ens poden conduir a errors fatals o a reduccions fallaçes.

(...) Desgraciadament, no sols estem poc informats sobre la seva vida i els seus problemes —tant pel que fa a l'Església universal com a les esglésies particulars—, sinó que fins i tot el que regna és una gran desinformació, o més clar, una mala informació, tendenciosa, sensacionalista, que dona una visió absurda i irrellevant de la vida de l'Església i del mateix fet religiós. (...) És precís que els catòlics es decideixin a ser presents —activament presents i amb fe— en els mitjans de comunicació social i fins fer tot el possible per poder-ne tenir de propis, executats amb professionalitat i amb competència. La diòcesi de Barcelona pot fer-ho, si s'ho proposa.

Aquella nova Pentecosta tan esperada

Les contradiccions del nostre món

Certament, l'Església viu avui enmig d'un món ple de contradiccions, enmig d'una humanitat capaç de conquerir els espais siderals, amb un gran progrés tècnic. L'home se sent abocat a creure's totpoderós i autosuficient; però ha de reconèixer que no és capaç de construir i assegurar una pau justa i ve-

ritable. La nostra humanitat deixa que cada dia morin de fam milers de persones, i no pot treure's del damunt l'angoixa que l'aclapara davant d'un possible desastre atòmic; molts pobles són víctimes de l'exploació dels més poderosos i es veuen privats de llibertat i conculats els drets fonamentals de les persones i dels pobles. Podria allargar encara la llista de les contradiccions. Doncs bé, en aquesta avinentesa, l'Església va reunir un Concili per parlar de l'Església: perquè volia fer-se *paraula, missatge, col·loqui*, com digué Pau VI. De fet, un Concili era el que convenia fer. (...) Per això era indispensable que l'Església examinés el seu rostre tal com és i es renovés a fons, per tal que aparegués a tots els pobles el rostre amable de Jesucrist.

Una bona clau per entendre el Concili

L'Església és enviada: "Aneu". No és pas convidada a recloure's en ella mateixa. És essencialment evangelitzadora. Anuncia la Bona Nova de la salvació de Jesucrist; és enviada a tot el món amb la missió concreta d'ensenyar a tothom a guardar tot allò que Crist ens ha manat. (...)

L'Església enmig del món

Tot això, l'Església no ho viu, no pot viure-ho, en la intimitat del seu clos, al marge o d'esquena als homes i dones que viuen i pateixen en el món. Sagrament universal de la salvació de Crist com és, ha de ser signe que realment signifiqui i que sigui intel·ligible a l'home d'avui; signe i eficàcia de la gràcia de Déu que redifineix i salva la humanitat. (...)

(...) No ha de tenir cap mena de por, doncs, ni ha de posar la seva esperança en res més que en la força de l'Esperit, l'escolta atenta de la paraula de Déu i la celebració de la mort i la resurrecció del Senyor, que la porten a professar la seva fe amb la paraula i amb el testimoniatge de les seves obres, traducció viva de la seva comunió amb la Trinitat, amb els germans i amb els homes i les dones de tot el món.

Dia 9, dissabte.
L'ARMENTERA
Plaça Catalunya, 11 h.
Cercavila
a càrrec del grup Gralla

SANT CELONI
Ateneu, 12 h.
Festes de Sant Martí
Contes breus i extraordinaris
a càrrec de Cesc Serrat

MANRESA
Sala Ciutat, 17'30 h.
espectacle de pallassos
Mutis i a la gàbia
a càrrec del grup Teatre Mòbil

TERRASSA
9 i 16 diss. - 10 i 17 diu.
Rialles col·labora amb la
2.ª Mostra de titelles de l'estat
espanyol
Organitzada per l'Institut del teatre
de la Diputació de Barcelona.

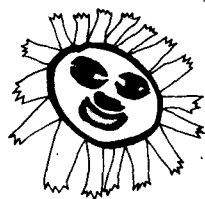
Dia 10 diumenge
BANYOLES
Plaça Major, 17 h.
espectacle d'animació
som-hi que va de ball!
a càrrec del Sac de gemecs.

MANLLEU
Teatre Centre, 12 h.
espectacle de pallassos
Mutis i a la gàbia
a càrrec del Teatre Mòbil.

BLANES
Esbarjo parroquial, 17 h.
festa de la castanyada
espectacle d'animació
a càrrec del grup Julivert.

CELRA
Ateneu, 17 h.
espectacle de titelles
La filla del sol i la lluna
a càrrec del grup Foc Follet.

IGUALADA
Ateneu, 12 h.
representació de l'obra
La rateta ja no escombra l'escala
a càrrec del grup La Trepa.

moviment RIALES de Catalunya

programació

novembre, 1985

LA BISBAL D'EMPORDÀ
Cinema Foment, 12 h.
espectacle putxinellis
a càrrec del Teatre de sac.

PALAFRUGELL
Teatre Victòria, 17 h.
diades de tardor
espectacle de dansa
Ballaven i ballen
a càrrec del grup Roseland musical

SALT
Ateneu de Can Panxut., 11'30 h.
espectacle de mim Scherzo
a càrrec del grup Òpal teatre.

SANT CELONI
Plaça de la vila, 9 h.
festes de Sant Martí
Cercavila amb gegants
i els trabucaires de Manresa.

TÀRREGA
Ateneu, 17'30 h.
projectió de la pel·lícula australiana
de dibuixos animats i personatges
reals, parlada en català
Les aventures de Toby Nelson
i el curtmetratge El castell del llop.

Dia 11, dilluns
SANT CELONI
Plaça de la vila, 12 h.
Festes de Sant Martí
Miscel·lànies a càrrec de
Marceline i Sylvestre

Ateneu, 17 h.
Festes de Sant Martí
representació de l'obra El secret
dels escarabats blancs
a càrrec del grup U de cuc.

Dia 16, dissabte
REUS
Teatre Bartrina, 19 h.
projectió de la pel·lícula francesa
de dibuixos animats, parlada en
català La balada dels Dalton.

Dia 17, diumenge
GAVA
Centre Cultural, 11'45 h.
projectió de la pel·lícula australiana
de dibuixos animats i personatges
reals, parlada en català
Les aventures de Toby Nelson.

LA GARRIGA
Patronat, 17'30 h.
estrena de la pel·lícula francesa de
dibuixos animats, parlada en
català
Els amos del temps.

LLAGOSTERA
Casal parroquial, 17'30 h.
Màgia i cançons
a càrrec del grup Abracadabra.

MALGRAT DE MAR
Centre parroquial, 16'30 h.
espectacle de pallassos
Si plou, marxem!
a càrrec de Pep i Boçoi.

PALAFRUGELL
Teatre Victòria, 17 h.
diades de tardor
representació de l'obra Nit de reis
a càrrec del grup
La joventut de la faràndula.

SANT JUST DESVERN
Ateneu, 17'30 h.
espectacle Per art de màgia
a càrrec del grup Els Trapelles
i espectacle de pallassos
Roda el món i torna al born

a càrrec dels Germans Totó.

ULLASTRELL
Cinema, 19 h.
estrena de la pel·lícula francesa de
dibuixos animats, parlada en català
Els amos del temps.

Dia 23, dissabte
MANRESA
Sala Ciutat, 17'30 h.
espectacle d'ombres xineses
El castell de les roques pelades
a càrrec del grup La Fanfarra.

SANTA COLOMA DE FARNERS
Cinema Catalunya, 18 h.
espectacle musical
La cançó més bonica del món
a càrrec de
La camerata de cançó tradicional.

Dia 24, diumenge
BADALONA
Camp d'hoquei (Centre parroquial
Sant Josep) 18 h.
espectacle d'animació
Farsa de farsants
a càrrec del grup Els farsants.

BANYOLES
Teatre Victòria, 17 h.
estrena de la pel·lícula francesa de
dibuixos animats, parlada en català
Els amos del temps.

CERDANYOLA DEL VALLÈS
Casal parroquial, 12 h.
representació de l'obra
La gallina dels ous d'or
a càrrec del Teatre de Vapor.

IGUALADA
Ateneu, 12 h.
estrena de la pel·lícula francesa de

dibuixos animats, parlada en català
Els amos del temps.

PALAFRUGELL
Teatre Victòria, 17 h.
espectacle musical
Bloc de notes
a càrrec del grup Toc de Retruc.

RIPOLL
Cinema Condal, 11'30 h.
espectacle de pallassos
Mutis i a la gàbia
a càrrec del grup Teatre Mòbil.

SABADELL
Auditori de la Caixa d'estalvis
de Sabadell, 18 h.
espectacle d'ombres xineses
El castell de les roques pelades
a càrrec del grup La fanfarra.

SANT CELONI
Ateneu, 12 h.
espectacle d'animació
a càrrec del grup Julivert
i projectió de l'audiovisual
"5 anys de rialles a Sant Celoni".

SANT CUGAT DEL VALLÈS
Plaça Nova, 12 h.
espectacle de mim Scherzo
a càrrec del grup Òpal teatre.

TÀRREGA
Ateneu, 17'30 h.
espectacle de titelles
La filla del sol i la lluna
a càrrec del grup Foc Follet.

TERRASSA
Teatre Ripoll, 12 h.
espectacle de mim Volada
a càrrec del grup Vol-ras.

Dia 30, dissabte
FIGUERES
Casino Menestral, 17 h.
espectacle d'il·lusionisme
a càrrec de La capsa màgica.

TORROELLA DE MONTGRÍ
Plaça de la vila, 12 h.
Fira infantil
organitzada pel grup
Rialles de Torroella.

Món de la cultura

Restauració dels més importants teatres d'Andalusia

Els andalusos recuperaran els seus teatres més importants gràcies a la labor de restauració que ha emprat la Junta d'Andalusia, Ajuntaments i ministeri d'Obres Públiques.

Després d'aquesta labor, teatres com el Lope de Vega (Sevilla), Cervantes (Màlaga), Apolo (Almeria), Falla (Càdis), Oli-

vares (Arcos de la Frontera) i Gran Teatro (Huelva) tornaran a relluir com abans mitjançant una inversió total que supera els set-cents milions de pessetes. En d'altres teatres andalusos la inversió anirà a càrrec exclusivament de la Junta de Andalusia, a través de la conselleria de Política Territorial.

Aquest darrer és el cas d'altres teatres com el Bonares (Huelva), Carmen (Vélez-Málaga), Teatro Circo (Puente Genil, Còrdova), Teatro Cine Minas de Riotinto (Huelva), i Gran Teatro (Còrdova), en els quals la Junta de Andalusia invertirà uns dos-cents milions de pessetes.

Greu perill pels mosaics de Ravenna

Els cèlebres mosaics de l'església de Sant Vital estan en perill car les parets on són col·locats estan podrides per la humitat, segons que ha anunciat el superintendent de conservació de monuments, M. Pietro Zurli. Segons Zurli, caldria treure els mosaics i tornar-los a les parets, un cop aquestes haguessin estat arreglades.

Teatre juvenil

Un grup d'Arbúcies guanya el premi de la Generalitat

El grup del Centre Parroquial d'Arbúcies ha guanyat el Festival de Teatre Juvenil que sota el patrocini de la Generalitat ha organitzat la direcció general de Joventut. L'obra premiada, "El cafè sense sucre" és d'Oriol Puig, i s'ha estrenat en la sala de l'Ateneu de la localitat

gironina de Salt, dirigida per Albert Mañé. El premi consisteix en l'escenificació de l'obra en un teatre de Barcelona i una beca a càrrec de la Diputació perquè pugui cursar estudis en l'Institut del Teatre un representant del grup guanyador.

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A SACERDOTS

del 25 al 30 de novembre

dirigits pel P. Jordi Pijoan, CMF
Superior Provincial dels Claretians

—Comencen 1 migdia; acaben al matí.
—ambient de silenci y pregària.

INSCRIPCIÓ: CASA D'ESPIRITUALITAT
SANT ANTONI M.ª CLARET

Rambla Sant Domènec, 5 - Telef. 885 05 44 - Vic

Llibres

La Bona Nova des d'Àfrica (1)

Al 1982 fou editat en francès i ara, traduït al català ens arriba en una pulcra edició. Tot i que en bona part hagi estat pensat en català la part corresponent a la germana Correig, ha calgut una traducció que possiblement deu haver donat molta feina, perquè es tracta d'un text en vers d'una gran densitat de contingut. Perquè s'hi mesclen temes humans, i problemes materials de cada dia amb una espiritualitat engrescadora. Vegem-ne tan sols un exemple, les paraules finals amb les quals conclou el llibre: Si algú ha esperat trobar en aquest llibre especulacions teològiques o un sistema doctrinal, haurà quedat decebut. O despistat! Jo hi he vist senzillament un missatge de vida: allò que els autors han descobert, a través de llurs relacions en el camp missioner.

La relació és l'eix entorn del qual gira tot.

Déu és amor, és relació. La seva amorosa relació trinitària vol trobar una semblant correspondència; vol que els homes, de la terra estant, esdevinguin ells també una comunitat d'amor. Així "llur cos" pot passar a ser el Cos del Crist: cel i terra s'uneixen formant un cercle que és misteri d'unitat i de vida. No és res menys que el Regne de Déu, que va de la terra al cel, de l'avui al demà, sense solució de continuïtat.

Finalment destaquem que els dos autors d'aquest llibre són Ph, Nkiere Kena, del Zaire,

sacerdot de la Congregació dels Pares CICM i professor de teologia moral en un seminari del seu país, i, d'altra banda, la catalana Mª Isabel Correig, de Reus, de la Companyia Missionera del Sagrat Cor, que treba-

lla igualment al Zaire des del 1969.

R.C.C.

(1) "La terra, Ell l'ha donada als fills d'Adam". Nkiere Kena i Isabel Correig. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Teologia moral per a seglars (1)

"He escrit aquest llibre a petició dels meus germans en religió. Desitjaven un llibre per al cristià actual, que està fermament convençut de la seva vocació a la santedat... Per la meua part, vaig decidir seguir el model que sant Alfons de Ligori ens va deixar en la seva coneguda obra "Pràctica de l'amor en Jesucrist" i escriure, amb la mirada posada en l'home d'avui, un llibre comprensible per a tothom sobre allò que significa ser cristià, sense deixar de banda cap aspecte essencial però ressaltant la missió del cristià de ser llum del món i sal de la terra".

En tot el llibre s'insinuen dues idees principals: que Déu ens vol del tot per a ell i que el món necessita cristians sants. Amics de Déu en el temple i fora del temple: persones que usen com cal els mitjans de comunicació social, que se saben corresponsables de l'opinió pública, senten el problema dels ancians i dels joves, i són sants en l'amor i en la cura del cos. El lector castellà pot profunditzar cada un d'aquests temes en altres obres de B. Häring, sobretot en la seva obra fonamental "Libertad y fidelidad en Cristo. Teología moral para sacerdotes y seglares".

R.C.C.

(1) "Llamados a la santidad". Bernhard Häring. Editorial Herder. Barcelona 1985.

La sardana i la dansa

JOSEP VENTURA

Certàmens fotogràfics.— L'anella sardanista "Salta i Balla", de Vic, convoca el primer Concurs fotogràfic "Anella Vigatana", amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut. Hi ha assignada la xifra total de 60.000 pessetes en premis, que corresponen a un primer i segon guardó de caire general, de trenta i quinze mil pessetes respectivament, i un premi comarcal d'àmbit comarcal, de quinze mil pessetes. Cal enviar les obres concursants al carrer Santa Anna número 15, de Vic, abans del 31 de desembre vinent, i és també en aquest domicili on poden sol·licitar les bases les persones que les desitgin.

També l'Associació Cultural Sardanista "Flor de Fajol", d'Olot, ha convocat el seu 9è Concurs fotogràfic, Segon Premi d'Honor "Flor de Fajol", per a fotografies de temàtica sardanista i també sobre el folklore, costums i tradicions d'arreu del món. Les obres, en blanc i negre, s'han de trametre abans de l'1 de gener de 1986 al senyor Narcís Ferrer i Costa, Pl. de la Morra núm. 6, Olot (Garrotxa), on també es poden demanar les bases d'aquest certamen. El Trofeu "Flor de Fajol"

està dotat amb quinze mil pessetes, però també s'estableixen altres guardons dotats amb divuit mil pessetes en total i diferents trofeus.

D'altra banda, podem informar del resultat del Concurs fotogràfic de l'Aplec Sardanista de les Terres Lleidatanes. En l'apartat de sardanes, folklore i costums en general de Catalunya, el Primer premi s'adjudica a la fotografia titulada "Mirant l'infinit", original d'Antoni Bonadona i Capell, de Salt, el qual obté també el segon premi amb la fotografia titulada "Dues parelles". Els accessits són per a Rossend Gri i Casas, de Girona, i al ja esmentat Antoni Bonadona, de Salt. Pel que fa referència a les fotografies de l'Aplec Sardanista de les Terres Lleidatanes, els guardons s'han atorgat així: Primer premi, a la fotografia "Reflexos", presentada per Joan Pintó i Sala, de Manresa; Segon premi a l'obra "Instruments", de Josep Saperas i Bové, de Tarragona; i sengles accessits a Antoni Trindade i Ferreira, de Lleida i a Joan Pintó, de Manresa.

Cursets.— El dia 26 d'octubre s'ha iniciat un curset de sar-

danes a Castellar del Vallès, organitzat per l'Agrupació Sardanista Amics de Castellar. Les classes, adreçades a nois i noies de 7 a 16 anys, es porten a terme cada dissabte, a les 10 del matí, a la sala d'actes de l'Ateneu castellarenc i finalitzaran el dia 21 de desembre. La mateixa entitat té previst d'organitzar un curset per a gent gran i de moment convoca a les persones interessades per tal de determinar les dates de celebració.

A Sant Fost de Campsentelles també hi ha ensenyament de ballar sardanes: cada divendres, a les set de la tarda, per a nois i noies fins a 14 anys; i a partir de les vuit del vespre, per a gent de totes les edats. Aquest curset té lloc al Col·legi Nacional de Sant Fost.

Per la seva part, "Salt Sardanista" inicia el seu 5è Curset de Sardanes per a Adults, a les 9 del vespre, al Col·legi "La Farga", al carrer Sant Dionís núm. 40 de Salt. I el dia 9 de novembre començarà el 12è Curset de Sardanes per a nois i noies majors de 7 anys, que es desenvoluparà cada dissabte a les 11 del matí, al pati del Col·legi de les Dominiques de Salt.

Convocatòria literària a Pont de Suert

Amb ocasió del IV Centenari de la Confraria de Sant Sebastià

PREMI de 50.000 ptes. al millor treball històric relacionat amb sant Sebastià i les confraries, especialment la del Pont de Suert.

PREMI de 50.000 ptes. a la millor poesia sobre el mateix tema de Sant Sebastià, Pont de Suert i la Confraria.

Als tres primers classificats en cada un dels premis se'ls farà lliurament d'una placa commemorativa del certamen amb el nom i cognoms de l'autor.

BASES

1. Extensió dels treballs. El treball històric un mínim de 50 folis holandès, a màquina i dos espais. El poètic, un mínim de 50 versos.

2. Termini de presentació. S'admetran treballs fins el dia primer de desembre de 1985.

3. Idioma lliure, català o castellà.

4. Forma de presentació. Cada treball portarà un lema. S'adjuntarà al treball un sobre.

Aquest portarà a l'exterior el mateix lema, i a l'interior el nom, cognoms i adreça de l'autor.

5. La decisió del Jurat es inapel·lable. Podrà fins i tot declarar desert el premi, si els treballs no tenen prou qualitat.

6. La decisió del Jurat es comunicarà als premiats en les primeres 48 hores després de produir-se. El lliurament dels premis es farà en un acte organitzat al Pont de Suert en el marc de les celebracions del IV Centenari. La data s'anunciarà oportunament. En aquest acte es llegirà tot o una part del treball premiat.

7. Els treballs s'han de trametre a:

CONFRARIA DE SANT SEBASTIÀ

(Per al certamen del IV Centenari)

EL PONT DE SUERT (LLEIDA)

8. Els treballs premiats amb el primer premi passaran a propietat de la Confraria.

Moda

Cabells curts
basats en
tres dimensions.

Els llargs
queden definits
en "cabells
que creixen".

sbom

Els nous tallats de Cebado

MARIA JOSE EJARQUE

En perruqueria Alberto Cebado continua aportant la seva creació i el seu estilisme pur, la dinàmica que rubrica tots els seus treballs. Avui, Cebado defineix el seu "estil hivern" en dues mides: "curts" i "llargs".

Els "curts" han estat prèviament pensats per a totes aquelles dones que durant l'estiu van tallar exageradament els seus cabells i que avui pretenen fer "alguna cosa distinta" amb ells.

Per aquesta forma de pentinat són tres les mides que a aquest gran estilista de la

perruqueria proposa, basant-se en tallats molt afilats i en llargs de tres dimensions, quelcom així com 3, 6 i 9 cm. de llarg que ajudant-se amb tres tonalitats de color completament degradats, aporten una certa sensació de relleu. Les patilles per altra banda, es presenten sense definir i molt afilades.

Els "llargs" no se centren en cap mida específica, ja que en aquests moments, els llargs queden definits en "els cabells que creixen", aconseguint-se efectes d'estil sorprenents.

Tanmateix i per donar-li un aire més nou i sempre dins d'un punt de vista estètic i tècnic, s'haurà de produir un "esglaó" en la corona, la qual aportarà aquest aire "degradée" de fa tres anys, però completament renovat.

Uns bonics i graciosos efectes d'estètica a uns pentinats tan curts com llargs, però sempre dins d'una línia de super moda, que ofereixen una nova imatge de dona plena de possibilitats i de bellesa sempre renovats.

Costums i tradicions

La gran devoció de Sant Joan de les Abadesses

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

El dia 9 de novembre de l'any 1802, hi hagué un fort aiguat a Sant Joan de les Abadesses. Se'n digué l'aiguat del Santíssim Misteri, perquè fou un altre 9 de novembre —del 1426— quan l'abat Arnau de Villalba descobrí la Sagrada Forma conservada dins la testa del Crist del grup del davallament de la creu.

El Santíssim Misteri de Sant Joan de les Abadesses es força conegut, però es possible que encara resti algú a qui interressi saber-ne detalls.

L'any 1251 foren esculpides les figures del conjunt del davallament de la creu. Fou idea d'un laic cognomenat Dulcet. Representen el Crist en el moment d'ésser devallat de la creu per Josep i Nicodemus, en presència de la seva Mare, Maria i de sant Joan, el deixeble estimat. Als costats, els dos lladres que foren morts juntament amb Jesús en el Gòlgota.

S'encarregà de l'obra el procurador del citat Dulcet i seguint la pràctica de santificar els altars amb relíquies, el director de l'obra volgué dipositar-ne en un buit obert a l'esquena del Crucifix. I per tal que la imatge fos sagrada en ens, obriren una cavitat en el front on dipositaren una Hòstia consagrada, partida en tres trossos com feien els sacerdots en la Missa.

Tot això, però no era conegut i quan el dessús dit abat volgué fer restaurar el conjunt escultòric, fou descoberta la Sagrada Forma, incorrupta, com si hagués estat dipositada aleshores

quan en realitat havien passat cent-setanta-cinc anys i trenta dies.

No cal dir com d'aleshores ençà, els santjoanins volcaren llur devoció al Santíssim Misteri com així s'anomenà i continuà essent adorat fins el nostre segle ja que el 1936 desaparegué l'Hòstia si bé s'aconseguí recobrar el grup escultòric.

Sant Joan ha viscut sempre embolcallat pel miracle. L'any 1650 establiren la festa del Santíssim Misteri, el primer diumenge de juliol; el 1655 acordaren fer-la el segon diumenge de setembre i d'ençà d'aleshores és la festa major. Però el 9 de novembre es commemora la troballa o dedicació.

Val a dir, de totes maneres, que la Sagrada Forma estigué un any fora. Fou el 1794, quan per temor dels francesos que s'apropaven a la vila, la traslladaren a Vic. Aquells, efectivament, entraren a Sant Joan i entre d'altres maleses feren grans destrosses a l'església.

L'any 1726, s'estrenaren els goigs, amb lletra del canonge Asprer i musicats pel mestre Pussalgues. Amb els anys n'hi ha hagut d'altres i els darrers hagueren d'ésser modificats a causa de la desaparició de la Sagrada Forma.

Dels antics és curiosa una estrofa que compara el prodigi santjoani amb d'altres eucarístics: "Si tant misteriós ha estat / En Daroca de la Espanya, / y en Colonia d'Alemanya / semblant Hòstia haber trobat, / En aquest temple sagrat / Es misteri més patent..."

Cuina

Pastís corona

3 ous	ratlladura de llimona
1 iogurt	2 cullerades Royal
200 gr. de sucre	150 gr. de sucre pols
100 c.c. de oli	50 gr. panses de corint
una mica de mantega	25 gr. de pinyons
1/4 kg. de farina	

Unteu un motlle de corona, amb molta mantega.

Poseu en un bol, els 3 ous, el iogurt, els 200 gr. de sucre corrent i 100 c.c. d'oli, bateu-lo amb el pimer, força estona, per unir-lo bé, després afegiu a poc a poc la farina juntament amb el llevat Royal, després la ratlladura de llimona.

Ompliu el motlle amb el que heu preparat i per sobre, espargiu els pinyons i les panses (prèviament remullades amb aigua calenta) amb una cullera, introduiu-les una mica cap a l'interior.

Poseu a foc suau 3/4 d'hora, forn de sota i 1/4 d'hora forn de dalt, si es torra massa, cobriu-lo amb paper d'alumini.

Quan estigui llest, tombeu-lo sobre una graella i deixeu-lo refredar.

Barregeu el sucre en pols amb 2 o 3 cullerades d'aigua i unes gotes de suc de llimona, cal que quedi espès, però fluid, poseu-lo per sobre el pastís i deixeu-lo assecar.

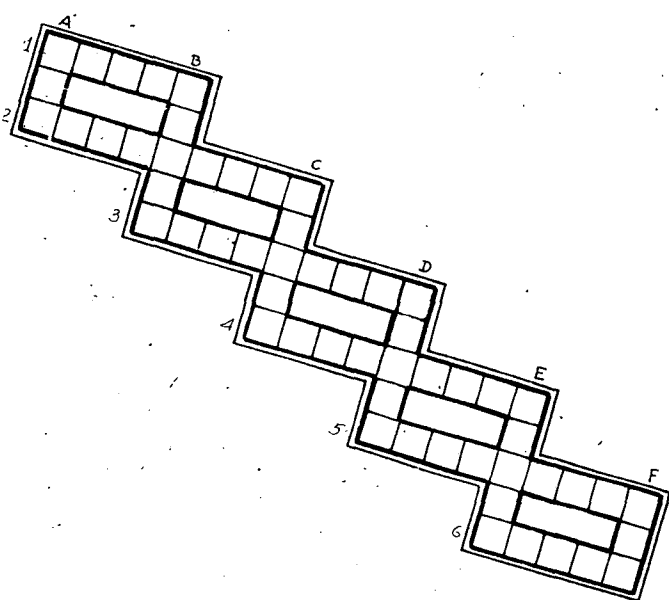
MARIA GLÒRIA MUNTAÑOLA

Encreuats

Per ROSA COLLELL

Cal tenir en compte que cada cruïlla hi ha la mateixa lletra i que cada mot comença amb la lletra que acaba l'anterior i que aquesta ja forma part del mot que segueix.

L'ESCALA

HORITZONTALS:

- 1.- Part de les extremitats d'un quadrúpede que recolza a terra quan aquest camina.
- 2.- Doctrina que afirma que la matemàtica es redueix a la lògica.
- 3.- Aversió mútua entre dues persones.
- 4.- Cosa que causa admiració per la seva bellesa.
- 5.- Referent o relatiu al capítol.
- 6.- Capa llarga d'origen oriental, oberta per davant i amb amples mànigues.

VERTICALS:

- A.- Una basa en el futbol.
- B.- Germà del pare o de la mare.
- C.- (A l'inrevés i en llengua basca, Maria Teresa).
- D.- Insecte de la família dels tabànids que ocasiona picades molestes a diversos animals.
- E.- Nom d'un oceà.
- F.- Acusada, culpable.

SOLUCIONS:

A.- Gol.
B.- Oncle.
C.- etiam.
D.- Tàvec.
E.- Àrtic.
F.- Rea.

1.- Grapó.
2.- Logocisme.
3.- Enemistat.
4.- Meravella.
5.- Capitular.
6.- Caltà.

VERTICALS

HORITZONTALS

Filatèlia

Per JOSEP ESCALADA

El primer document que fa referència a l'església de Santa Maria del Mar, de Barcelona, és del 988, en temps del Comte Borrell. L'actual temple gòtic fou començat l'any 1329.

L'obra s'acabà el 9 de novembre del 1383 (ara fa sis-cents anys!). El dia 15 d'agost s'hi celebrà la primera missa, a l'altar Major, presidida pel Bisbe de Barcelona, Pere Planella. Santa Maria patí dues revoltes-guerres: la dels "Segadors" i la de "Successió". L'any 1936, l'església sofri grans desperfectes. Acabada la guerra civil, dirigiren la restauració els arquitectes Vilaseca, Pallàs, Ferrand, Pons, Bessagoda i Nonell, amb la col·laboració de l'escultor Frederic Marés.

Per tal de celebrar el VI Centenari de la construcció de l'església, l'Estat espanyol posà en circulació un segell de 6 ptes., i que fou matasegellat, com a primer dia, el 21 de novembre del 1983.

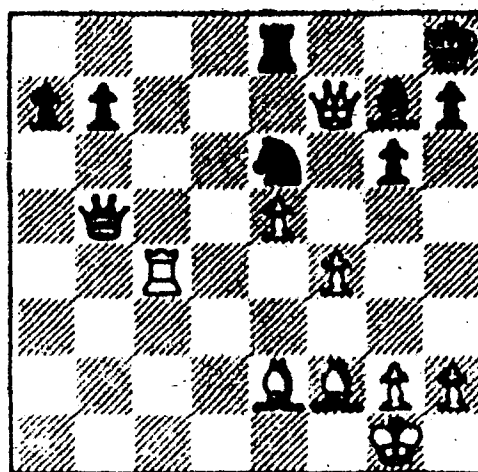

Escacs

Per JAUME MORA

DIAGRAMA 187

Blanques juguen i guanyen

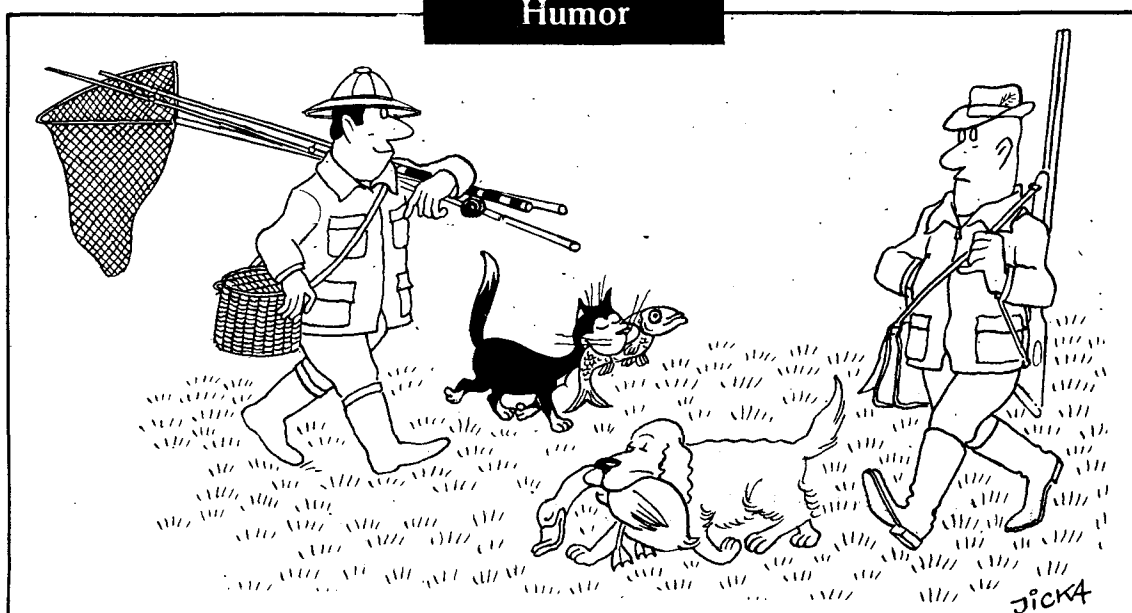

I si us dic que és una jugada d'espera?
Aquesta vegada no cal córrer: les peces negres estan sobrecarregades.

Solució al diagrama 186

1 Ag7-h6+ Rg8-h8, 2 Ah6xf4 i abandonen.

Humor

FUTBOL

Resultats

Cádiz-Las Palmas	1-0
Valladolid-Barcelona	2-2
R. Madrid-Hércules	4-0
Celta-Sevilla	1-2
Gijón-Ath. Bilbao	1-0
R. Sociedad-Osasuna	1-0
Betis-At. Madrid	2-2
Valencia-Zaragoza	4-2
Español-Santander	2-0

Clasificaciones

	Ptos.	J	GF	GC
1. R. Madrid	17+7	10	22	7
2. Gijón	15+5	10	11	4
3. Ath. Bilbao	13+3	10	15	11
4. Valladolid	12+2	10	16	11
5. At. Madrid	11+1	10	18	16
6. Sevilla	11+1	10	13	11
7. R. Sociedad	11+1	10	11	12
8. Barcelona	10+2	9	11	9
9. Valencia	10	9	14	15
10. Zaragoza	10	10	11	12
11. Cádiz	10	10	8	14
12. Español	8-2	10	12	9
13. Santander	8-2	10	10	11
14. Betis	8	9	10	12
15. Las Palmas	7-3	9	9	14
16. Hércules	6-4	10	6	13
17. Celta	5-5	10	10	19
18. Osasuna	4-6	10	4	11

La travessa

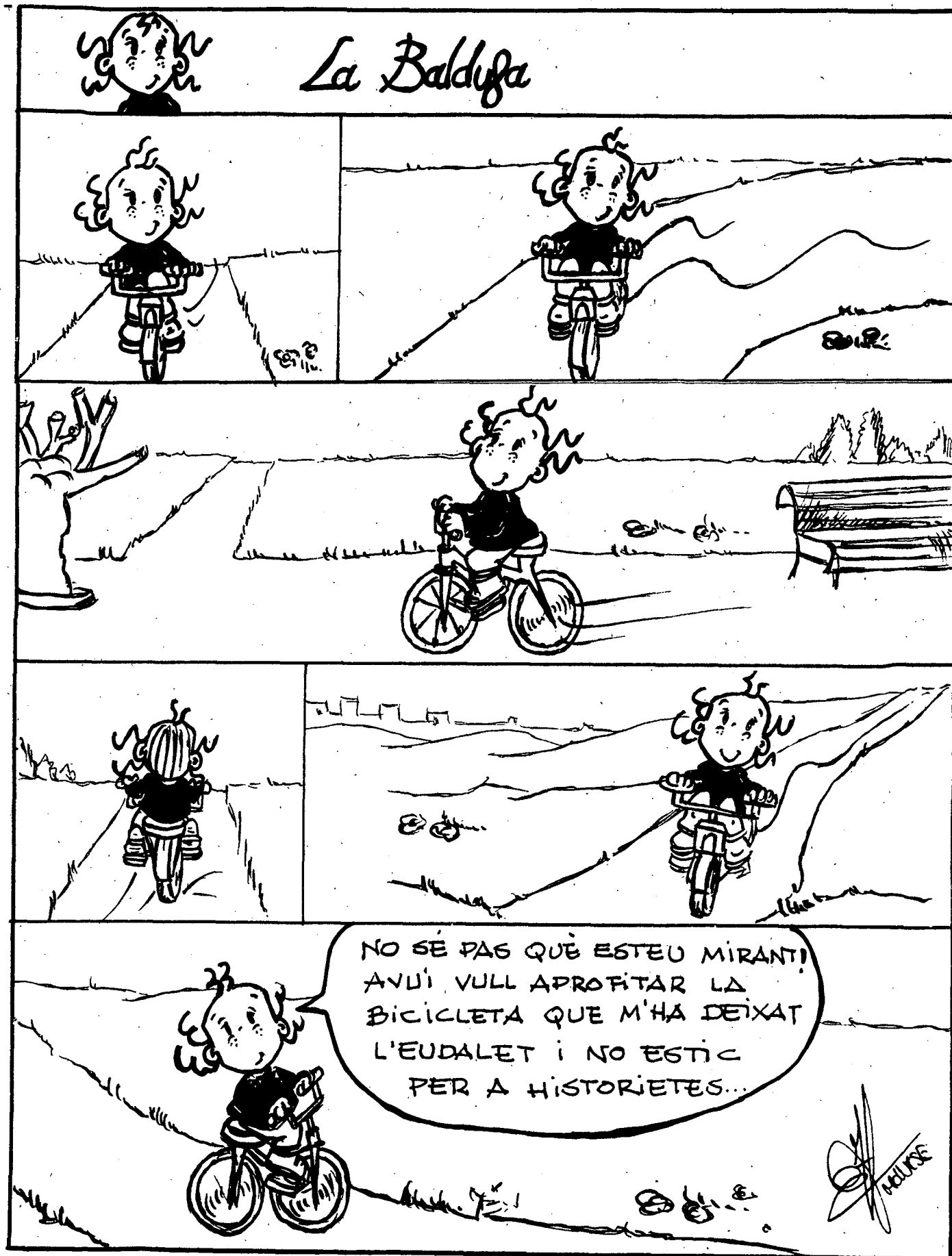
Cádiz-Las Palmas	1
Valladolid-Barcelona	X
R. Madrid-Hércules	1
Celta-Sevilla	2
Gijón-Ath. Bilbao	1
R. Sociedad-Osasuna	1
Betis-At. Madrid	X
Valencia-Zaragoza	1
Español-Santander	1
Sestao-Murcia	2
Mallorca-Tenerife	1
Logroñés-Oviedo	1
Elche-R. Vallecana	1
Cartagena-Huelva	1

Golejadors

Sixto (Valencia)	7
Hugo Sánchez (R. Madrid)	6
Lauridsen (Espanol)	5
Cabrera (At. Madrid)	5
Wilmar Cabrera (Valencia)	4
Aravena (Valladolid)	4
Bakero (R. Sociedad)	4
Da Silva (At. Madrid)	4
Jorge (Valladolid)	4
Michel (R. Madrid)	4
Valdano (R. Madrid)	4
Schuster (Barcelona)	3
Kempes (Hércules)	3
Ruda (Sevilla)	3
Sanabria (Sevilla)	3
Joaquín (Gijón)	3

Pròxima jornada

Cádiz-Valladolid
Barcelona-R. Madrid
Hércules-Celta
Sevilla-Gijón
Ath. Bilbao-R. Sociedad
Osasuna-Betis
At. Madrid-Valencia
Zaragoza-Español
Las Palmas-Santander

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

ANY V. N.º 279

Històries d'Eixerits

"El dia de les bufes"

Fa pocs dies, els de casa junt amb una colla de famílies amigues, varem organitzar una excursió de tardor. Aprofitant el "pont" de Tots Sants, anàrem a passar el cap de setmana a una gran casa de pagès, on viu una família amiga.

Vàrem armar una gatzara de mil dimonis. A l'hora de preparar la "castanyada", el "Nasi" que és molt de la broma, va començar a dir: "Vinga, nois, porteu "llenya" que hem de torrar les "castanyes", coure els "bolets", escalar els "moniats". Avui és "el dia de les bufes". Renoi, què va haver dit!

Un deia: "Tu, gandul, porta llenya si no vols rebre un fart de llenya". Un altre deia: "Si no porteu aviat les castanyes repartiré castanyes a tort i a dret". L'altre: "Si no porteu de pressa els bolets en repartiré uns quants que ja sabreu com em dic". L'altre: "Doncs, jo enviaré un moniato per correu, que ja veureu". I vinga a riure tots plegats! A mi, fins i tot em feia mal la panxa.

És trist, molt trist, que arreu del món, la llenya, els bolets, les castanyes, i les bufes en general, no siguin pas de per riure, sinó ben de debò. I quina mania tenim les persones i els països a barallar-nos i fer-nos mal. I, tururut qui gema ja ha rebut, i resulta que gemeguem tots.

M'agradaria arribés el dia en què totes les armes del món estiguessin ben rovellades, i que totes les persones i tots els països fóssim amics de veritat. Segur que Nostre Senyor estaria content; i tots els homes i dones del món, també. Doncs, au home, què esperem?

L'Eixerit

UN ELEFANT?
UNA BALENA?
EL PLANETA VENUS...?

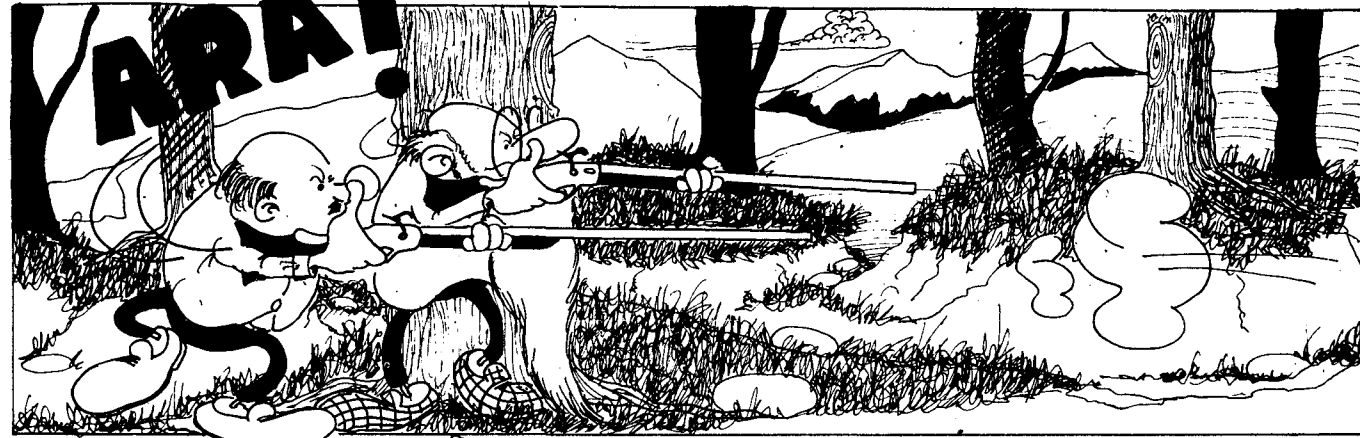

NO, MÉS GRAN QUE L'INFINIT ÉS... L'INFINIT I UNA MICA MÉS!

Avet Set — Avet Set —

EN BADOSA i EN BASORA

Avet Set — Avet Set —

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Marc, capítol 12, versets del 38 al 44 (Mc 12:38-44).

Reflexionem: 1. Els nois i noies de la vostra edat, en general, no teniu massa diners per gastar. Quan arriba el "sant" del pare o de la mare, no podeu fer grans regals. Però, un regal val, sobretot, per l'amor amb què és ofert i donat. Per això el pare i la mare us agraeixen de tot cor el vostre gest.

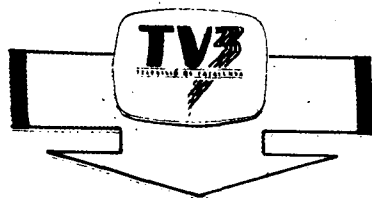
2. Jesús no podia sofrir els hipòcrites i els vanitosos que només donaven i feien coses per fer-se veure. Com que no ho feien de cor, donaven allò que els sobrava i encara, sense estimació.

3. Però, Déu coneix el nostre cor. Allò que li plau és que l'estimem a ell i estimem els altres. Si compartim allò que tenim, ni que no sigui gran cosa, i ajudem en allò que podem ajudar, si ho fem estimant, com aquella pobre i humil dona viuda, Nostre Senyor estarà molt content. No ho dubteu.

El mossèn.

Avet Set esllips per a nenes i nens

DIUMENGE

10.45 Matinal a TV3 - Agenda I. 12.45 Fi d'emissió. 15.35 El rei Artur. 16.00 La pel·lícula del diumenge: "Rufufu ataca de nou". 17.30 Switch: "Net". 18.30 Connecta el micro, pica el start (12). 18.45 Curt. 19.00 Connexions. 20.00 Vida salvatge: "L'Os gris". 20.30 Telenotícies. 21.00 Kiu i els seus amics: "Operació rescat". 21.30 Dallas: "L'espectador". 22.30 El "show" de Kenny Everett. 23.00 Gol a gol. 24.00 Fi d'emissió.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada - Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - Cap. 49. 16.00 Digui, Digui... (36) 19.00 Pobles de Catalunya: "Polinyà del Vallès". 19.15 Fes Flash. 19.45 El llibre Guinness dels rècords mundials. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Informatiu cinema. 21.30 Cinema 3: "Qui té por de Virginia Wolf?". 23.35 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: "Flappers" - 30 minuts. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - Cap. 50. 16.00 Aula visual. 19.05 Digui, Digui... - Cap. 36. 19.15 Fes Flash. 19.45 Perifèric. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 N'hi ha que neixen estrellats - Ep. 6. 21.30 Àngel Casas Show. 23.30 Dimensió desconeguda: "Els quatre que morin". 24.00 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada. Informatiu cultural - Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - (Cap. 51). 16.00 Aula visual. (Repetició). 19.05 Connecta el micro... (11) 19.15 Fes Flash. 19.45 Ikonoscopi. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Magnum: "Flash back". 22.00 Música vista. 22.45 "Moments de l'avantguarda a Catalunya" (III). 23.45 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.30 TV3, segona vegada: Informatiu Cinema - Àngel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - (Cap. 52). 16.00 Aula visual. 19.05 Connecta el micro... (12) 19.15 Oliana Molls: "Un misatge dalt la torre". 19.45 Joc de ciència a les portes d'Europa: "Microelectrònica i la infinitud microscòpica". 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Heimat: "El centre del món". 22.30 Curar-se en salut: "Part". 23.00 A tot esport. 24.00 Fi d'emissió.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days (Cap. - 53). 16.00 Aula visual (repetició). 19.05 Pobles de Catalunya: "Camarles". 19.15 Fes Flash. 19.45 Johnny Jarvis. Ep. 2. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Trossos. 21.30 Històries imprevistes: "Ajuda domèstica". 22.00 En escena, 100 anys de teatre català: "Joan Brossa". 22.30 Piano Bar. 23.30 Cinema de mitjanit: "La crònica d'Anna Magdalena Bach". 01.05 Fi d'emissió.

DISSABTE

16.00 Els Barrufets. Cap. 55. 16.30 Dibuxos animats: "Hola Sandybell". 17.00 La dona bionica: "Germana Jainie". 17.45 Connecta el micro, pica el start (BBC). 18.15 Connecta el micro pica el start (13). 18.30 Digui, Digui... (Cap. 6). 18.45 La ruta de la seda: "A la recerca del regne de Laulan". 19.45 30 minuts. 20.30 Telenotícies. 21.00 Pel·lícula: "Els germans Karamazov" I part. 22.30 Glenn Miller show.

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.00 Concert. 10.30 Santa missa - El dia del Senyor. 11.30 Poble de Déu. 12.00 Estudi Estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Dragons i masmorres: "La noche sin fin". 16.00 L'últim lloc de la terra: "Regocijo". 16.55 Punt de trobada. 17.55 Gimnàstica. 20.30 Telediari. 2ª edició. 21.05 Crònica de gàngsters - Ep. 11. 21.55 De 7 en 7. 23.15 Estudi Estadi. 01.35 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Ramon i Cajal. Cap. 1. 16.30 La tarda. 17.30 D'aquí cap allà. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Planeta imaginari. 18.55 Així és l'opéra. 20.00 Consum. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Parcs nacionals: "Garajonay y Caldera de Taburiente". 21.40 Quo Vadis - Ep. 6. 22.50 L'aventura humana: "La ruta de la seda". 23.50 Telediari 3ª Ed. 00.10 Telesport. 00.20 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Ramon i Cajal. Cap. 3. 16.30 La tarda. 17.30 Dins d'un ordre. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Els electrofollets. 18.55 Objectiu-92. 20.00 Els comptes clars. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.00 L'home i la Terra. 21.35 La comèdia musical espanyola: "Cinco minutos nada menos". 23.35 Telediari 3ª ed. 23.55 Telesport. 00.05 Testimoni. 00.10 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Ramon i Cajal. Cap. 4. 16.30 La tarda. 17.30 Lletxa menu-da. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Les aventures del cadell Puppy. 18.55 A mitja tarda. 19.30 Tocata. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Plats trencats: "La tentación duerme al lado". 21.35 Sessió de nit: "Alfie". 23.35 Telediari - 3ª ed. 23.55 Telesport. 00.05 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Ramon i Cajal. Cap. 5. 16.30 La tarda. 17.30 L'art de viure. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 El quiosc. 19.30 Al mil per mil. 20.00 MASH: "Nada como el calor". 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Miss Marple: "Un cadáver en la biblioteca". 22.05 En portada. 22.45 Al portal d'Europa. 23.45 Telediari - 3ª ed. 00.05 Telesport. 00.15 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Ramon i Cajal. Ep. 6. 16.30 La tarda. 17.30 Un país de sagitari. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Els Biskitts. 19.00 Un nou barri. 19.30 Al galop. 20.00 Val més prevenir. 20.30 Telediari, 2ª ed. 21.05 Un, dos, tres... 23.00 Pàgina de succés. 23.45 Telediari - 3ª ed. 00.05 Telesport. 00.15 Comiat. 00.30 Programació especial: Cinema de mitjanit: "El diputado".

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

11.00 La bola de vidre. 12.55 Gent jove. 14.20 Loteria Nacional. 14.30 Diari de sessions. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Davi, el Gnom. Primera sessió: "Pasaje a Marsella". 18.05 Els savis. 19.00 De pel·lícula. 19.30 L'Equip A: "Una guerra pequeña y mortal". 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Informe setmanal. 22.30 Dissabte cine: "Driver". 00.20 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull informatiu. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 Coratge. Ep. 16. 15.55 La bona música. 17.00 Estrenes TV: "Incidente en una calle oscura". 18.50 Els Fraguels. Ep. 3. 19.35 Cecília. Ep. 2. 20.30 Gimnàstica. 21.00 El domini. 22.10 Diumenge cinema: "Pieza incompleta para piano mágico". 24.00 Metròpolis. 00.30 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 D'ací d'allà. 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda Informativa. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 La nit del cinema espanyol - "Vértigo". 23.30 Últimes preguntes. 24.00 Telediari - 4. 00.30 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Digui, Digui. (6) 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda Informativa. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 L'Europa dels joves. 20.35 Temps moderns. 21.30 Einstein - Darrer episodi. 22.30 Què pintem aquí? 23.05 Busca't la vida. 24.00 Telediari 4. 00.30 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

17.00 D'ací d'allà. 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda informativa. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Suspirs d'Espanya. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 Fi de segle. 22.30 Jazz entre amics. 23.40 Embòlic. Ep. 28. 00.05 Telediari 4. 00.35 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Revista TV. 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda Informativa. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Dibuxos animats. 20.00 A-u-a-b-a-buluba-balam-bambu. 21.00 Fila-7. 22.05 Cine Club: "Sin remisión". 24.00 Telediari ed. 4. 00.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Enric, parada i fonda. 17.30 Científics catalans. 18.00 Produccions de TVE a Catalunya. 18.30 Tres i no res. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda Informativa. 19.15 En marxa. 19.30 La clau. 24.00 Telediari 4. 00.30 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 El món submari (4). 11.00 Tres i no tres. (4). 11.25 Digui, Digui... (36) 11.45 Pleiteguensam. 12.15 Espai. 13.00 Novel·la dissabte: "El príncep regent". Cap. 2. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Tot és música. 15.30 Club Natació Banyoles. 16.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.00 Estadi 2. 21.00 La finestra electrònica: "Atención, Mariposas en la carretera". 23.00 Teatre Real. 00.30 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Redacció i Administració: c/ València 244 telèfon: 215 27 39.

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

- ☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.
☐ Prego al Banc/Caixa.....
 Agència.....
 que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibre/compte n.º.....
 Lloc..... Data.....

Signatura

Que al voltant d'aquesta taula es parli català **depèn de vostè**

De vostè, que si parla català no té per què renunciar enlloc a la seva llengua.

De vostè que, encara que no parli català, pot afavorir l'ús de la llengua pròpia de Catalunya.

La normalització lingüística aprovada pel Parlament de Catalunya també depèn de vostè.

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Direcció General de Política Lingüística